

**വി. പത്രോസും
റോമ്മാ സിംഹാസനവും**

(തിരുവല്ലാ രൂപതയിലെ മതപഠനസമിതിയിൽ
പാഠപുസ്തകമായി ഉപയോഗിച്ച് വരുന്നത്.)

ശ്രദ്ധകർത്താ

ഫാദർ തോമ്മസ് വടശ്ശേരി എൽ. ഡി

**PRINTED AT THE
ST. JOSEPH'S PRINTING HOUSE,
TIRUVALLA-1962**

Permissu Ecclesiastico

വി. പത്രോസും
റോമ്മാ സിംഹാസനവും.

(തിരുവല്ലാ രൂപതയിലെ മതപഠന സമിതിയിൽ
പാഠപുസ്തകമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതു്)

ശ്രദ്ധകർത്താ

ഫാദർ തോമ്മസ് വടശ്ശേരി എൽ. ഡി.

[വില 75 ന.പൈ.

PRINTED AT THE
ST. JOSEPH'S PRINTING HOUSE,
TIRUVALLA—1963.

Permissu Ecclesiastico.

പ്രസ്താവന

“വി. പത്രോസും റോമ്മാസിംഹാസനവും” എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം “കത്തോലിക്കാസഭയും യാക്കോബായ വാദങ്ങളും” എന്ന പേരിൽ 1946-ൽ ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വിപുലഗ്രന്ഥത്തിലെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു അദ്ധ്യായങ്ങളാണ്. മതപഠനസമിതിയുടെ ഉപദേശഗതനായി ഇപ്പോൾ ഇതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ കാലുകുത്തുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു വിദേശീയരായ ചില അകത്തോലിക്കരെ അനുസരിച്ചു നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ചില യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാരും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (1) മാതേന്തോത്തോസഭയിലെ വലിയ ഒരു പണ്ഡിതനായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മി. കെ. എൻ. ദാനിയേൽ പ്രസ്തുതി

1) നിരണം ഇടവകയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ തോമ്മസ്സ് ദിവനാശ്വേഷ്യം തിരുമനസ്സിലെ മെത്രാഭിഷേകം സംബന്ധിച്ചു മാവേലിക്കര നടന്ന മഹായോഗത്തിൽ റവു സാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാൻ ബി. എ., എൽ. റി. ചെമ്മു പ്രസംഗം കാണുക (1115 മേടം 30-31, ഇടവം 1-2 എന്നിതീയതികളിലെ പൗരപ്രഭു). ഈ പ്രസംഗത്തെ വിമർശിച്ചു ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ 1940-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശ്വാസം യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകർത്തുമോ?” എന്ന ലഘുലേഖ കാണുക; കിന്നംകുളം എ. ആർ. പി. പ്രസ്സിൽനിന്നും 1930-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥത്തിലും മി. ചെറിയാന്റെ വാദങ്ങളെല്ലാം കാണുന്നതാണ്.

ക്കുന്നതു്, വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ ഒരുപക്ഷേ പോയിട്ടുണ്ടെന്നു സജ്ജിതമാക്കിയതെന്നും അവിടെ മെത്രാനായി ഒരു നാളും ഭരണം നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നത്രെ. (2) ഫാദർ കെ. റാഫി. സഖരിയാസിനെപ്പോലെയുള്ള വേറെ ചില അക്രമകാരികൾ വി. പത്രോസ് മക്കസാക്ഷിയായി മരിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണു രോമ്മായിലേക്കു പോയതു് എന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു വിഭിന്നരീതിയിലുള്ള ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം കേരളത്തിലെ അക്രമകാരികളുടെ ഇടയിൽ ധാരാളം പ്രചരിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു സംശയഗ്രസ്തകം സത്യാന്വേഷികൾക്കും യഥാർത്ഥസ്ഥിതി വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണു് ഈ ഗ്രന്ഥരചനയാൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന മിക്ക പുരാതന സഭാപിതാക്കന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ അവിടെവിടെ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഗ്രീക്കു, ലത്തീൻ എന്നീ ഭാഷകളിൽ മിഞ്ഞു് (Migne), ഈശോസഭാ വൈദികനായ കീർഷ് (Kirch S. J.), റൂവേ (Rouet S. J.) ആദിയായ വിശ്വവിശ്രുത പണ്ഡിതന്മാർ ക്രോഡീകരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നാകുന്നു. ലോകത്തിലാകെ ഈ ഗ്രന്ഥസഞ്ചയങ്ങൾ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നു. ഒരുമാതിരി നല്ല ഗ്രന്ഥശാഖകളിലെല്ലാം ഇവ കാണാവുന്നതാണു്. വിഭിന്ന സഭാംഗങ്ങളും വിവിധ ഭാഷാഭിജ്ഞന്മാരുമായ പണ്ഡിതന്മാരുടെയും വിമർശകന്മാരുടെയും ഗവേഷകന്മാരുടെയും മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസകൾക്കും അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കും പാത്രീഭൂതമായ ഇവരുടെ ക്രോഡീകരണങ്ങളുടെ സത്യസന്ധതയും നിജാവസ്ഥയും പ്രസ്തുതയും ആരെങ്കിലും നിഷേധിക്കുകയോ, സംശയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, അവർക്കു് ലോകത്തിലെ പണ്ഡിതന്മാരുടെയും നിഷ്പക്ഷമതികളുടെയും ഇടയിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവും ഉണ്ടാ

2) പാപ്പായുടെ ആധിപത്യം (ഒന്നാംവാല്യം, 1108), പৃ. 235-254.

യിരിക്കയില്ലെന്ന് ഉറപ്പു പറയുന്നു. നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ, ഗ്രീക്കു, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ആദിയായ സഭകളിലെ ഔദ്യോഗിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും പണ്ഡിതന്മാരുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളിൽ നിന്നും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ സത്യസ്ഥിതിയും അവരവരുടെ സഭകളിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ത്രേറ്റുനോക്കി നിഷ്പ്രയാസം ശ്രദ്ധിക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച അകത്തോലിക്കർ പറയാറുള്ള എതിർവാദങ്ങൾക്കെല്ലാം മറുപടി അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. വായനക്കാർക്ക് സത്യം പുണ്യമായി ബോധപ്പെടണം എന്ന ഏക ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് ഇവയെല്ലാം എഴുതപ്പെട്ടത്. ഈ ഉദ്ദേശ്യം സാധിതമാകുന്നതിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ കൃത്യതയുണ്ടായി.

ഭദ്രാസന ഭോവാലയം,
തിരുവല്ലം. } ഫാദർ തോമ്മസ് വടശ്ശേരി.
മംഗളമാമാലിനം, 1963. }

വിഷയാനുകൂലനി.

അദ്ധ്യായം 1.

അകത്തോലിക്ക വാദങ്ങൾ.

	പുറം
1. വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മാവാസത്തെപ്പറ്റി 14-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മർസിലിയസിന്റെ അഭിപ്രായം.	1
2. പുരാതനകാലത്തെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ അഭിപ്രായം.	3
3. ആധുനികകാലത്തെ അകത്തോലിക്ക പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ.	3
4. ഫാദർ കെ. റ്റി. സഖറിയോസിന്റെയും കൂട്ടരുടെയും പുറപ്പാട്.	3

അദ്ധ്യായം 2.

വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മാവാസത്തെ സംബന്ധിച്ച വേദപുസ്തകത്തിലെ തെളിവുകൾ.	4
വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അനേക ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല.	4
വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മാവാസത്തെപ്പറ്റി സുവിശേഷങ്ങൾ, അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടികൾ, ലേഖനങ്ങൾ, വെളിപത്രപുസ്തകം എന്നിവയിൽ	8
സഖിസ്തരും പ്രതിപാദിക്കാത്തതിന്റെ കാരണങ്ങൾ.	11
വി. പത്രോസിന്റെ സാക്ഷ്യം.	12
വി. മർക്കോസിന്റെ സാക്ഷ്യം.	13
വി. മർക്കോസിന്റെ സാക്ഷ്യം.	21

അദ്ധ്യായം 3.

പുരാതനകാലത്തെ പിതാക്കന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥ കാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ	22
പുരാതനകാലത്തെ പിതാക്കന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥ കാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ പ്രാമാണ്യം.	23
റോമ്മിലെ വി. ക്ലീമീസ്, അന്ത്യോക്യയിലെ	26
വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ്, വി. ഇരനേയസ്, കെ റീന്ത്യായിലെ ഭിദന്നാസ്യോസ്, അലക്സാണ്ട്രി യായിലെ ക്ലീമീസ്, തെന്തുല്യൻ, ഒരിജൻ, റോ മ്മിലെ കായസ്, സഭാചരിത്രകാരനായ എവുസേ	29
ബിയസ്, വി. അലോ, വി. ജൂവാനിയോസ്,	32
വി. അത്തനാസ്യോസ്, വി. ജോർജ്ജ് മുതലായവരു ടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ.	33
വി. ഇരനേയസ്, വി. എബ്രിപ്പസ്, തെന്തു ല്യൻ, വി. സിപ്രിയൻ, വി. പ്ലോത്തസ്, വി.	36
ആഗസ്തീനോസ്, വി. പത്രോസ് ക്രിസോളഗോ സ് എന്നിവരുടെ കൃതികളിലും, ലിബറിയൻ	39
പഞ്ചാംഗം (Liberian Catalogue), മാർസി യോൺ എന്ന പാഷണ്ഡീക്ക് എതിരായി എഴുത പ്പെട്ട ഗീതം, "മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ ഗ്രന്ഥം" എ ന്നിവയിലും കാണുന്ന മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പട്ടിക യിൽ നിന്നു വി. പത്രോസ് റോമ്മായിലെ ആദ്യ മെത്രാനായിരുന്നെന്നു തെളിയുന്നു.	41
വി. ഇരനേയസ്, വി. എബ്രിപ്പസ്, തെന്തു ല്യൻ, വി. സിപ്രിയൻ, വി. പ്ലോത്തസ്, വി.	43
ആഗസ്തീനോസ്, വി. പത്രോസ് ക്രിസോളഗോ സ് എന്നിവരുടെ കൃതികളിലും, ലിബറിയൻ	47
പഞ്ചാംഗം (Liberian Catalogue), മാർസി യോൺ എന്ന പാഷണ്ഡീക്ക് എതിരായി എഴുത പ്പെട്ട ഗീതം, "മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ ഗ്രന്ഥം" എ ന്നിവയിലും കാണുന്ന മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പട്ടിക യിൽ നിന്നു വി. പത്രോസ് റോമ്മായിലെ ആദ്യ മെത്രാനായിരുന്നെന്നു തെളിയുന്നു.	49
വി. ഇരനേയസ്, വി. എബ്രിപ്പസ്, തെന്തു ല്യൻ, വി. സിപ്രിയൻ, വി. പ്ലോത്തസ്, വി.	45
ആഗസ്തീനോസ്, വി. പത്രോസ് ക്രിസോളഗോ സ് എന്നിവരുടെ കൃതികളിലും, ലിബറിയൻ	46
പഞ്ചാംഗം (Liberian Catalogue), മാർസി യോൺ എന്ന പാഷണ്ഡീക്ക് എതിരായി എഴുത പ്പെട്ട ഗീതം, "മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ ഗ്രന്ഥം" എ ന്നിവയിലും കാണുന്ന മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പട്ടിക യിൽ നിന്നു വി. പത്രോസ് റോമ്മായിലെ ആദ്യ മെത്രാനായിരുന്നെന്നു തെളിയുന്നു.	46
സന്ദീശഗ്രന്ഥങ്ങൾ (Apocryphal books),	52
റോമ്മായിലെ പാരമ്പര്യം, റോമ്മായിലെ അന്തർ	53
ഭൗമിക മന്ദിരങ്ങളിലെ രേഖകൾ, പുരാണവസ്തു	54
ശാസ്ത്രരേഖകൾ, ഇതര രാജ്യങ്ങളിലെ പാരമ്പര്യ	57
ങ്ങൾ, വി. പത്രോസ് മറ്റൊരു രാജ്യത്തും മറി	58

ച്ചതായി ആരും അവകാശപ്പെടാത്ത സ്ഥിതി, റോമ്മായിലേക്കുള്ള കീർത്യാത്രകൾ, രാജാക്കന്മാരുടെയും ചക്രവർത്തിമാരുടെയും ഭാഗങ്ങൾ, റോമ്മിൽവെച്ചു നടന്ന അവരുടെ കീരീടധാരണങ്ങൾ മുതലായവയെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള തെളിവുകൾ.	59 59 60
---	----------------

അദ്ധ്യായം 4.

വി പത്രോസിന്റെ റോമ്മാനിവാസത്തെ സംബന്ധിച്ച നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ, യവനായ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മുതലായ അകത്തോലിക്ക സഭകളിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ:—

1. നെസ്തോറിയൻ സഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ	62
2. യാക്കോബായ സഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ	65
3. യവനായ (ഗ്രീക്കു) സഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ	83
4. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ	84

അദ്ധ്യായം 5.

എതിർവാദങ്ങളും പ്രത്യുത്തരങ്ങളും 94

വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നോ അഥവാ പോയാൽ തന്നെയും മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നോ പറയുന്ന അകത്തോലിക്കരുടെ പ്രധാന വാദമുഖങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ള പ്രത്യുത്തരങ്ങളും.

അകത്തോലിക്കരുടെ പ്രധാന വാദങ്ങൾ:—

1. വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയി സുവിശേഷവൃത്തി ചെയ്യുന്നുള്ളതു കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വിശ്വാസ സത്യമാകയാൽ

അതിനു സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊരു തെളി വുമില്ല. ആകയാൽ പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പേരയെന്നുള്ള വിശ്വാസം പരമാവധി

95

2. വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മോവാസത്തെപ്പറ്റി നടപടിപുസ്തകം പരിപൂർണ്ണമെന്നും അവലംബിക്കുന്നു.

96

3. വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മോവാസത്തെപ്പറ്റി പത്രോസുതന്നെ ഏഴുതീയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളിലും ഒന്നും പറയുന്നില്ല.

96

4. വി. പത്രോസ് 25 വർഷം റോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ ഭരണം നടത്തിയെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഒട്ടും സ്വീകാർത്ഥമല്ല.

98

5. വി. പൌലോസ് റോമ്മാക്കാക്സ് അയച്ചു ലേഖനത്തിൽ അവിടെയുള്ള പലരുടെയും കാര്യം അന്വേഷിച്ചിട്ടും (റോമ്മാ 16. 1-16) പത്രോസിന്റെ കാര്യം അന്വേഷിക്കുന്നില്ല.

103

6. വി. പൌലോസ് റോമ്മായിൽ വച്ചു തിരോത്തിയോസിന് ഏഴുതീയ രണ്ടാം ലേഖനത്തിലും പത്രോസ് റോമ്മായിൽ ഉള്ളതായി പറയുന്നില്ല.

105

7. വി. പത്രോസ് യഹൂദന്മാരുടെ പ്രത്യേക അല്പശ്ലോചനയായി ദൈവത്താൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു (ഗലാത്ത. 2, 7) പുറജാതികളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥലമായ റോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടില്ല.

108

8. അന്യ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയുകയില്ലെന്നു പറയുന്ന വി. പൌലോസ് (റോമ്മാ. 15, 20-21) റോമ്മായിലെ പുറജാതികളോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. അവിടെ സഭ സ്ഥാപിച്ചതു കൊണ്ടു

- പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ല. 114
9. വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നൽകലം കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി (രോമ്മാ. 1, 11-12) പത്രോസ് രോമ്മായിലേക്കു പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. 119
10. വി. പത്രോസ് ഒരു പക്ഷേ രോമ്മായിൽ പേരയിടാനാലും മരിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണു അവിടെ പോയത്. 122
- മി. കെ. എൻ. ഓനിയേലിന്റെ വാദങ്ങൾ:-
11. അപ്പസ്തോലന്മാർ പ്രത്യേകിച്ചു വി. പത്രോസ് ലോകത്തിൽ ചുറ്റിപ്പറന്നിട്ടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുവരുന്നതായിരിക്കെ ഒരു സ്ഥലത്തും സ്ഥിരമായി താമസിച്ചു മെത്രാന്മാരായി ഭവിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആകയാൽ പത്രോസ് രോമ്മായിൽ മെത്രാനായിരുന്നില്ല. 125
12. ഒരു ഭാഗ്യക്കൂട്ടം ഒരു ഭർത്താവു എന്നതുപോലെ ഒരു രൂപതയ്ക്കു ഒരാൾ മാത്രമാണു മെത്രാൻ. എന്നാൽ രോമ്മയിലെ സഭയ്ക്കു വി. പത്രോസിന്റെ കാലത്തു തന്നെ വേറെ മെത്രാന്മാരുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിലെ മെത്രാനല്ലായിരുന്നു. 127
13. വി. ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റോം, എവുസേബിയസ് എന്നിവരാരും വി. പത്രോസ് രോമ്മായിലെ മെത്രാനായിരുന്നെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. 129

MALANKARA
LIBRARY

വി. പത്രോസും റോമ്മാ സിംഹാസനവും.

അകത്തോലിക്ക വാങ്ങേറുകൾ മറുപടി.

അദ്ധ്യായം 1.

അകത്തോലിക്ക വാങ്ങേറുകൾ.

വി. പത്രോസും റോമ്മായിലെ ആദ്യ മെത്രാനായിരുന്നെന്നും, റോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന മാർപ്പാപ്പാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയാണെന്നും കത്തോലിക്കാസഭ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലും, 14-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവനുമായ മാർസീലിയസും (Marsilius Patavinus) എന്നയാളാണ് വി. പത്രോസും റോമ്മായിൽ വസിച്ചും രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നുള്ള ചരിത്രസംഭവം സംശയാസ്പദമാണെന്ന് ആദ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചത്. അന്നുവരെ ക്രൈസ്തവലോകം മുഴുവൻ ഐക്യകണ്ഠ്യേണ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ഈ സത്യത്തെ മാർസീലിയസും സംശയാസ്പദമായി കരുതുവാനുള്ള കാരണം എന്താണെന്ന് അറിയുന്നതു രസാവഹമായിരിക്കും.

1314-ൽ ജർമ്മനിയിലെ രാജാവും റോമ്മാ ചക്രവർത്തിയുമായിരുന്ന ഹെൻറി സപ്തമൻ മരണം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ ബവേറിയായിലെ രാജാവായിരുന്ന ലൂയിയും, ആസ്ട്രിയ രാജാവായിരുന്ന ഫ്രെഡറിക്കും തമ്മിൽ ജർമ്മൻ രാജ്യ

തന്മിന്റെ അവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ച തർക്കമുണ്ടായി. അക്കാലത്തു റോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്ന 22-ാം യോഹന്നാൻ മാർപ്പാപ്പാ ഇക്കാർത്തൂത്തിൽ ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യണമെന്നു രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെയും സഹപ്രവർത്തകന്മാർ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. എന്നാൽ മാർപ്പാപ്പാ തീരുമാനസ്ഥിലെ ന്യായമായ തീരുമാനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കാതെയും, അതിപുരാതനകാലം തുടങ്ങി യൂറോപ്പിലെ ക്രിസ്തീയ രാജാക്കന്മാർ സമാദരിച്ചിരുന്ന റോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളെ അവഗണിച്ചും ലൂയി രാജാവ് ഫ്രെഡറിക്ക രാജാവിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചക്രവർത്തിയായി സ്വയം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു പുരാതന പതിവനുസരിച്ചു ചക്രവർത്തിസ്ഥാനത്തെ റോമ്മാസിംഹാസനം അംഗീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, ബലപ്രയോഗത്താൽ അദ്ദേഹം കരസ്ഥമാക്കിയ അധികാരാവകാശങ്ങളെ നടപ്പിൽ വരുത്തരുതെന്ന് ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പാ ലൂയി രാജാവിന് ഒരു ലേഖനം അയച്ചു. അതിനു മറുപടിയായി അദ്ദേഹം മാർപ്പാപ്പായെ കഠിനമായി അധിക്ഷേപിക്കുകയും പാഷണ്ഡികളെ അനുക്രമിക്കുന്നു എന്നുള്ള കുറവും മതമി മാർപ്പാപ്പായെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. കോപിഷ്ടനും, മഹാധിക്കാരിയുമായ ലൂയി രാജാവിനെ എത്രമാത്രം ഉപദേശിച്ചാലും ഫലമില്ലെന്നു കാണുകയാൽ ഒടുവിൽ 1324-ൽ മാർപ്പാപ്പാ അദ്ദേഹത്തെ മഹാരാൻ ചെയ്യിച്ചു. ലൂയിരാജാവിനെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ന്യായമഹിതമായ പ്രവൃത്തികളെ കഴിയുന്നത്ര സാധൂകരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി "സമാധാന സംരക്ഷകൻ" (Defensor pacis) എന്ന പേരിൽ മർസിലിയസ് ഒരു ഗ്രന്ഥമെഴുതി. തിരുസഭയെയും തിരുസഭാഭാഗങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു അനേക അബദ്ധസിലാന്തങ്ങളും അവസ്ഥാവ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലത്രെ വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോകുകയും കൈസാക്ഷിയായി മരിക്കുകയും ചെയ്തു സംഗതി സംശയാസ്പദമാണെന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. അക്കാലത്തു തന്നെ പല കുത്തോലിക പണ്ഡിതന്മാരും ഈ ഗ്രന്ഥത്തി

ന പ്രകൃതവ്യാനം ഏഴുതി ഇതിലെ വാദമുഖങ്ങളെയെല്ലാം നിശ്ശേഷം ചണ്ഡികയുണ്ടായി.

വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാരസത്തെ സംബന്ധിച്ച മാർസിലിയസ് സംശയാസ്പദമായി പരിഗണിച്ച ചരിത്ര സംഗതികൾ രണ്ടു ശതാബ്ദത്തിനു ശേഷം, അതായതു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റർമതത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി സംശയരഹിതമാണെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ ലൂതറിന്റെയും കാൽവിന്റെയും അനുയായികൾ ശ്രമം തുടങ്ങി. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ സമാഹരിച്ചുകൊണ്ടു രോമ്മാനഗരത്തിൽ വി. പത്രോസ് കാലുകുത്തുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു ഇക്കഴിഞ്ഞ ശതാബ്ദം ചില അകത്തോലിക്കർ വാദിച്ചുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും, രക്തസാക്ഷിയായി അവിടെവെച്ചു മരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് ആധുനിക കാലത്തെ പ്രമുഖരായ അകത്തോലിക്ക പണ്ഡിതന്മാരെല്ലാം സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്.

മാർപ്പാപ്പയുടെ പരമാധികാരത്തെ അവഗണിച്ചു കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നിന്നു ഓരോരോ കാലത്തു വേർപിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള അകത്തോലിക്ക സഭകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചിലർ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ ഒരിക്കലും പോയിട്ടില്ല, അഥവാ അവിടെ പോയിരുന്നാലും മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തിയിട്ടില്ല എന്നു വാദിച്ചുവരുന്നതിൽ വിസ്മയിപ്പാനില്ല. സ്വന്തം അമ്മയോടു പിണങ്ങി ദുർവ്യാശിയോടുകൂടി വിട്ടുപോയിപ്പോകുന്ന ഒരു മകൻ ആ അമ്മയോടു ഗുണവതിയായിരുന്നാലും അവളെ അല്ലമെങ്കിലും കുറ്റം പറയാതെ ഇരിക്കയില്ലല്ലോ കത്തോലിക്കാസഭയെ പരിത്യജിച്ച ചില അകത്തോലിക്കർക്കു വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയില്ലെന്നോ, അഥവാ അവിടെ മെത്രാനായി വാണില്ലെന്നോ പറയാതീരുന്നാൽ അകത്തോലിക്ക സഭകളിൽ തന്നെയുള്ള അവരുടെ നിലയെ ഒരു പ്രകാരത്തിലും ന്യായീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു അവർക്കറിയാം. ഇക്കാരണത്താൽ യാദാർക്കായ സഭയിൽ ജനിച്ചുവ

ഉർന്നു" ആ സഭയിലെ ഒരു പട്ടക്കാരനായിരിക്കുന്ന ബെ:
 കെ. റി. സഖറിയാസച്ചൻ അവർക്കും, അദ്ദേഹത്തെ അനു
 കരിച്ച ആ സഭയിലെ പല പണ്ഡിതന്മാരും റോമ്മാനിം
 ഹാസനത്തിൽ വി. പത്രോസുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമി
 ല്ലെന്നുള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വാദത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊ
 ണ്ടു കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു എതിരായി യഥാശക്തിപോരാട്ട
 വാൻ ഇതാ! "നനത്തു" ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഈ
 പാപ്പാട് എത്രത്തോളം വിജയപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു നമു
 ക്കു പിന്നാലെ കാണാവുന്നതാണ്".

അദ്ധ്യായം 2.

വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മാവാസത്തെ സംബ
 ധിച്ച വേദപുസ്തകത്തിലെ തെളിവുകൾ

വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതി
 ന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊരു രേഖയുമില്ലെന്നാണ് പല
 അക്ഷതോലിക്കരുടെയും ഒന്നാമത്തെ വാദം. ഈ വാദ
 ത്തിൽ എത്രമാത്രം "കമ്മ്യൂ"ണ്ടെന്ന് അറിയുവാൻ താഴെ
 പറയുന്ന സംഗതികൾ ചിന്തിച്ചാൽ മതിയാകും.

1. വിശ്വാസത്തെയും, സന്മാർഗ്ഗത്തെയും സംബന്ധിച്ച
 സകല കാര്യങ്ങളും വേദപുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്ക
 ന്നെന്നും, വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്തതൊന്നും വിശ്വാ
 സവിഷയമായിവരുകയില്ലെന്നും ഉള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മതത
 ത്വങ്ങളിന്മേലാണു പ്രസ്തുത വാദം നിലകൊള്ളുന്നത്. വേദ
 പുസ്തകം വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏകാധാരമാണെന്നു പഠി
 പ്പിക്കുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ ഉപദേശം സ്വീകർച്ച
 മല്ലെന്നു വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

"എന്നാൽ ഈശോ ചെൽക്കു മറ്റു പലതും കൂടിയുണ്ടു"
 അവ ഓരോന്നും ഏഴുതപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ ഏഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന

ആ പുസ്തകങ്ങൾക്കു ലോകം തന്നെയും മതിയാകയില്ലായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു" (1) എന്നു വി. യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിൽ നിന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഏഴുതീയിട്ടില്ലെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. "നിങ്ങൾക്കു ഏഴുതുവാൻ എന്നിക്ക് വളരെ കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും കടലാസും മഷിയും കൊണ്ട് (അവയെഴുതുവാൻ) എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലു, പിന്നെയും, സന്തോഷം പൂർണ്ണമാക്കേണ്ടതിനു് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരാമെന്നും നമുക്കു മുഖത്തോടുമുഖമായി സംസാരിക്കാമെന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു" (2) എന്നും വി. യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. സ്വശിഷ്യരോടു് വി. യോഹന്നാൻ അഭിമുഖമായി സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളവ എന്തെല്ലാമാണെന്നു് വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നു് ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല "നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോമിശിയായ്ക്കു നിങ്ങൾ ഭവത്പരമായിരിക്കണം എന്നിടയ്ക്കുവന്നുവല്ലോ ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗംമൂലം (ഭവേവം) നിങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ആകയാൽ എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ ഉറച്ചുനിൽക്കയും, ഞങ്ങളുടെ വാക്കുമൂലമോ ലേഖനം മുഖമോ നിങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടുള്ള കല്പനകളെ മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്തിരിപ്പിൻ" (3) എന്നു് വി. പൌലോസു് പറയുന്നു. ലേഖനം മുഖം പഠിച്ചിട്ടുവ മാത്രമല്ല, വാക്കുമൂലം പഠിച്ചിട്ടുവയും മുറുകെപ്പിടിക്കണമെന്നു് അപ്പസ്തോലൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കയാൽ, ലേഖനങ്ങളിൽ ഏഴുതാതെ ചിലതു. സ്വീകാർത്ഥമാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടയോ? വി. പൌലോസു് കൊലോസോസു്ക്കാർക്കു് അയച്ച ലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: "ഈ ലേഖനം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വായിക്കപ്പെട്ട ശേഷം ലാഭീക്യാക്കാരുടെ സഭയിലും വായിക്കപ്പെട്ടുവാൻ ഇടയ്ക്കുണ്ടണം ലാഭീക്യായിൽ നിന്നെഴുതപ്പെട്ടതു് നിങ്ങളു വായിക്കണം". (4) ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്നു് വി. പൌലോസു് ലാഭീക്യാക്കാർക്കു് ഒരു ലേഖനം അയച്ചിരുന്നെ

1) യോഹ. 21, 25. 2) 2 യോഹന്നാൻ 12.
 3) 2 തിമോ. 2, 14-15.
 4) കൊലോ. 4, 16.

ന്നും, അത് ഏങ്ങിനെയോ നഷ്ടപ്പെടുപോയതിനാലാണോ ഇപ്പോഴത്തെ വേദപുസ്തകസഞ്ചയത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്നും ആധുനികരായ വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ വേദപുസ്തകകർത്താക്കൾ ഏഴുതിയവതന്നെയും മുഴുവനായി നമ്മുടെ കൈവശം ഇപ്പോൾ ഇല്ലെന്ന് അനുമാനിക്കാമല്ലോ.

വേദപുസ്തകത്തിൽ വിശ്വാസസംബന്ധമായ സകല കാര്യങ്ങളും അങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റന്റർ വാദം ശരിയല്ലെന്നു മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വേദവാക്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ആകയാൽ വി. പത്രോസിന്റെ രോമാവാസത്തെപ്പറ്റി വേദപുസ്തകത്തിൽ ഒന്നും പറയുന്നില്ലെന്നുള്ള ഏക കാരണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ദേഹം റോമിൽ പോയിട്ടില്ലെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നത് അബദ്ധമല്ലേ?

2. വേദപുസ്തകത്തിൽ എന്തെങ്കിലും സംഗതി പറയുന്നില്ല എന്ന കാരണത്താൽ അക്കാർക്കും തെറ്റാണെന്നു വരുത്തില്ല. വി. പത്രോസിന്റെ തലയിൽ റോമോമമെങ്കിലും അഥവാ വായിൽ റോപല്ലെങ്കിലും ഉള്ളതായി വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തല റോമോമംപോലും ഇല്ലാത്ത കഷണിത്തലയായിരുന്നെന്ന് അഥവാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായിൽ റോ പല്ലുപോലുമില്ലായിരുന്നെന്ന് അനുമാനിക്കാമോ? ഇതുപോലെതന്നെ, വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയതായി വേദപുസ്തകത്തിൽ സാക്ഷ്യമില്ല എന്ന ഏക കാരണത്തെ ആസ്പദമാക്കി അദ്ദേഹം റോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നത് യുക്തിപൂർവ്വമോ?

3. വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയാത്ത അനേക ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ സംശയരഹിതമായി ഇന്നു നാം സ്വീകരിക്കുന്നു. വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തിൽ ഏവോദിയോസിനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു എന്ന് യാക്കോബായക്കാരുടെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. വേദപുസ്തകത്തിൽ അക്കാർക്കും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. കോമ്മോഗ്രിഹാ ഇൻഡ്യയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചെന്നും, കേരളത്തിൽ ഏഴു പള്ളികൾ

സ്ഥാപിച്ചെന്നും ഈ നാട്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം, പ്രത്യേകിച്ചു കത്തോലിക്ക, യാക്കോബായ, മാർത്തോമ്മാ എന്നീ സഭകളിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീയാണി ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം സംശയരഹിതമായി വിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങൾ തോമ്മാശ്ലീഹായിൽനിന്നും സ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരുടെ സന്താനങ്ങളാണെന്നു് അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവയൊന്നും വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നു് സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു് തെളിയിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കയില്ല. ആകയാൽ വി. പത്രോശ്ലീഹാ രോമ്മായിൽ പറയേതിനു് വേദപുസ്തകത്തിൽ തെളിവൊന്നും ഇല്ലെങ്കിലും വിശ്വാസയോഗ്യമായ ഇതര ചരിത്രരേഖകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അക്കാര്യം നടന്നതായി സമ്മതിക്കേണ്ടതല്ലേ?

4. ഇക്കാലത്തും ഓരോരോ സംഗതികളിൽ സുദൃഢമായിനാം വിശ്വസിക്കുന്നതു് വേദപുസ്തകത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല, പ്രത്യുത വിശ്വാസയോഗ്യമായ ഇതര രേഖകളെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു്. സീസർ, അലക്സാണ്ടർ, നെപ്പോളിയൻ എന്നീ യുദ്ധവിരന്മാർ പുരാതനകാലത്തു് ജീവിച്ചിരുന്നെന്നും, ചർച്ചിൽ, റൂസുവെൽറാ, ഹിറാൾ, സ്റ്റാർലിൻ മുതലായവർ ഇക്കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നെന്നും നാം ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നതു് വേദപുസ്തകത്തിൽ എന്തെങ്കിലും തെളിവു കണ്ടെന്നതുകൊണ്ടല്ല. ഇവ സംബന്ധിച്ചു് വേദപുസ്തകത്തിൽ ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഇക്കാര്യങ്ങളോന്നും വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നു ഓരോ ശാസ്ത്രപിടിച്ചാൽ പണ്ഡിതലോകത്തിൽ അയാൾക്കു സ്ഥാനമൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ളവനെ "ഭൂലോകമണ്ടനം"യി എല്ലാവരും പരിഗണിക്കും. ഇതുപോലെ പത്രോസു് അപ്പസ്തോലൻ രോമ്മായിൽ പറയുന്ന സംബന്ധിച്ചു് അനിക്കേധുവും; വിശ്വാസയോഗ്യമായ നിരവധി ചരിത്രരേഖകളുള്ളപ്പോൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ തെളിവൊന്നുമില്ലെന്നുള്ള ഒരു "മുടന്തൻ ന്യായം" പറഞ്ഞു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോമ്മാവംശത്തെ നിക്ഷേയിക്കുന്നവരെ ചികിത്സിക്കാനായി ഭ്രാന്താശുപത്രിയിലേക്കു് കൊണ്ടുപോകയല്ലേ വേണ്ടതു്?

5. പഴയതും പുതിയതുമായ വി: ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ച് പുതിയനിയമത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളിലാണ് വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസത്തെപ്പറ്റി പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. പുതിയനിയമത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങളും, അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടിപുസ്തകവും, വി. പൗലോസ്, വി. യാക്കോബ്, വി. പത്രോസ്, വി. യോഹന്നാൻ, വി. യൂദാ എന്നീ ശ്രീഹന്മാർ എഴുതിയ ഇരുപത്തിയൊന്നു ലേഖനങ്ങളും, വി. യോഹന്നാനെഴുതിയ വെളിപാടും ഉൾപ്പെടുന്നു.

സുവിശേഷങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കുത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങളും അവിടുത്തെ ഉപദേശങ്ങളും വിവരിക്കുന്നതിനു മാത്രമേ തൽകുത്താക്കൾ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളൂ. തന്മൂലം സുവിശേഷഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറയാത്തതിൽ വിസ്മയിപ്പാനില്ല.

6. "അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടികൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥം എഴുതിയത് വി. പൗലോസിന്റെ ശിഷ്യനും സഹചാരിയും ആയിരുന്ന വി. ലൂക്കോസാണ്. "അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടികൾ" എന്ന് ഈ പുസ്തകത്തിൽ പേരുണ്ടെങ്കിലും യാതൊരു അപ്പസ്തോലന്റെയും സമ്പൂർണ്ണമായ ജീവചരിത്രം ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടില്ല.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 1-ാം അദ്ധ്യായം 13-ാം വാക്യത്തിൽ എല്ലാ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും പേർ പറയുന്നുണ്ട്. ഇവരിൽ അന്ത്രയോസും, തോമ്മായും, മത്തായിയും, ബന്തുൽ മാറിയും, യൂദായും മറ്റും എവിടെയെല്ലാം സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ പോയെന്നും, അവർ എവിടെവെച്ചു മരിച്ചെന്നോ ഗ്രന്ഥകുത്താവു പറയുന്നില്ല. തോമ്മാശ്രീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ വന്ന് സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു് ഒടുവിൽ മൈലാപ്പൂർ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു വിവരം നാം അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ഈ സംഭവങ്ങളോടൊന്നും നടപടിപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നില്ല. തോമ്മാശ്രീഹാ

യുടെയും മറാപ്പന്യോലന്മാരുടെയും പേർ 13-ാം വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ വി. പത്രോസ്, വി: യാക്കോബ്, വി. യോഹന്നാൻ എന്നിവരെ -ഒഴിച്ച് മറ്റാരെയും പറ്റി ഒരു വാക്കുപോലും വി. ലൂക്കോസ് തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയിട്ടില്ല. വി ലൂക്കോസ് പൗലോസ് ശ്രീഹായുടെ ശിഷ്യനായിരുന്നതുകൊണ്ടും, അദ്ദേഹത്തോടൊരുമിച്ച് അനേക യാത്രകൾ ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടും വി. പൗലോസ് പറഞ്ഞ പ്രസംഗങ്ങളും, അദ്ദേഹം നടത്തിയ പ്രേഷിത യാത്രകളും വീവരിക്കണമെന്നേ ലൂക്കോസ് മുഖ്യമായി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. തന്നിമിത്തം അപ്പന്യോലന്മാർ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും പോകുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരുശലേമിലും സമീപസ്ഥലങ്ങളിലും മറ്റും നടന്ന ചില സംഭവങ്ങളെ ആലോചിച്ച് അദ്ദേഹം വീവരിക്കുന്നു. നടപടി 12-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ദൈവദൂതൻ വി. പത്രോസിനെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നും അൽഭുതകരമായി മോചിപ്പിച്ച കാര്യം വീവരിച്ച ശേഷം ലൂക്കോസ് വി. പത്രോസിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതു് ഇങ്ങനെയാണു്: “കത്താവു കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു് തന്നെ എപ്പകാരം പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നു് അവരെ വീവരിച്ചറിയിക്കുകയും ഇവ യാക്കോബിനെയും, (ശേഷം) നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരെയും അറിയിക്കുവിൻ എന്നവരോടു പറയുകയും ചെയ്തിട്ടു് അവൻ (പത്രോസ്) വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പോയി”. (5) “വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പോയി” എന്നല്ലാതെ എവിടേക്കു പോയി എന്നു ലൂക്കോസ് പറയുന്നില്ല. ആകയാൽ പാലസ്തീനായിൽ എവിടെയെങ്കിലുമോ, അഥവാ പാലസ്തീനാ വിട്ടു വിട്ടുരമായ ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തോ പത്രോസ് പോയിട്ടുണ്ടെന്നു് ഈ വാക്യത്തിൽനിന്നു് അനുമാനിക്കാം. ദൂരസ്ഥലമായ സ്ഥലത്തു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ റോമ്മായിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ലോകവാൻ പാടീല്ലെന്നു വരുമോ? റോമ്മായിലേക്കു യാത്രാനൗകര്യങ്ങൾ അക്കാലത്തു ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അക്കാല

5) നം. 12., 17.

ഈ വി. പൗലോസ് പല സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റിപ്പറന്നിരിക്കുകയും, ഒടുവിൽ റോമ്മായിൽ പോകുകയും ചെയ്തു. വി. പത്രോസ് എവിടെ പോയെന്നു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ അവിടെയും അദ്ദേഹത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനും കാഠിന്യമേറിയതിലാക്കുന്നതിനും ശത്രുക്കൾ എത്തിയേക്കും എന്നു ഭയന്നാണ് അദ്ദേഹം പോയ സ്ഥലം ഏതാണെന്ന് ലൂക്കോസ് വെളിപ്പെടുത്തി എഴുതാഞ്ഞത് എന്നും, "വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പോയി" എന്ന വാക്യത്തിൽ വി. പത്രോസ് പല സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റിപ്പറന്നിച്ച് ഒടുവിൽ റോമ്മായിൽ പോയ കാൽക്കൂടിയായാണ് ലൂക്കോസ് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും പണ്ഡിതന്മാരായ പല വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാതാക്കളും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും വി. പത്രോസിനെ സംബന്ധിച്ചു പിന്നീടു ലൂക്കോസ് എന്തെങ്കിലും പറയുന്നത് പാലസ്തീനായിലെ മതപീഡനങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ചശേഷം പരിഷ്കൃത വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ തർക്കം തീരുമാനിക്കാനായി ജറുശലേമിൽ സമ്മേളിച്ച സൂനഹദോസിനെ വിവരിക്കുകയിലാണ്. (6) നടപടി 16-ാം അദ്ധ്യായം തുടങ്ങി അവസാനത്തെ 28-ാം അദ്ധ്യായംവരെ വി. പത്രോസിനെയോ, മറ്റു അപ്പസ്തോലന്മാരെയോ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യമൊന്നും പറയാതെ വി. പൗലോസിന്റെ യാത്രകളെയും പ്രസംഗങ്ങളെയും മറ്റും ലൂക്കോസ് വിവരിക്കുന്നു. വി. പൗലോസ് റോമ്മായിൽ എത്തിയശേഷം സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതായി നടപടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും (7) അദ്ദേഹം അവിടെ നടത്തിയ പ്രേക്ഷിതവൃത്തിയെയും പ്രസംഗങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള പൂർണ്ണ വിവരങ്ങളോ, അദ്ദേഹം റോമ്മായിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ച കാര്യമോ ആ പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വി. പൗലോസ് റോമ്മായിൽ മരിച്ചുകാൽ വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നല്ല, ഇതര പരിത്രരേഖകളിൽ നിന്നാണു നാം അറിയുന്നത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നടപടി പുസ്തകത്തിലെ ആദ്യത്തെ ചില അദ്ധ്യായം

- 6) നടപടി 15, 7.
- 7) നടപടി 28, 16-30.

യങ്ങളിൽ വി. പത്രോസിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നടന്ന ഏതാനും ചില യാത്രകളും പ്രസംഗങ്ങളും മാത്രം വിവരിക്കണമെന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം മുഴുവൻ എഴുതുന്നതിനു വി. ലൂക്കോസിന് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടായിരുന്നെന്നും, നേരെമറിച്ചു തന്റെ ഗുരുവായ വി. പൗലോസിന്റെ യാത്രകളും പ്രസംഗങ്ങളും വിവരിക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ആ പുസ്തകം വരയിടുന്ന ഏവനും മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. ആകയാൽ വി. പത്രോസിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ നടന്ന രോമ്മാവാസത്തെയും, പിന്നീടുണ്ടായ മരണത്തെയും സംബന്ധിച്ചു നടപടി പുസ്തകത്തിൽ ഒന്നും രേഖപ്പെടുത്താതിരുന്നതു വിസ്മയകരമല്ല. ഈ ഗ്രന്ഥം ക്രിസ്തപുസ്തം 63-ൽ അത്രെ എഴുതപ്പെട്ടത്. വി. പത്രോസിന്റെ മരണം ക്രിസ്തപുസ്തം 67-ൽ സഭ വിട്ടതായി ചരിത്രരേഖകളുണ്ട്. നടപടി പുസ്തകം എഴുതിയ കാലത്തിനുശേഷം വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു ഭൂമിയിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നും വരാം; അങ്ങനെയെങ്കിൽ അതേപ്പറ്റി ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുക സാധ്യമല്ലല്ലോ.

7. വി. പൗലോസിന്റെയും മാവ് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും ലേഖനങ്ങളിലും വി. യോഹന്നാന്റെ വെളിപാടിലും വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന കാരണത്താൽ പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നു വാദിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. ഈ ലേഖനങ്ങളെല്ലാം എഴുതപ്പെട്ടത് ക്രിസ്ത്യാനികളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലും, വിശ്വാസത്തിലും സ്ഥിരപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള മുഖ്യോദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ്. അപ്പസ്തോലന്മാർ അന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുകയും, അവരുടെ യാത്രകളെയും പ്രസംഗങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ പലപ്പോഴും നേരിട്ട് അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അറിവുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ജീവചരിത്രവും യാത്രാവിവരണങ്ങളും സമ്പൂർണ്ണമായി എഴുതണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ഈ ലേഖനകർത്താക്കൾക്ക് ആർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ

നർവേശാൽ ചില ലേഖനങ്ങളിൽ വി. പത്രോസു തന്നെ സംബന്ധിച്ച ചില കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു ഉള്ളു. മാത്രമല്ല, ഒരർത്ഥം ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അയ്യോക്ക മരണത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ അയാൾക്കോ, അന്യർക്കോ ഏഴുതുവരണം സാദ്ധ്യമല്ല. വി. പത്രോസു മരിക്കുന്നതിനു വളരെ മുമ്പാണു് പുതിയ നിയമത്തിലെ മിക്ക ലേഖനങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടതു്. വി. പത്രോസിന്റെ 14 ലേഖനങ്ങളും, വി. പത്രോസിന്റെ 2 ലേഖനങ്ങളും പത്രോസിന്റെ മരണത്തിനു മുമ്പാണു് എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ മണ്ടു് അപ്പസ്തോലന്മാരും ഒരേ കൊല്ലം രോമ്മായിൽ വെച്ചു മരിച്ചതായി രേഖകളുണ്ടു്. ആകയാൽ വി. പത്രോസിന്റെ ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ കാണിച്ചു തരണമെന്നു വാദിക്കുന്നവർ പാളയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ആൺകൈപതലിന്റെ മുഖത്തു മീശ കാണിച്ചു തരണമെന്നു ഗ്രിക്കുന്നു. ജൂന്മാരെപ്പോലെ ബുദ്ധിശൂന്യരല്ലേ?

8. ക്രിസ്തുസഭയിൽ ആദിമ ശതാബ്ദങ്ങളിൽ തന്നെ ഉണ്ടാകുവാനിടയുണ്ടു വിവിധ മതപീഡനങ്ങൾ, തിരുസഭയുടെ ശാശ്വതമായ വിജയം എന്നിവ വിവരിച്ചും, ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയപുർവ്വകമായ റണ്ടാർത്തെ ആഗമത്തെ അറിയീച്ചും മതപീഡനങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിശ്വാസികളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതിനാണു് വി. ട്രയാഫനാൻ വെളിപാടുപുസ്തകം എഴുതിയതു്. തന്മൂലം വെളിപാടു പുസ്തകത്തിലും വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാനുസത്തെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായ യാതൊരു നിർബന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരർത്ഥം ഒരു ഗ്രന്ഥം ഏഴുതുവരണം അറിവിൽപെട്ട എത്ര കാര്യവും അതിൽ എഴുതാറില്ല. എന്തു് ഭയത്തോടുകൂടി ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുന്നുവോ ആ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്നതിനു് ഉപയുക്തമായ കാര്യങ്ങളാണു് ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതു്. ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ കണക്കുകൾ സൂചിപ്പിച്ചെഴുതാൻ ഭൂമിശാസ്ത്രത്തിലെയും

കൂർത്തുടർ അതും എഴുതുകയില്ല. സുവിശേഷകന്മാർക്കും ക്ലോ, നമുപടിപ്പുസ്തകം എഴുതിയ വി. ലൂക്കോസിനോ, ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയ അപ്പോസ്തോലന്മാർക്കും, വെളിപാട് പുസ്തകം എഴുതിയ വി. യോഹന്നാനോ വി. പത്രോസിന്റെ പ്രേക്ഷിതയാത്രകളെയും പ്രസംഗങ്ങളെയും മരണത്തെയും മറ്റും പൂർണ്ണമായി വിവരിച്ചു ഒരു ഗ്രന്ഥം എഴുതണമെന്നു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. യാതൊരു അപ്പോസ്തോലന്റെയും ജീവചരിത്രം മുഴുവനായി വേദപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടില്ല. ആകയാൽ വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസവും മരണവും സംബന്ധിച്ചു റോമാക്കുടമകൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണാതില്ലെങ്കിലും വിശ്വാസ്യമായ ഇതര രേഖകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ നിഷേധിക്കുക പണ്ഡിതന്മാർക്കു അനുയോജ്യമായിരിക്കയില്ല.

9. വിശുദ്ധപത്രോസിന്റെ സാക്ഷ്യം.

വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതിനു വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊരു സാക്ഷ്യവുമില്ലെന്നുള്ള ഏകകാരണത്താൽ അക്കാർക്കു നിഷേധിക്കുന്നത് അബദ്ധമാണെന്നു തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞല്ലോ. എന്നാൽ വേദപുസ്തകമാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏകാധാരമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർക്കു തന്നെയും നിഷേധിവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസത്തെയും, സഭാസ്ഥാപനത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വാക്യം വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു സ്മരണീയമത്രെ. വി. പത്രോസിന്റെ 1-ാം ലേഖനത്തിൽ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു: “ബാബേലിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സഭയും, ഏന്റെ പുത്രനായ മക്കോസും നിങ്ങൾക്കു വരണം പറയുന്നു”. (8) ഈ വാക്യത്തിൽ “ബാബേൽ” എന്ന പദം രോമ്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു വി. പത്രോസ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു 16-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഉണ്ടായ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മതപരിവർ

8) 1 പത്രോസ് 5, 13.

ആനംവരെ എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് കത്തോലിക്കാസഭയെ പരിത്യജിച്ചതോടുകൂടി വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നും, തന്നിമിത്തം മാർപ്പാപ്പാ വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമിയല്ലെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി “ബാബേൽ” എന്ന പദം റോമ്മായെ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ വാദിച്ചു തുടങ്ങി. വി. പത്രോസ് ഈ വാക്യത്തിൽ പറയുന്ന “ബാബേൽ” റോമ്മായെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു താഴെപ്പേർത്തിരിക്കുന്ന തെളിവുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു

(1) പുരാതനകാലം തുടങ്ങി ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിച്ച കാലംവരെ റോമ്മാനഗരം പുരാതനികളുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്നു. വിഗ്രഹാരാധനയിലും, മ്ളേച്ഛതയിലും റോമ്മാനഗരം സാക്ഷാൽ ബാബേലിനോടുതുല്യമായിരുന്നതുകൊണ്ടു പുരാതനകാലം തുടങ്ങി അലങ്കാരഭാഷയിൽ റോമ്മാ നഗരത്തെ “ബാബേൽ” എന്നു വിളിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. വെളിപാട് 14, 8; 16, 19; 17, 5; 18, 2 എന്നീ വാക്യങ്ങളിൽ “ബാബേൽ” എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു റോമ്മായെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു് അകത്തേറാലിക്കല്ലൊം സമ്മതിക്കുന്നു. “തന്റെ വൃദിചാരത്തിന്റെ ക്രോധവീഞ്ഞിൽ നിന്നു സകല പുരാതനികളെയും കുടിപ്പിച്ച മഹാബാബേൽ” (9), “ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവർ ആരുടെ വേഷ്യാവൃത്തിയുടെ വീഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഉന്മത്തരായിത്തീൻവോ ആ മഹാവേഷ്യ” (10), “ഭൂമിയിലെ വേഷ്യകളുടെയും, അശുലികളുടെയും മാതാവായ മഹാബാബേൽ” (11) എന്നിങ്ങനെ വി. യോഹന്നാൻ വെളിപാടിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന “ബാബേൽ” വാസ്തുവത്തിൽ റോമ്മായാണെന്നു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു പല പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും കത്തോലിക്കാസഭയെ അധികേഷപിക്കാറുണ്ടു്. റോമ്മായിലെ പുരാതനമതത്തെ സംബന്ധിച്ച വിഷയാഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ മാലിന്യങ്ങളെ

9) വെളിപാടു്, 14, 8. 10) വെളി: 17, 2.
 11) വെളി: 17, 5.

ല്ലാം കത്തോലിക്കാസഭയെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടെന്നത്രെ ഇവരുടെ വ്യാഖ്യാനം. എന്നാൽ വി. യോഹന്നാന്റെ കാലത്തു റോമ്മായിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികർ വിശ്വാസത്തിലും ദൈവഭക്തിയിലും മുന്നിട്ടു നിന്നിരുന്നെന്നു വി. പെത്രോസിന്റെ രോമ്മാ ലേഖനത്തിൽ നിന്നും (റോമ്മാ 1, 7-8; 15, 14; 16, 19-20) നമുക്കു അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു ബാബേൽ എന്നു പറഞ്ഞു വി. യോഹന്നാൻ വിവരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ക്രിസ്തുസഭയെ സംബന്ധിച്ചല്ല, പുറജാതിമതത്തെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടെന്നു നിസ്സംശയം അനുമാനിക്കാം. ഇങ്ങനെ വി. യോഹന്നാൻ വെളിപാടുകൃതത്തിൽ പറയുന്ന ബാബേൽ രോമ്മായാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ അതേസമയംതന്നെ വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്ന “ബാബേൽ” രോമ്മായാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയുമില്ല. “മുട്ടവരുമ്പോൾ കൈനീട്ടുകയും വീട്ടവരുമ്പോൾ കൈവലിക്കുകയും” ചെയ്യുന്ന നയംപോലെ കത്തോലിക്കാസഭയെ ആക്ഷേപിക്കാൻ സന്ദർഭം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ “ബാബേൽ” രോമ്മായാണെന്നു അവർ സമ്മതിക്കുകയും, നേരെമറിച്ചു കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഒരു വിശ്വാസത്തെ അനുക്രമിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ “ബാബേൽ” രോമ്മാ അല്ലെന്നു മർദ്ദമുട്ടി പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെന്തൊരു ന്യായം? എന്തൊരു യുക്തി? വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു രേഖകൾ കാണിക്കുവാൻ അകത്തോലിക്കർ കത്തോലിക്കരോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. രേഖകൾ നൽകുമ്പോൾ കയ്യകതീകൾ പറഞ്ഞു അവർ അവയെ നിരസിക്കുന്നു!

(2) വെളിപാടു 17, 9-ൽ, “ബാബേൽ” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന മഹാവേശ്യ ഏഴു മലകളിൽ ഇരിക്കുന്നതായി വി. യോഹന്നാൽ പറയുന്നു. ഭൂമുഖത്തു ഏഴുമലകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഏകപട്ടണം രോമ്മാ മാത്രമാകയാൽ “ബാബേൽ” എന്ന പദം ഇവിടെ രോമ്മായെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. ആകയാൽ വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്ന ബാബേലും രോമ്മായാണെന്നുള്ള വ്യാഖ്യാനം വേദപുസ്തകത്തിലെ അക്കാലത്തുള്ള പദപ്രയോഗം

ഗരിതിക്കു എത്രയും. അനുയോജ്യമത്രെ. വി. യോഹന്നാനു രോമ്മായെ ബാബേൽ എന്നു വിളിക്കാമെങ്കിൽ വി. പത്രോസിനു എന്തുകൊണ്ടു അങ്ങനെ വിളിച്ചുകൂടാ?

(3) പുരാതന കാലത്തു രോമ്മായെ “ബാബേൽ” എന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതായി ക്രൈസ്തവരുടെ ഇതര സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, യഹൂദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സാക്ഷ്യമുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി നേരോപക്രമത്തിലുള്ള രോമ്മാ വിദ്വേഷിയതിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ “ബാബേൽ വിദ്വേഷി” എന്നൊരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു. (12) ഈ ഗ്രന്ഥം ക്രിസ്തുബ്ദം 71-നും 74-നും മദ്ധ്യേ, അതായതു വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനം ഏഴുതിക്കഴിഞ്ഞു ഏകദേശം പത്തുകൊല്ലത്തിനിപ്പുറം വരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. തന്മൂലം വി. പത്രോസിന്റെ കാലത്തും രോമ്മായെ “ബാബേൽ” എന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതായി തെളിയുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനത്തിൽ കാണുന്ന “ബാബേൽ” രോമ്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് അബദ്ധമായിരിക്കയില്ലല്ലോ.

(4) ആകെ മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളാണു ബാബേൽ എന്നു പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. 1) വി. പത്രോസ് തന്റെ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്ന “ബാബേൽ” കാൽദായദേശത്തു യൂഫ്രാറ്റീസ് നദീതീരത്തുള്ള സാക്ഷാൽ ബാബേൽ അല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഫ്ലാവിയസ് ജോസഫ് എന്ന പ്രസിദ്ധനായ യഹൂദചരിത്രകാരൻ പറയുന്നത് അവിടെയുള്ള യഹൂദസമൂഹം മുഴുവൻ അക്കാലത്തു നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നാണ്. (13) പ്ലിനിയസ് (Plinius) (14), സ്ട്രാബോ (Strabo) (15) എന്നീ അക്രൈസ്തവഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നു വി. പത്രോസ് ലേഖനം എഴുതിയ

-
- 12) Sybilline Oracls, 5, 143.
 - 13) Antiq. L. 18, cap. ultimo.
 - 14) Hist. Nat. Lib 6, 30. 15) Geogr. 16, 1, 5

കാലത്തു സാക്ഷാൽ ബാബേൽ നശിച്ചു വിജനസ്ഥലമായി
 തീർന്നിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ആകയാൽ “ബാ
 ബേലിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സഭ” എന്നു വി. പത്രോ
 സിനു വിളിക്കത്തക്കവിധം ഒരു ക്രൈസ്തവസഭ അക്കാല
 ത്തും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 2) “കായിറസ്”
 (Cayrus) എന്നു ഇപ്പോൾ വിളിച്ചുവരുന്ന എജിപ്തിലുള്ള
 ബാബേൽ അക്കാലത്തു് ഒരു കുഗ്രാമം മാത്രമായിരുന്നു. കുൽ
 ഭായിലും എജിപ്തിലുമുള്ള ഈ രണ്ടു ബാബേലിലും വി. പ
 ത്രോസ് സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു സഭ സ്ഥാപിച്ചതായി
 യാതൊരു രേഖയുമില്ല. 3) തന്നിമിത്തം അക്കാലത്തെ പ
 തിപരസരിച്ചു വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനത്തിൽ അലങ്കാര
 ഭാഷയിൽ പറയുന്ന ബാബേൽ റോമ്മായാകുവാനേ അർത്ഥമുള്ളൂ.

(5) സഭാചരിത്രകാരനായ എവുസേബിയസ് (265-
 340) വി. മേക്കാസിന്റെ സുവിശേഷത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താ
 വിക്കയിൽ, വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ ശിഷ്യനും യേശു
 ക്രിസ്തുവിനോടു ചേർന്നുപോയിരുന്ന പപ്പിയാസിന്റെയും,
 അലക്സാന്ത്രിയയിലെ ക്ലീമ്മീസിന്റെയും (150-211) സാ
 ക്ഷ്യം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “വി. പത്രോ
 സ് തന്റെ ആദ്യലേഖനത്തിൽ മേക്കാസിന്റെ പേർ പറ
 ഞ്ഞിരിക്കുന്നതും, ഈ ലേഖനം റോമ്മയിൽ വെച്ചാണ് എ
 ഴുതപ്പെട്ടതെന്നും, ‘ബാബേലിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സഭ
 യും എന്റെ പുത്രനായ മേക്കാസും നീങ്ങിപ്പോകുവാനും പറയു
 ന്നു’ എന്നീ വാക്കുകളാൽ അലങ്കാര ഭാഷയിൽ റോമ്മായെ
 ബാബേൽ എന്നു നാമകരണം ചെയ്തുകൊണ്ടു് വി. പത്രോസു
 തന്നെ ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും ക്ലീ
 മ്മീസും, പപ്പിയാസും സമർത്ഥിക്കുന്നു.” (16) പപ്പിയാസ്
 വി. യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. ആകയാൽ വി.
 പത്രോസ് തന്റെ ആദ്യലേഖനം റോമ്മായിൽവെച്ചാണ്

16) Euseb. Hist. Eccl. 2, 15; MG (Migne, Patrol. Graec.) 20, 171; k (Kirch S. J., Enchirid. Font. Hist. Eccl. antiq.) 427.

ഏഴുതീയതെന്നും, ബാബേൽ എന്നു് ഈ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് രോമ്മായെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും അപ്പസ്തോലിക കാലത്തുതന്നെ എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതായി ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നും തെളിയുന്നു.

(6) വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനത്തിലെ ബാബേൽ എന്ന പദം രോമ്മായെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പുരാതനകാലം തുടങ്ങിയുള്ള മറ്റു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. തെന്തുല്യൻ (17), ജരോം (18), വി. ബീട് (19), തെറാഫിലാക്തസ് (20) ആദിയായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെല്ലാം ബാബേൽ എന്ന പദത്തെ രോമ്മായായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു.

(7) മുൻകാലങ്ങളിലുള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ ബാബേൽ എന്നു വി. പത്രോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു രോമ്മായെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ള സംഗതി നിഷേധിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ആധുനിക കാലത്തെ പണ്ഡിതന്മാർ അതു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ ഇക്കാലത്തു ഏറ്റവും സംധാരണമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതു "സ്പീക്കേഴ്സ് കമൻററി" (Speakers Commentary), "ബൈബിൾ കമൻററി" Bible Commentary) എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാനങ്ങളാണു്. 1893-ൽ യോർക്കിലെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ "സ്പീക്കേഴ്സ് കമൻററി" എന്ന വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ ഒന്നാം ലേഖനം 5, 13-ൽ പറയുന്ന ബാബേലിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേതായതു്: 1) വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനം ഏഴുതീയകാലത്തു സാക്ഷാൽ ബാബേൽ നഗരം ക്രിസ്തീയ സമുദായത്തിന്റെ ഒരു കേന്ദ്രമല്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് നിസ്തർക്കമാണു്. 2) വി. പത്രോസ് കൽദായ നാട്ടിലുള്ള ബാബേലിൽ സഞ്ചരിക്കയോ, അവിടെ പ്രേഷിതവൃത്തിന

17) Tertull. Adv. Jud. 9. 18) St. Jerome, De Viris illust. 8. 19) St. Beda. In 1 Pet. 5, 13. 20) Theophylactus, In 1 Pet. 5, 13.

ഒത്തുകയോ ചെയ്തീനു് തിരെ നിസ്സാരമായ ഒരു തെളിവു പോലും പുരാതനരേഖകളിൽ ഇല്ല. * 3) വി. പത്രോസിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അവസാന ഘട്ടം റോമ്മാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പശ്ചിമ ഭാഗത്തു് കഴിച്ചുകൂട്ടി എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിൽ പുരാതന സാക്ഷികളെല്ലാം ഐക്യകണ്ഠേന യോജിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, വി. യോഹന്നാൽ സുവിശേഷകന്റെ കാലത്തു് “ബാബേൽ” എന്ന പദം റോമ്മാനഗരത്തിന്റെ മരണമമായി കെറിയ ഏഷ്യായിൽ (Asia Minor) നല്ലതുപോലെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ആകയാൽ ഇവിടെ “ബാബേൽ” എന്നതു് റോമ്മാനഗരത്തിന്റെ മരണമായിത്തന്നെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണെന്നു പുരാതനകാലത്തെ സകല വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും ഐക്യകണ്ഠേനയുള്ള പൂണ്ണ സമ്മതത്താൽ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു.” (21) ഈ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥത്തിൽ തന്നെ വി. പത്രോസിന്റെ ഒന്നാം ലേഖനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അവതാരികയിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: “ആദ്യമായി പുരാതനകാലത്തെ ക്രൈസ്തവ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ഏകവും അവിഭിന്നവും ആയ സാക്ഷ്യം നാം നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ സ്വരം (ലോകത്തിന്റെ) ഏതു ഭാഗത്തുനിന്നും നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നാലും “ബാബേൽ” എന്ന പേർ ഇവിടെ റോമ്മായാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മരണമമാണെന്നു സാക്ഷിക്കുന്നു.” (22)

കൊച്ചെസ്റ്റർ, ബ്രീസ്റ്റാൾ എന്നീ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളുടെ മെത്രാനായ ഡാക്ടർ ഏല്ലിക്കോട്ട് (Dr. Ellicott) പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ ഇടയിൽ സുപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതുമായ “ബൈബിൾ കമൻറി” യിലും വി. പത്രോസിന്റെ 1-ാം ലേഖനത്തിൽ പറയുന്ന

* 16-ാം പാഠം (4) -ാം സാക്ഷ്യം കുറഞ്ഞു.
 21) Cf. “തിരുസിംഹാസനാഭരവു” (റവ. ഫാദർ അലക്സാണ്ടർ ടി. ഒ. സി. ഡി., ബി. ഡി., എൽ. റി - മാന്നാനം 1902)
 2-ാം സർഗ്ഗം. 22) Ibid.

ബാബേലിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലം രോമ്മായാണെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനമാണെന്നുപറയാം. പത്രോസ് തന്റെ അന്തിമകാലത്തു് പൗസ്തുഭേദത്തു താമസിച്ചിരുന്നതായി നാം ഒരുനാളും കേട്ടിട്ടില്ല. അതു് സ്വീകാര്യയോഗ്യവുമല്ല. വി. പത്രോസു രോമ്മായിൽ താമസിച്ചു മരിച്ചെന്നുള്ള ചരിത്രസത്യത്തിനു് ഏതീരായി നില്ലൻ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ മുൻവിധിക്കല്ലാതെ മരൊന്നിനും സാധ്യമാകയില്ല." (23) ഈ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥത്തിലും വി. പത്രോസിന്റെ 1-ാം ലേഖനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അവതാരികയിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "പാപ്പമേതത്തിന്റെ സംക്ഷേപങ്ങൾ ഈ സംഗതിയെ ദുഷ്പ്രയോഗം ചെയ്യാതിരുന്നെങ്കിൽ * വി. പത്രോസ് സഹപ്രവർത്തകനായ വി. മക്കോസിനോടുകൂടി രോമ്മാസഭയെ സ്ഥാപിച്ചു എന്നുള്ള സാർവ്വത്രികവും സുസ്ഥിരവുമായ പാരമ്പര്യപ്രബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരുതരനും തക്കം പുറപ്പെടുവിക്കയില്ലായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്തു് ഈ സംഗതി ജർമ്മൻകാരുടേതായ പല ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും അവഗാഢം ശോധനചെയ്തു. ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള ഏക അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ വസിച്ചു കാലത്തിന്റെ ഭൈർവ്യതയെയും പരിധിയെയും സംബന്ധിച്ചു മാത്രമാണു്. ഹന്നീബാൾ ഇറാലിയെ ആക്രമിച്ച സംഭവംപോലെ ഏതയും ദ്രവ്യവും, പൂർവ്വികവും, സർവ്വജനസമ്മതി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഈ സംഗതിയെ പുണ്യമായി നിക്ഷേപിക്കുന്നവർ തീരെ അപൂർവ്വമാണു്." (24)

23) Ibid.

* വി. പത്രോസ് രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ മെത്രാനായിരുന്നെന്ന് തെളിയിക്കുവാൻവേണ്ടി കത്തോലിക്കർ ഈ സാക്ഷ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണു് 'പാപ്പാമതക്കാർ ഈ സാക്ഷ്യത്തെ ദുഷ്പ്രയോഗം ചെയ്യുന്നു' എന്ന് ഇവിടെ പറയുന്നതു്. ഇതു ദുഷ്പ്രയോഗമല്ലല്ലോ.

24) Cf. തിരു സിംഹാസനാദരവു്, 2-ാം സർഗ്ഗം.

(8) ഇംഗ്ലണ്ടു്, ജർമ്മനി മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ കേൾവീകേട്ടമറു പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായവും മുക്കുതിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുതന്നെയാണു്. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ തീർഷ് (Thiersch), എവാർഡു് (Ewald), ഹിൽ ജൻ ഫെൽടു് (Hilgenfeld) എന്നിവരുടെ പേരുകൾ പ്രസ്താവിക്കാമെന്നു്. കത്തോലിക്കാസഭയോടു് ഒട്ടും അനുഭാവമില്ലാത്ത സാൻ (Zahn) (25), ഹർണാക്കു്, (Harnack) (26) എന്നീ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു പണ്ഡിതന്മാർപോലും വി. പത്രോസു് തന്റെ ലേഖനത്തിൽ ബാബേൽ എന്നു പറയുന്നതു് റോമ്മാസഭയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മാവംശത്തെയും സഭാസ്ഥാപനത്തെയും സംബന്ധിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു സാക്ഷ്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കു വി: പത്രോസുതന്നെ തന്റെ ആദ്യലേഖനത്തിൽ നൽകുന്നതും, പേരുകേട്ട പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു പണ്ഡിതന്മാരെല്ലാം ഇക്കാലത്തു കൈകൂപ്പി സമ്മതിക്കുന്നതുമായ ഈ സാക്ഷ്യം മതിയാകയില്ലേ? “ബാബേലിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സഭ നിങ്ങളർക്കു വന്ദനം പറയുന്നു” എന്നു വി. പത്രോസു് പറയുന്നതിൽനിന്നു പുൻതോസു്, ഗലാത്തിയാ മുതലായ (27) വിദൂര ഭേദങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികർക്കു വന്ദനം പറയത്തക്കവിധം വിപുലമായ ഒരു ക്രൈസ്തവസമൂഹം ബാബേലിൽ, അതായതു റോമ്മായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും വി. പത്രോസു് അതിന്റെ സ്ഥാപകനാണെന്നും തെളിയുന്നില്ലേ?

10. വി. മക്കോസിന്റെ സാക്ഷ്യം.

വി. പത്രോസു് റോമ്മായിൽ പ്രസംഗിച്ച കാര്യങ്ങളാണു വി. മക്കോസു് തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ രേഖപ്പെടു

25) Einleitung in das N. T. 2, 17.
 26) Chronologie, 2, 1. pag. 455.
 27) Cf. 1 പത്രോ. 1, 1-2.

തരിയിരിക്കുന്നതെന്നു പുരാതനകാലത്തെ പല പിതാക്കന്മാരും സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. (28) ആകയാൽ മക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം മുഴുവനും വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്നുള്ളതിന്റെ ശാശ്വത സ്ഥാപനമായി നിലകൊള്ളുന്നു. വി പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവംശത്തെപ്പറ്റി വേദപുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നു തെളിവുകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന അക്ഷതാലീക്കർക്കു മക്കോസിന്റെ ഈ സുവിശേഷം തന്നെയാണു് ഉത്തരവും ഏറ്റവും വലവതുമായ തെളിവു്. *

അദ്ധ്യായം 3.

പുരാതനകാലത്തെ പിതാക്കന്മാരുടെയും
ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിക്കയും മക്കോസാക്ഷിയായി മരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ള പാരമ്പര്യം വിശ്വസ്യമാണെന്നു് എന്നു തെളിയിക്കുന്നതിലേക്കു് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ കലവത്തുതന്നെ ജീവിച്ചിരുന്ന ചില പിതാക്കന്മാരുടെയും, അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ അടുത്ത പിൻഗാമികളുടെയും, മറ്റു ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ നമുക്കു് ഖഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചില പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ഓരോരോ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഏഴുതീയപ്പേരും സന്ദർഭ

28) 17-ാം പുറത്തു 5-ാം സാക്ഷ്യം കാണുക. 3-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 5, 9, 10 എന്നീ സാക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുക.

* വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നു കാണിക്കുവാൻ അക്ഷതാലീക്കർ വേദപുസ്തകത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പറയാറുള്ള വാദമുഖങ്ങളെ 5-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണുക.

വശാൽ വി. പത്രോസിന്റെ റോമോ വാസത്തെയും, ഒക്കെ സാക്ഷിത്വത്തെയും സംബന്ധിച്ച് സ്വഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം അവർ പ്രസ്താവിച്ചെടുത്തതെ വി. പത്രോസിന്റെ ജീവചരിത്രം മുഴുവൻ ഏഴുതവൻ അവരാരും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല. തന്നിമിത്തം വി. പത്രോസിനെ സംബന്ധിച്ച് ചില പീതാക്കന്മാരും, ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും നൽകുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങൾ അത്ര സ്പഷ്ടമല്ലെങ്കിലും വിസ്മയത്തിന് അവകാശമില്ല. ഒരാൾ ഏഴുതീയത്ത് അത്ര സ്പഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ വെറൊരാൾ ഏഴുതീയത്ത് അതിനെക്കാൾ സ്പഷ്ടമാണെന്നും ഏല്പാക്രൂടി നോക്കുമ്പോൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ധാരാളം തെളിവുകൾ നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ രേഖകൾ നിഷ്പക്ഷബുദ്ധ്യോ പരിശോധിക്കുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാകും.

പീതാക്കന്മാരുടെയും, പുരാതനഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും കൃതികളെല്ലാം മതപീഡനകാലത്തു് സഭാവൈകാരികർ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞെന്നും, പീതാക്കന്മാർ മുന്പവിശ്വാസികളും പലേ അബദ്ധസിലാന്തങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നവരുമാണെന്നും അജിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ജീവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളെല്ലാം തള്ളിക്കളയുന്ന ചില അക്രമന്മാർക്കു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുണ്ടു് * എന്നാൽ അതേ സമയത്തേന്നെ സ്വാഭാവിപ്രായങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ പീതാക്കന്മാരുടെയും പുരാതനഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും മറ്റും കൃതികളിൽ നിന്നു ധാരാളം ഉദ്ധരണികൾ—പലപ്പോഴും സന്ദർഭം വേണ്ടതുപോലെ വെളിപ്പെടുത്താതെ വാല്യം തലയ്ക്കും മുറിച്ചു് ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു—ഈ അക്രമന്മാർക്കു ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ നൽകിവരുന്നു.

* “അന്ത്യോക്യായും റോമ്മായും” എന്ന പേരിൽ കുന്നം കുളത്തു് എ. ആർ. പി. പ്രസ്സിൽ നിന്നു 1930-ൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞുപിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ ഒന്നൊക്കെ തട്ടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു! (7, 9 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങൾ കാണുക)

മതപീഡനകാലത്തു ക്രിസ്തു മതവിഭേദിക്കർ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതു് വാസ്തവമാണു്. എന്നാൽ സകല ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അക്കാലത്തു് അവർ നശിപ്പിച്ചെന്നു് ചില അകത്തോലിക്കർ പറയുന്നതു് ഭീമമായ അജ്ഞതകൊണ്ടോ, പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പ്രതികൂലമാകയാൽ ഏതു വിധമെങ്കിലും അവ തട്ടിക്കളയണമെന്നുള്ള ഭ്രമദ്രേശ്യത്തോടു കൂടിയോ ആണു്. മന്ദൂറുകൊല്ലത്തോളം അത്യഗ്രമായ മതപീഡനങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ഉണ്ടായിട്ടും പശ്ചാതിയമവും പുതിയനിയമവും ഉൾപ്പെട്ട വേദപുസ്തകസംഹിത നശിക്കുന്നതിനു് ഇടയായില്ല. ഇതുപോലെ പലേ പിതാക്കന്മാരുടെയും അനേക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ യാതൊരു കേടും കൂടാതെ പൂർണ്ണമായി നമുക്കു് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പിതാക്കന്മാർ ഏഴുതീയതും, ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി കൈയെഴുത്തു പ്രതികളിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നതുമായ നിവേധി ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഏതാനും പ്രതികൾ മതപീഡനകാലത്തു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും പുരാതനമായ പല കൈയെഴുത്തു പ്രതികളും, അവയിൽ നിന്നു് പിൽക്കാലത്തു് മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രതികളും ഇന്നു് ലോകത്തിലുണ്ടെന്നു് ഈ വിഷയത്തിൽ അല്പമെങ്കിലും അന്വേഷണസിലിച്ചവർക്കു് അറിയാവുന്നതാണു്. മതപീഡനകാലത്തു നിവേധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടാതിരുന്നെങ്കിൽ വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഇപ്പോഴുള്ളതിൽ കൂടുതൽ രേഖകൾ നമുക്കു ലഭിക്കുമായിരുന്നെന്നു് ഈ അകത്തോലിക്ക ഗ്രന്ഥകാന്മാരുടെ വാദത്തിൽ നിന്നുതന്നെ തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. പുരാതനകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ക്ലിമ്മീഡു്, ഇഗ്നാത്തിയോസു്, ജോനേയസു്, ജരോം, ആഗസ്തീനോസു്, സ്വർണ്ണനാവുകാന്റെ ഈവാന്റിയോസു് (അഹന്നാൻ ക്രിസോസ്തോം) ആദിയായ പുണ്യവാന്മാരും വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരും ജഗൽപ്രസിദ്ധന്മാരായ പിതാക്കന്മാരൊല്ലാം മൂല വിശ്വാസികളും അബദ്ധോപദേശങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നവരുമാണെന്നു് വാദിക്കുന്നവർ സ്വന്തം വിശ്വസിക്കാതെ ലോകസമക്ഷം ഏറുപയ്യകയല്ലേ ചെയ്യുന്നതു്? ബുദ്ധിക്കു വികല്പമുള്ളവർ അന്യ

ഒരു ഭ്രാന്തരായും തങ്ങളെ പരിപൂർണ്ണ ആരോഗ്യവാനാക്കിയും
 കരുതിവരുന്നതുപോലെയല്ലേ ഇങ്ങുട്ടരും പുരാതന പിതാക്ക
 ന്മാരെ മുന്മാരായും തങ്ങളെ അതീബുദ്ധിമാന്മാരായും പരി
 ഗണിച്ചു് ഇമ്മാതിരി അഭിപ്രായങ്ങൾ "തട്ടിമുളിക്കു്"ന്നതു്?
 ഒരു പിതാവു് അല്ലെങ്കിൽ വേറൊരു പിതാവു് മുന്മാരിശ്വാ
 സിയോ, അബലോപദേശം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നവനോ ആ
 യിരുന്നാൽ തന്നെയും ചില കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് പി
 താക്കന്മാർ ഐക്യകണ്ഠേണ പഠിപ്പിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുക
 യും ചെയ്തുവന്നതു് തെറ്റാണെന്നു പറയുന്നതു് സാഹസമ
 ല്ലേ? ഓരോ മരിച്ചൊന്നു് തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഒരു ഡോ
 ക്ടർ വേണമെന്നുണ്ടോ? ഒരു ഉടുപ്പു് കീറിയതാണു് എന്നു്
 പറയുവാൻ തയ്യൽക്കാരൻറെ അഭിപ്രായം ആവശ്യമാണോ?
 നാഴികമണിയുടെ സൂചിനിന്നുപോയോ എന്നറിവാൻ നാ
 ഴികമണി നന്നാക്കുന്നവനെ വിളിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ?
 അധികവിദ്യാഭ്യാസവും ബുദ്ധിശക്തിയും ലോകപരിചയവു
 മില്ലാത്ത സാധാരണ മനുഷ്യക്കും ഇക്കാർത്തുങ്ങൾ ഏല്പാം നി
 ക്ഷപ്രയാസം മനസ്സിലാക്കി അന്യരെ വിവരങ്ങൾ അറിയി
 ക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലേ? ഇതുപോലെ വി. പത്രോസു്
 റോമ്മായിൽ പോയി എന്നുള്ള ചരിത്ര സംഭവം രേഖപ്പെ
 ടുതയിച്ച ചില പിതാക്കന്മാർ വലിയ പണ്ഡിതന്മാരല്ലെ
 ക്കിൽ തന്നെയും-അതിഗഹനങ്ങളായ വിശ്വാസവിഷയങ്ങ
 ലിൽ ചില തെറ്റുകൾ ചിലർക്കു് വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു്
 സങ്കല്പിച്ചാൽ കന്നെയും-വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മാ വാ
 സത്തെയും മരണത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള അവരുടെ സൂ
 ക്ഷ്യങ്ങൾ അവാസ്തവമോ അവിശ്വാസ്യമോ ആണെന്നു വരു
 ന്നില്ല. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം വി. പത്രോസു് റോമ്മായിൽ
 സഭസ്ഥാപിച്ച രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നുള്ള വിശ്വാ
 സം പുരാതന കാലത്തു് ജീവിച്ചിരുന്ന ഈ പിതാക്കന്മാർ
 ക്കും, ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കും, അക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾക്കും പൊതു
 വെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നെങ്കിലും അവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഒരു
 ജീയിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കാര്യസാദ്ധ്യതയിൽ അതീപുരാതന
 കാലം തുടങ്ങി ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ വിശ്വാസവും തൽസംബ
 ധ്യമായ സാക്ഷ്യങ്ങളും ധാരാളം മതിയാകും.

താഴെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ ചിലതിൽ നിന്നു് വി. പത്രോസു് രോമ്മായിൽ പോയെന്നും, മറു ചിലതിൽനിന്നു് അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു രക്ത സാക്ഷിയായി മരിച്ചെന്നും, വേറെ ചിലതിൽ നിന്നു അവിടെ സഭ സ്ഥാപിച്ചു് രോമ്മാ സിഹോസനത്തിലെ ആദ്യ മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തിയെന്നും വിശദമാകും. മരിക്കാൻവേണ്ടിമാത്രമാണു് വി. പത്രോസു് രോമ്മായിൽ പോയതെന്നും അവിടെ സഭ സ്ഥാപിക്കുകയോ, മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും വാദിക്കുന്നവരുടെ കയ്യെഴുത്തുകളെയെല്ലാം ഈ സാക്ഷ്യങ്ങൾ പാടെ തകർക്കുന്നു.

സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

1. റോമ്മിലെ വി. ക്ലീമീസു്. (92-101) * രോമ്മാസിഹോസനത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പിൻഗാമിയാണു് ഇദ്ദേഹം. “ആയുസ്സിന്റെ പൂർണ്ണകത്തിൽ പേരഴ്ചതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്ലീമീസു്” (1) എന്നു് വി. പൌലോസു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ക്ലീമീസും രോമിലെ വി. ക്ലീമീസും ഒരൊത്തനയാണെന്നു് പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥകാരനായ ഓർജനം (185—255), സഭാചരിത്രകാരനായ എവുസേ

* മാർപ്പാപ്പാമാരുടെയോ, ചക്രവർത്തിമാരുടെയോ പേരുകൾ കഴിഞ്ഞു വലയത്തിലിട്ടിരിക്കുന്ന സംഖ്യകൾ അവരുടെ ഭരണകാലത്തെ കാണിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ പേരുകൾ കഴിഞ്ഞു വലയത്തിലിട്ടിരിക്കുന്ന സംഖ്യകൾ, ആ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ജനനമരണ കാലങ്ങളെ കാണിക്കുന്നു. ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേരുകഴിഞ്ഞുവരുന്ന സംഖ്യ ആ ഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെട്ട കാലം കാണിക്കുന്നു.

1) പീലിപ്പോ. 4, 3.

ബിഷപ്പും (265-340), വി. എപ്പിഫാനിയോസ് (367-403), വി. ജറോം (342-419) എന്നീ പിതാക്കന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ക്ലീമീസ് കോറിന്ത്യക്കാർക്ക് എഴുതിയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളെ യാക്കോബായക്കാർ പുതിയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു. (2) ഭാര്യ വിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടി വി. ക്ലീമീസിന്റെ നാമവും യാക്കോബായക്കാർ വി. കുർബാനയിലെ 5-ാം “രൂബ്ലേനി”ൽ (മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയിൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ട് - “അവരുടെ പ്രാർത്ഥന നമുക്കു കോട്ട അയിരീപ്പാൻ കുത്താവിനോടു നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം” എന്ന് എല്ലാ കുർബാനയിലും ചൊല്ലിവരുന്നു. വി. ക്ലീമീസിന്റെ പേരിൽ ഒരു കുർബാനക്രമവും കൂടാതെ പരമമായ എട്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും (ഇദായ കാണോൻ, 7. 9) യാക്കോബായസഭയിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രേ. (3)

ക്ലീസ്തപബു 95-നും 97-നും മദ്ധ്യേ എഴുതിയ കോറിന്ത്യക്കാർക്കുള്ള 1-ാം ലേഖനത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെയും, വി. പൗലോസിന്റെയും പീഡകളെയും രക്തസാക്ഷിത്വത്തെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് വി. ക്ലീമീസ് ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു: “പുരോഹിതന്മാരുടെ മരണകാലം വിട്ടു കളഞ്ഞിട്ട് സമീപസ്ഥരായ മല്ലിടുത്തക്കാരെ സംബന്ധി

2) മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവനാസ്യോസ് തിരുമേനി കോട്ടയത്തു പഴയസെമ്മിനാരിയിൽ മല്ലാനായിരീക്കയിൽ എഴുതിയ “മതോപദേശസാരങ്ങൾ” എന്ന ഗ്രന്ഥം 33-ാം സംഗതി കാണുക; യാക്കോബായ സഭയിലെ നിയമഗ്രന്ഥമായ ഇദായ കാണോൻ, 7. 9 (കോനാട്ടു അബ്രഹാം കുത്തനരുടെ മലയാള പരിഭാഷ 1952, പുറം 116) കാണുക.

3) യാക്കോബായസഭയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന “പുഷ്പീകസഭാപിതാക്കന്മാരും പൊതു സൂനഹദോസുകളും” (എ. ആർ. പി. പ്രസ്സ്, കുന്നുകേളം, 1932) എന്ന ഗ്രന്ഥം 8-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വി. ക്ലീമീസിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്.

ച്ചു നമുക്കു പറയാം. നമ്മുടെ കാലത്തെ മഹനീയ മാതൃകകളെപ്പറ്റി നമുക്കു പ്രതിപാദിക്കാം. തിക്സ്റ്റതയും ഡൈർട്ടുവും നിമിത്തം (തിരുസഭയുടെ) മഹത്തുക്കളും ഏറ്റവും നിമിതമാനമായ സംരക്ഷകന്മാർ പീഡകൾ സഹിക്കുകയും മരണംവരെ പൊരുതുകയും ചെയ്തു. ഉത്തമ ഞെപ്പന്റോലന്റോയ പത്രോസിനെയും പൗലോസിനെയും നമ്മുടെ കൺമുൻപാകെ നമുക്കു വയ്ക്കാം. വിശുദ്ധ പത്രോസാവട്ടെ അത്യധികമായ തിക്സ്റ്റനീമിത്തം ഒന്നോ രണ്ടോ അല്ല, അനേകബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കുകയും, ഇങ്ങനെ രക്തസാക്ഷ്യം നൽകിക്കൊണ്ടു് മഹത്വത്തിന്റെ യോഗ്യസ്ഥലത്തു് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.” (4)

അനന്തരം ക്ലീമീസ് വി. പൗലോസിന്റെയും വലിയ ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെയും രക്തസാക്ഷിത്വത്തെ വിവരിക്കുന്നു. “നമ്മുടെ ഇടയിൽ (മുഖഭാഷയായ ഗ്രീക്കിൽ ‘ഏൻ എമീൻ’ അതായതു്, റോമ്മാക്കുക്കളുടെ ഇടയിൽ എന്നുള്ള അർത്ഥം കൂടുതലായി സ്ഫുരിക്കുന്നു) രക്തസാക്ഷിത്വം അനുഭവിച്ചവർ” എന്നത്രെ ഇവരെല്ലാവരെയുംപറ്റി വി. ക്ലീമീസ് പറയുന്നതു്. നേരോചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണകാലത്തു് നടന്ന ആദ്യത്തെ മതപീഡനത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പറയുന്നതു് എന്നു് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നു. നേരോയുടെ കാലത്തു റോമ്മാ പട്ടണത്തിൽ മാത്രമേ മതപീഡനം നടന്നുള്ളൂ എന്നു ചില ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടു്. എതായാലും വി. പത്രോസിന്റെയും വി. പൗലോസിന്റെയും മരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയിൽ “നമ്മുടെ ഇടയിൽ രക്തസാക്ഷിത്വം അനുഭവിച്ചവർ” എന്നു് റോമ്മായിലെ ക്ലീമീസ് പറയുന്നതു് കൊണ്ടും, വി. പൗലോസ് റോമ്മായിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നു് ഏല്പാവരും സമ്മതിക്കുന്നതു് കൊണ്ടും വി. പത്രോസും റോമ്മായിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരണം പ്രാപിച്ചു എന്നു തെളിയുന്നു.

4) 1 Ep. ad Cor. 5, 1; MG 1, 217; R (Rouet S. J., Enchirid. Patrist.) 11.

2. അന്ത്യോക്യായിലെ വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ് (50-107.)

അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനത്തിൽ വി. പത്രോസ് നിയമിച്ച എഴുവാളിയോസിൻറെ അടുത്ത പിൻഗാമിയായിരുന്നു വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ്. പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഇടയിൽ വലിയവൻ ആരാണെന്ന് ഒരു തക്കം ഉണ്ടായപ്പോൾ ക്രിസ്തു ഒരു വൈതലിനെ ഏടുത്തു നടുവിൽ നിർത്തി “ഈ വൈതലിനെപ്പോലെയുള്ളവനെ ഏൻറെ നാമത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന എവനും എന്തൊക്കെ സ്വീകരിക്കുന്നത്” (5) എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തതായി സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ക്രിസ്തു സ്വകരങ്ങളിൽ വഹിച്ച ആ വൈതൽ ഇഗ്നാത്തിയോസ് ആയിരുന്നു എന്ന് ഒരു ഐതിഹ്യമുള്ളതായി ചില പുരാതന ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ ഐതിഹ്യം അത്ര വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഏതായാലും വി. ഇഗ്നാത്തിയോസിന് അപ്പസ്തോലന്മാരെ അടുത്തു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നെന്നും, അദ്ദേഹം തൻറെ സ്നേഹിതനായ വി. ചോളിക്കാർപ്പും ഒരുമിച്ച് വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹന്മാരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ ചേർത്തിരുന്നെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നതിന് ന്യായങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. വി. യോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്തോം (സ്വർണ്ണനാവുകാരൻ വി. ഈവന്റിയോസ്) അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, വി. ഇഗ്നാത്തിയോസിന് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ കരങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ മെത്രാഭിഷേകം ലഭിക്കുവാൻമുള്ള മഹാഭാഗ്യം സിലിച്ചു എന്നാണ്. (6)

അക്കാബായക്കാർ വി. കുർബാനയിലെ 5-ാം “ഉഖ് മേനിൽ” വി. ഇഗ്നാത്തിയോസിനെയും അനുസ്മരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻറെ പ്രാർത്ഥന അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. (7) റോമ്മാപത്ര

5) മർക്കോ. 9, 33-36.

6) Homil. in St. Ign. iv, 587. 7) “പൂർവ്വ പൊതു സ്മനഹമോസുകളും” എന്ന പുസ്തകം 6-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വി. ഇഗ്നാത്തിയോസിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വർത്തിയായ ട്രാജൻ (98-117) അന്ത്യോക്യയിൽ ഏതാനും നാൾ താമസിച്ചിരിക്കവേ, വി. ഇഗ്നാത്തിയോസിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി റോമമായിലെ മല്ലരംഗത്തിൽ ക്രൈസ്തവരായ യെരൂസലേമുകാരുടെയും ഇരയായിട്ട് ഇട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു കല്പന നൽകി. റോമയിലേക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ ചെറിയ ആസ്യായിലെ (Asia Minor) പലക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങൾക്കായി അത്യുപേക്ഷണങ്ങളും, തന്റെ സ്നേഹിതനായ വി. പോളിക്കാർപ്പിനും റോമയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഒരേരോ ലേഖനം വീതവും ഇങ്ങനെ ആകെ ഏഴു ലേഖനങ്ങൾ— ഈ വിശുദ്ധൻ എഴുതുകയുണ്ടായി.

റോമയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അയച്ച ലേഖനത്തിൽ റോമയിൽ കാൻ-ചെമ്പന്തലത്തോടുകൂടി മിസ്രിയോടുള്ള സ്നേഹത്തോടുകൂടി പ്രേരിതനായി രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും തന്നെ ആരും രക്ഷയരുത് എന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “എന്നാൽ പത്രോസിനെപ്പോലെയോ, പൗലോസിനെപ്പോലെയോ പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടിക്കുന്നില്ല. അവർ അപ്പസ്തോലന്മാരാണ്. ഞാനേതെങ്കിലും മരണത്തിന് വിധിക്കപ്പെട്ടവൻ; അവർ സ്വതന്ത്രർ, ഞാനാകട്ടെ ഇപ്പോഴും ദാസൻ”. (8) ഈ വാക്യത്തിൽ വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്, വി. പത്രോസും വി. പൗലോസും റോമയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു അപ്പസ്തോലിക അധികാരത്തോടുകൂടി അവിടെ ക്രിസ്ത്യാനികളോട് ഏതെല്ലാം ചെയ്യണമെന്ന് കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, എന്നാൽ ദാസനായ തനിക്കു അവരെപ്പോലെയുള്ള അധികാരത്തോടുകൂടി റോമയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളോടു കല്പിക്കുവാൻ അധികാരവും അവകാശവുമില്ലെന്നും ആകുന്നു.

8) Ep. ad Rom. 4. 3; MG 5, 689; R, 54

3. വി. ഇരനേയസ് (140-202)

ഇദ്ദേഹം ചെറിയ ആസ്യായിലാണ് (Asia Minor) ജനിച്ചതെങ്കിലും ഒട്ടേറെ ഫ്രീറോസ് രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു സിറിയയിലെ മെത്രാനായിത്തീർന്നു. വി. യോഹന്നാൻ സ്റ്റീഫനയുടെ ശിഷ്യനായ വി. ഫിലോക്സാസ്സിന്റെ ശിഷ്യനാണ് ഈ വിശുദ്ധൻ. തന്റെ ഗുരുവായ പോളിക്കാർപ്പ് വി. യോഹന്നാൻ സ്റ്റീഫനയോടും കർത്താവിനെ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടുള്ള മറ്റൊരാളോടും ഹൃദയംഗമമായ സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു പോളിക്കാർപ്പ് തന്നെ തന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി വി. ഇരനേയസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (9) ആകയാൽ അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യം ഈ വിശുദ്ധനുണ്ടായി തെളിയുന്നു. ഇദ്ദേഹം വളരെക്കാലം റോമയിൽ താമസിച്ചു പശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ നന്നായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരാളാണു്. (10) പാഷണ്ഡികൾക്കു് എതിരായി അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിൽ റോമിലെ സഭ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ നിന്നും ലഭിച്ച വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ അഭംഗമായി പരിരക്ഷിച്ചുവരുന്നതിനാൽ പാഷണ്ഡികളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ അബദ്ധമാണെന്നു് ആർക്കും നിഷ്പ്രയാസം മറുപടിവാൻ സാധിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. “ഈ സഭയുടെ മുഖ്യമായ അധികാരം നിമിത്തം എല്ലാ സഭകളും അവശ്യം ഇതിനോടു് യോജിച്ചിരിക്കണം” എന്നത്രെ റോമയിലെ സഭയെപ്പറ്റി ഈ വിശുദ്ധൻ പറയുന്നതു്. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: “ഇതു് ഏറ്റവും മഹത്തരം, ഏറ്റവും പരാതനവും, എല്ലാവരും അറിയപ്പെടുന്നതും, ഏറ്റവും വി

9) Ep. ad Florin; Euseb. Hist. Eccl. 5, 20, 5; MG 20, 486; K, 96; Cf. R, 264.

10) “പുത്രികപൊതു സുനഹദോസുകളും” 10-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വി. ഇരനേയസിനെ (ഇരനോസിനെ)പ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ടു്.

ശ്രീമതരായ പത്രോസ്, പൗലോസ് എന്നീ രണ്ടു അപ്പ
സ്തോലന്മാരാൽ സ്ഥാപിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതുമാണ്.”
(11)

4. കോറിന്ത്യായിലെ ദിവനാസ്യോസ്. കോറിന്ത്യാ
യിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ദിവനാസ്യോസ് (12) സോത്തർ
മാർപ്പാപ്പായുടെ കാലത്തു് (165-171) റോമ്മിലേക്കു് അയ
ച്ച ഒരു കത്തിൽ വി. പത്രോസും, വി. പൗലോസും റോ
മ്മായിൽ മാത്രമല്ല കോറിന്ത്യായിലും സുവിശേഷം പ്രസം
ഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. “നിങ്ങളുടെ ഉത്തേജകമായ
നിർദ്ദേശത്താൽ വി. പത്രോസും വി. പൗലോസും റോമ്മാ
യിലും കോറിന്ത്യായിലും വിതച്ചവയെ ദ്രവമായി കൂട്ടിച്ചേ
ർത്തിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവർ രണ്ടുപേരും
ഇറാഖിലിൽ ഒരേസ്ഥലത്തു് പഠിപ്പിക്കുകയും ഒരേസമയത്തു
രക്തസാക്ഷിത്വം സഹിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ ഇവർ
രണ്ടുപേരും സുവിശേഷത്തിന്റെ വീത്തു് കോറിന്ത്യായിൽ
വിതയ്ക്കുകയും ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.” (13)

5. അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ ക്ലീമീസ് (150-211/
215) ഇദ്ദേഹം അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ നടത്തിവന്നിര
ുന്ന സുപ്രസിദ്ധ മതശാസ്ത്ര വിദ്യാലയത്തിലെ ഒരു അദ്ധ്യാപ
കനായിരുന്നു: “ഹിപ്പോതിപോസെസ്” എന്ന ഗ്രന്ഥ

11) Adv. haer. III, 3. 2; MG 7, 848; R, 210.

12) ഈ ദിവനാസ്യോസിനെപ്പറ്റിയും ഇദ്ദേഹം എഴ
ുതീയ ലേഖനങ്ങളെപ്പറ്റിയും “പുസ്തക.....പൊതു സൂന
ഹദദോസുകളും” 8-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരി
ക്കുന്നു.

13) In Euseb. Hist. Eccl., II, 25, 8; MG 20,
210; K, 60.

ത്തിൽ വി. മക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയിൽ പുരാതന പാരമ്പര്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “പത്രോസു റോമ്മായിൽ ദൈവവചനം അറിയിക്കുകയും ദൈവികാരൂപിയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്ത കാലത്തിനുശേഷം കേൾവിക്കാരായ ജനക്കൂട്ടം, പത്രോസിനെ വളരെക്കാലമായി എല്ലാ യാത്രകളിലും അനുഗമിച്ചിരുന്ന മക്കോസിനോടു് അപ്പസ്തോലൻ തങ്ങളോടു് പ്രസംഗിച്ചവയെ ഏഴുതുന്നതിനു് അപേക്ഷിച്ചു”. (14)

6. തെത്തുല്യൻ (160 - 222). ആഫ്റിക്കായിലെ സുപ്രസില കാത്തേജ് നഗരത്തിൽ ജനിച്ചുവളന്ന് ഇദ്ദേഹം ഒട്ടവിൽ ഒരു പാഷണ്ഡിയാച്ചിത്തീന്റെങ്കിലും പുരാതന കാലത്തെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു സ്ഥാനം ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ട് (15). വി. ഇരനേയസിനെപ്പോലെ (മുകളിൽ മൂന്നാമത്തെ സാക്ഷ്യം കാണുക) തെത്തുല്യനും റോമൻ സഭയുടെ പ്രാമാണ്യം നിമിത്തം സത്യവിശ്വാസം നിഷ്പ്രയത്നം ആ സഭയിൽ കണ്ടുപിടിക്കാമെന്നു് പാഷണ്ഡികളെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: “നിങ്ങൾ ഇറാഖിലെ സമീപിക്കുന്നെങ്കിൽ എപ്പോഴും നമുക്കു പ്രാമാണ്യം ലഭ്യമാകുന്ന റോമ്മായെ നിങ്ങൾക്കു കാണാൻ കഴിയും. ഈ സഭ എത്രയോ സൌഭാഗ്യവതിയാണു്. അവിടെ അപ്പസ്തോലന്മാർ തങ്ങളുടെ രക്തം ചിന്തിക്കൊണ്ടു് സകല ഉപദേശങ്ങളും നൽകി. അവിടെ പത്രോസു് കുത്താവിന്റെ പീഡയെ [കുരിശുമരണത്തെ] അഭിമുഖീകരിച്ചു. അവിടെ പൗലോസു് യോഹന്നാന്റെ [മരണാനുയുടെ] മരണത്താൽ [ശിരസ്ഫേദനത്താൽ] മരിക്കുകയുടി.

14) Euseb. H. E. VI, 14; MG 9, 749; 20' 552; R, 439; Cf. K, 150.

15) “പുസ്തിക ചൊസ്യനഹദോസുകളും” 11-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ തെത്തുല്യന്റെ ജീവചരിത്രം ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു.

അവിടെ യോഹന്നാൻഗ്രീഹൻ തിളച്ചു എണ്ണയിൽ ഇടപ്പെട്ടിട്ടും ഒരു പീഡയും ഏൽക്കാതെ [പ്രാത്മോസ്] ലീപിലേക്കു നാടുകടത്തപ്പെട്ട്". (16) പത്രോസിനെ കുരിശിൽ തറച്ചതിനെപ്പറ്റി ഇദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "രോമ്മയിൽ മുളച്ചു തുടങ്ങിയ വിശ്വാസത്തെ ആദ്യമായി നേരേറം രക്തമെഴുതുകയും പത്രോസ് അവിടെവെച്ച് മരണമടഞ്ഞാൽ അര കെട്ടപ്പെട്ടു, കുരിശിനോടു ബന്ധിതനായി". (17) മാമ്മോദീസായെ സംബന്ധിച്ച് ഏഴുതീയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഏതു സ്ഥലത്തെ വെള്ളവും മാമ്മോദീസം മുക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കാമെന്നുള്ളതിന് ഉദാഹരണമായിട്ടു അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "യോർദ്ദാനനിൽ യോഹന്നാൻ മാമ്മോദീസം മുക്കിയതും (രോമ്മയിൽ) ടൈബർ നദിയിൽ പത്രോസ് മുക്കിയതുമായ വെള്ളം തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ല". (18) മാർസിയോൺ എന്ന പാഷണ്ഡനെതിരായിട്ട് ഏഴുതീയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശ്വാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ രോമ്മൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് "പത്രോസും പൗലോസും രക്തംകൊണ്ടു മുദ്രവെച്ച സുവിശേഷം അവർക്ക് പ്രദാനം ചെയ്തു" (19) എന്നു പറയുന്നു.

7. ഒരിജൻ (185—254). "വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ പിതാവു" എന്ന പേരിൽ വിശ്രുതനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ ക്ലീമീസിന്റെ ശിഷ്യനും, ക്ലീമീസിന്റെ ശേഷം അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ മതശാസ്ത്രവിദ്യാലയത്തിലെ അദ്ധ്യപകനുമായിരുന്നു. (20) (മുകളിൽ 5-ാം സാക്ഷ്യം നോക്കുക) അപ്പസ്തോ

16) De Praescrip. 36; ML (Migne, Patrol-Latin.) 2, 49; R, 297.

17) Scorpiace 15, 4; ML 2, 151; K, 216.

18) De Baptism. 5. — 19) Adv. Marc. 4, 5; ML 2, 366; R, 341.

20) "പുസ്തകം..... പൊതു സുനഹദോസുകളും" 12-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം ഏഴുതീയിരിക്കുന്നു.

ചന്ദർ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി പോയതു സംബന്ധിച്ചു് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “നമ്മുടെ രക്ഷകനായ കത്തോവിന്റെ പരിശുദ്ധ ശ്ലീഹന്മാരും മറ്റു ശിഷ്യന്മാരും ഭൂലോകത്തിന്റെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി പുറപ്പെട്ടു. തോമ്മാ നമുക്കു അറിയാവുന്നതു പോലെ പാർത്യായിലേക്കും, മത്തായി എത്യോപ്യായിലേക്കും.....അന്ത്രയോസ് ഷീത്തിയായിലേക്കും, യോഹന്നാൻ ആസൂറയിലേക്കും, പിന്നീടു് ഏഥ്യോപ്പിയിലേക്കും പോകുകയുണ്ടായി...പത്രോസ് പുൻതോസ്, ഗലാത്തിയാ, ബിത്തിനിയ, കുപ്പദോക്കിയ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും സമീപദേശങ്ങളിലും ചുറ്റിപ്പറ്റിപ്പോയിപ്പോയി അവിടെയുള്ള യഹൂദന്മാരോടു പ്രസംഗിച്ചശേഷം ഒടുവിൽ റോമ്മായിൽ താമസിച്ചു് അവിടെ തല കീഴായി കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടു. കത്തോവിനോടു് താൻ തുല്യനാണെന്നു കാണപ്പെടാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി ഇങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നു് അവൻതന്നെ യാചിക്കുകയുണ്ടായി. (21)

8. റോമ്മിലെ കായസ്. സെഫിറീനസ് മാർപ്പാപ്പായുടെ കാലത്തു് (198 - 217) റോമ്മായിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കായസ് എന്ന പട്ടക്കോൽ മോൺടണിസ്റ്റർ പാഷണ്ഡികൾക്കു് എതിരായി എഴുതിയിട്ടുള്ള “പ്രോക്ലസ്സിനോടുള്ള സംഭാഷണം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ റോമ്മാ നഗരത്തെയുള്ള പത്രോസ്, പൌലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ ശവകുടീരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ശവകുടീരങ്ങളെ ഞാൻ നീനക്കു കണ്ടിട്ടുതരാം. വത്തിക്കാനിലേക്കോ, ഓസ്തിയായിലേക്കുള്ള പാതയിലേക്കോ പോ

21) In Euseb. H. E. 3, 1; MG 20, 213 sqq; K, 428; Cf. I പത്രോ. 1, 1.

കാൻ നി താല്പമുള്ളപ്പോഴെങ്കിൽ ഈ സഭ സ്ഥാപിച്ചവരുടെ ശവകുടീരങ്ങൾ നിനക്കു കാണുവാൻ കഴിയും". (22) രോമ്മായിലുള്ള വത്തിക്കാൻകുന്നിൽ വിതുല പത്രോസിനെ കുരിശിൽ തറച്ചെന്നും, വിതുല പൗലോസിനെ ഓസ്ത്രിയായിലേക്കുള്ള പാതയ്ക്കു സമീപം വാളുകൊണ്ടു ശിരസ്ഫേദനം ചെയ്തവെന്നും, അവർ മരണം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു അവരുടെ ശവകുടീരങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചവെന്നു മത്രെ പുരാതന പാരമ്പര്യം. അവരുടെ ശവകുടീരങ്ങളിൽ പത്രോസ് എന്നും പൗലോസ് എന്നുമുള്ള നാമങ്ങൾ കൊത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, തന്റെ കാലത്തും അവ കേട്ടുകൂടാതെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടും, കായസീടൻ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സാക്ഷ്യം ഉൾരിച്ചുകൊണ്ടും വിതുല പത്രോസും വി. പൗലോസും നേരോ ചക്രവർത്തിയുടെ മതപീഡനകാലത്തു രോമ്മായിൽ മരിച്ചെന്നുള്ള പാരമ്പര്യ വിശ്വാസത്തെ സഭാചരിത്രകാരനായ എവുസേബിയസ് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. (23)

9. എവുസേബിയസ് (265-340). "സഭാചരിത്ര

ത്തിന്റെ പിതാവു" എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഇദ്ദേഹം കേസറിയയിലെ മെത്രാനും, അക്കാലത്തെ ഏറ്റവും വിജ്ഞാനമായ വെലിക്കാലുക്കന്മാരിൽ ഒരാളുമായിരുന്നു. സഭാചരിത്രം, നാളാഗമം, കോൺസ്റ്റന്റയിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ജീവചരിത്രം, പാലസ്തീനയിലെ രക്തസാക്ഷികൾ; ഇത്യാദി അനേക അമൂല്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. "നാളാഗമം" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വി. പത്രോസിൻറയും വി. പൗലോസിൻറയും രക്തസാക്ഷിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് എവുസേബിയസ് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "ഗലീലേയക്കാരനും, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആദ്യത്തെ മേലദ്ധ്യക്ഷനുമായ പത്രോസു" അപ്പസ്തലൻ അന്ത്യോക്യായിൽ ആദ്യമായി സഭ

22) In Euseb. H. E. 2, 25, 7; MG 20, 207 sqq; K. 138.
 23) Euseb. H. E. 2, 25, 5-7; MG 20, 207 sqq; K, 137-138.

സ്ഥാപിച്ചിട്ട് റോമ്മായിലേക്കുപോയി. അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു് 25 വർഷം ആ പട്ടണത്തിന്റെ മെത്രാനായി വാണു. ആദ്യമായി നേറോ തന്റെ സകല ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾക്കും ഉപരിയായിട്ട് ക്രിസ്ത്യന്മാനികളെ പീഡിപ്പിച്ചു. ഈ പീഡനത്തിൽ പത്രോസും പൗലോസും വിശ്രുതമായി റോമ്മായിൽ നിന്നുയങ്ങു്. (24) ക്ഷുദ്രക്കാരനായ ശൈമോൻ റോമ്മായിൽ എത്തി ജനങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കയിൽ വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ ചെന്നു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു് ശൈമോന്റെ ശക്തിയെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു കാർഷ്ഠം എവുസേബിയസ് തന്റെ സഭാ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: "റോമ്മായിൽ അധിവസിച്ചിരുന്ന പിശാചിന്റെ സഹായസഹകരണങ്ങളാൽ ആ നഗരത്തിലേക്കു ആവഹിക്കപ്പെട്ട (ക്ഷുദ്രക്കാരനായ) ശൈമോൻ അല്ലകാലത്തെ പരിശുദ്ധമായി അവിടുത്തെ ജനങ്ങളെ ആരും അധികമായി ഇളക്കുകയാൽ അവനെ ഭേദനായി കരുതി അവന്റെ ഒരു പ്രതിമ ആ നഗരത്തിലെ ജനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ദീർഘനാൾ അവരുടെ ആഗ്രഹാൻസരണം സംഗതികൾ നടക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പൊട്ടനനെ ക്ലൗഡിയസ് ആഗസ്റ്റസിന്റെ ഭരണകാലത്തു്, ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും കരുണാമന്യുണവും ദയാപൂർവ്വകവുമായ പരിപാലനത്താൽ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ വച്ചു് ഏറ്റവും ധീരനും, പ്രമുഖനും, അൽഭുതപ്രവർത്തനത്തിൽ യഥായോഗ്യം മറ്റു അപ്പസ്തോലന്മാർ എല്ലാവരുടെയും നേതാവും സംരക്ഷകനുമായ പത്രോസു, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ നേരിട്ട ആ മാധിന്യത്തെയും മാരകത്തെയും * നീക്കിക്കളയുന്നതിനായി റോമ്മായിലേക്കു് അയയ്ക്ക

24) Chroni. 2, 2058 ad a. Chr. 44 & Chron. 2, 2084 ad a. Chr. 70; ML 27, 577 sq. — ML 27, 589 sq; K, 421. 421, 1.

* മാരകം=നശം, സാഹസികരോഗം.

പ്പെട്ടു. മലങ്കലൈസന്ധ്യത്തിന്റെ പ്രബലനേതാവായ അദ്ദേഹം പൗരസ്ത്യദേശത്തു നിന്നു് സ്വർഗ്ഗീയ ആയുധങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പാശ്ചാത്യദേശത്തു അധിവസിക്കുന്നവർക്കു് സുഗ്രഹപ്രകാശത്തിന്റെ അനർഘനിക്ഷേപം, + അതായതു് സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടു് സാക്ഷാൽ പ്രകാശത്തെയും, ആത്മാക്കർക്കു് രക്ഷാകരമായ ഉപദേശത്തെയും പ്രദാനം ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം തന്റെ ആഗമം മൂലം മലങ്കലൈസന്ധ്യദേശത്താൽ റോമ്മൻ ജനതയെ പ്രശോഭിപ്പിച്ചപ്പോൾ ശൈമാന്റെ ശക്തിയും പ്രതാപവും തന്നാഥനായ അപനോടുകൂടി തൽക്ഷണം അസ്തമിച്ചു് അപ്രത്യക്ഷമായി. പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗം ശ്രവിച്ചവരുടെ മനസ്സിൽ സത്യത്തിന്റെ പ്രഭാപുരം ഏത്രയും ആഴമായി പതിഞ്ഞതുകൊണ്ടു് സ്വർഗ്ഗീയചക്രവർത്തി ആ ഉപദേശം രേഖാമൂലം ലഭിക്കാതെ സജീവശബ്ദത്തിൽ ഭവിക്കൽ മാത്രം കേട്ടതുകൊണ്ടു് അവർ ഒട്ടും തൃപ്തരായില്ല. ആകയാൽ പത്രോസിന്റെ അനുഗാമിയായ മക്കോസിനോടു് തങ്ങൾ കേട്ട ഉപദേശത്തിന്റെ ഒരു സ്റ്റാമകം രേഖപ്പെടുത്തി തങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഇടണമെന്നു് അവർ ഉൽകണ്ഠാപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു. ആ സുവിശേഷം ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു..... പത്രോസ് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിരോധനത്താൽ ഇക്കാര്യം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ മനുഷ്യരുടെ അത്യധികമായ താല്പര്യം കണ്ടു് സന്തോഷിക്കുകയും, ദേവാലയങ്ങളിൽ പിന്നീടു് വായിക്കപ്പെടുന്നതിനായി ആ പുസ്തകത്തെ തന്റെ അധികാരത്താൽ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. (25) വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്ന വിശ്വാസത്തെ ഏവുന്യേബിയസിന്റെ ഈ സാക്ഷ്യം ഏത്രമാത്രം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടാലും.

+ സുഗ്രഹപ്രകാശത്തിന്റെ അനർഘനിക്ഷേപം = ഏല്പാജാതികർക്കും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സുവിശേഷമാകുന്ന വലിയ സമ്പത്തു്.

25) Euseb. H. E. 2, 14, 5-6 & 2, 15, 1-2; MG 20, 171 sq-; K, 425-426.

10. വി. അപ്രേം (306-373). "സുറിയാനിക്കാരുടെ

പ്രവാചകൻ", "പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വീണ" എന്നീ അപരനാമങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരും, സൗസകവിയും, സുറിയാനി പിതാക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനുമായ വി. അപ്രേം സുവിശേഷഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഉൽഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രതിപാദിക്കയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "മത്തായി എബ്രായഭാഷയിൽ സുവിശേഷം എഴുതി. അതു പിന്നീട് ഗ്രീക്കുഭാഷയിലേക്കു രജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടു. മർക്കോസ് ശൈമോനെ (പത്രോസിനെ) അനുഗമിക്കയും, അവർ റോമ്മാനഗരത്തിൽ വരുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ (ജനങ്ങൾ) കേട്ടവ നന്നായി ഓർമ്മിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും, അധികകാലം കഴിയുമ്പോൾ ഒരുപക്ഷേ ഏതെങ്കിലും വിസ്മൃതിയിൽ ആണ്ടുപോകാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും മർക്കോസിനോടു് എല്ലാ സംഗതിയും എഴുതണമെന്നപേക്ഷിച്ചു മർക്കോസ് ശൈമോനിൽനിന്നു് റോമ്മാനഗരത്തിൽവെച്ചു് കേട്ടവ ചത്തിൽ ഭാഷയിൽ എഴുതി". (26). യാക്കോബായക്കാർ വി. കർബാനയിലെ 5-ാം "ഇബ്ദേനി"ൽ വി അപ്രേമിന്റെ നാമം അനുസ്മരിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടു് എന്നുള്ളതും സ്മരണീയമത്രെ.

11. വി. ഇഴ്ബാനിയോസ് (യോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്

തോം അഥവാ സ്വർണ്ണനാവുകാർക്കു യോഹന്നാൻ) 344-407)

അന്തോക്യം സ്വദേശിയും, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളി ചെ മെത്രാനും, ജഗൽ പ്രസിദ്ധവാഗ്മിയുമായ ഇദ്ദേഹം യവനായ (ഗ്രീക്കു) പിതാക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനും വിചിത്രവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് അനേകം അമൂല്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുള്ള മഹാത്മാവുമാണു്. വി. അപ്രേമിൽ സുറിയാ

26) Evang. Concord. Expositio, in fine; Ed. G Moesinger (Venetiis 1876), 285 K, 592. 1

നിക്കാരുടെ ഇടയിൽ എത്ര വലുതായ സ്ഥാനമുണ്ടോ അത്ര മഹത്തായ സ്ഥാനമാണ് വി. ഈവാന്റിയോസിന് യവനായക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഉള്ളത്. യാക്കോബായക്കാർ 5-ാം 'തുബ്ദേനി'ൽ ഈ വിത്തുലാന്റെ നാമവും അനുസ്മരിച്ച് മാദ്ധ്യസ്ഥം യാചിച്ചുവരുന്നു. + വി. പത്രോസിനെ സംബന്ധിച്ച് ചെമ്മു ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ വി. ഈവാന്റിയോസ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "ശ്രീഹാനാരുടെ തലവനെ ആദ്യമായി ഗുരുവായി ചിലിയത്തും നമ്മുടെ പട്ടണത്തിന്റെ (അന്ത്യോക്യയുടെ) ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗ്യമത്രെ. ഏതെന്നാൽ ലോകത്തിൽ മറ്റൊരാൾ സ്ഥലങ്ങളെക്കാൾ ആദ്യമായി ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന നാമം കർക്കപ്പെട്ട് * അതിനാൽ അലംകൃതമായ ഈ നഗരത്തിന് അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ പ്രമുഖനെ തന്നെ ഇടയനായി ചിലിക്കുന്നത് സമുചിതമത്രെ. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഗുരുവായി കിട്ടിയ അദ്ദേഹത്തെ ദീർഘകാലം ആസ്വദിക്കുന്നതിന് നമുക്കു സാധിച്ചില്ല. ഏതെന്നാൽ ചക്രവർത്തികൾക്ക് അനുയോജ്യമായ രോമ്മാനഗരത്തിന് നാം അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നു". (27) ഈവാന്റിയോസിന്റെ മറ്റു പല കൃതികളിലും വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ മരിച്ചതായി പറയുന്നുണ്ട് (28).

12. വി. ഈവാന്റിയോസിനെപ്പോലെതന്നെ പൗരസ്ത്യ പാതാക്കന്മാരായ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ വി. പ

+ "പുവ്വിക... പൊതുസ്വനഹദേശുകളും" 20-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഈ വിത്തുലാന്റെ ജീവചരിത്രം വിവരിക്കുന്നു

* "ശിഷ്യന്മാർ അന്ത്യോക്യയിൽവെച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു ആദ്യമായി വിളിക്കപ്പെട്ടു" (നട. 11, 26) എന്ന കാര്യമാണു വിത്തുലാൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

27) Homil, 3, 2.

28) Contra Judaeos et gentiles 9; In S. Ignat. 4; In Ps. 48, 6; In Rom. homil. 32, 2; MG 48, 825; 50, 593; 55, 232; 60, 678.

ത്രോസ് (+ 311) (29), വി. അത്തനാസ്യോസ് (295—373) (30) വി. ഗ്രിഗരി നസ്യറൻസൻ (329—389) (31) എന്നിവരെല്ലാം വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ വെച്ചു കേസം ക്ഷിമകൾക്കും ചൂടിയതായി ലേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

13. വി. ജോറോ (342—419). പാശ്ചാത്യനെങ്കിലും ദീർഘകാലം പാലസ്തീനയിൽ വസിച്ചു് എബ്രായഭാഷയിൽ അസാമാന്യ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചു വേദപുസ്തകത്തെ ലത്തീൻ ഭാഷയിലെക്കു തർജ്ജിമചെയ്തുവരും, “വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ദൈവതൃക്കരം മഹത്വപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവരിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും വലിയ പണ്ഡിതൻ” എന്നുള്ള അനൗപദേശസ്തു സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവനുമായ വി. ജോറോ “മഹാത്മാക്കളുടെ ജീവചരിത്രം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ ജീവചരിത്രം സംഗ്രഹിച്ചു് ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “യോനായുടെ പുത്രനും, ഗലീലേയാ ഭേശത്തിലുള്ള ബെത്സൈദാ ഗ്രാമത്തിൽപ്പെട്ടവനും, അന്ത്രയോസ് സ്റ്റീഫനായുടെ സഹോദരനും, സ്റ്റീഫനായുടെ തലവനുമായ ഒരു മരോൻ പത്രോസ് അന്ത്യോക്യാസഭയിൽ മെത്രാനായിരുന്ന ശേഷം പുൻതോസ്, ഗലാത്തിയാ, കപ്പദോക്കീയാ, ആസ്യം, ബിത്തിനീയാ x എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലായി ചിതറിപ്പാർത്തിരുന്ന പരിഷ്കേമ വിശ്വാസികളോടു [യഹൂദന്മാരോടു] സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടു് ക്ലാവദിയസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണകാലത്തിന്റെ ചിതറിയവന്മാരത്തിൽ ക്ഷുദ്രക്കാരൻ ഒരുമരോനെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി റോമ്മായിലേക്കു പോകുകയും അവിടെ നേരോ [ചക്രവർത്തി]യുടെ ഭരണകാലത്തിന്റെ അവസാനവർഷംവരെ, അതായതു 14-ാമത്തെ ഭരണവർഷംവരെ, പൌരോഹിത്യസീഹോസനത്തിൽ

29) Ep. canonic. 9, 9; MG 18, 484. Ds.
30) Apolog. de fuga sua 18; MG 25, 668 B.
31) In S. Stephan, 2; Ep. 17; MG 46, 729.
1061 C.
x Cf. 1 പത്രോ. 1, 1.

25 വത്സരം വാഴുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ [നേരോ ചക്രവർത്തിയുടെ] കല്പനയാൽ കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ട് അവൻ [പത്രോസ്] രക്തസാക്ഷിമാകുകയും ചെയ്തു. തന്റെ ഗുരുവിനെപ്പോലെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെടുന്നതിനു താൻ യോഗ്യനല്ലെന്നു പറയുകയാൽ തല താഴേക്കും കോലുകൾ മുക്തമാക്കിയെടുത്തു. അവനെ കുരിശിൽ തറച്ചതു്.....രാജപാതയ്ക്കു സമീപം വരതിക്കാനിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട അവൻ ലോകം മുഴുവന്റെയും ബഹുമാനത്തിനുപാത്രീഭൂതനായിരിക്കുന്നു. (32)

14. നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സുപ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥകാരനായ ലക്താൻസിയസ് (33), സഭാചരിത്രകാരനായ സുർപ്പീസിയസ് സേവരൂസ് (34), ഒരോസിയസ് (35) എന്നിവരെല്ലാം വി. പത്രോസ് റോമ്മയിൽ കുരിശിൽ തൂങ്ങിമരിച്ചതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

15. മർദ്ദാപ്പാഠമാരുടെ പട്ടിക.

പുരാതന കാലത്തെ പല പിതാക്കന്മാരും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും വി. പത്രോസിന്റെ കാലം തുടങ്ങി തങ്ങളുടെ കാലം വരെ റോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ മെത്രാന്മാരായി ഭരണം നടത്തിയവരുടെ പേരുവിവരം നൽകുന്നുണ്ട്. വി. പത്രോസിന്റെ നാമം ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു ലീനോസ്, അനക്ലേത്തസ്, ക്ലീമീസ് ആദിയായവരെ പത്രോസിന്റെ അനുന്തരഗാമികളായി അവർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും വി. പത്രോസ് റോമ്മായിലെ ആദ്യ മെത്രാനായിരുന്നെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. ചില പിതാക്കന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

32) De. Viris illust. I; ML 23, 607 sq; K, 634-635.

33) De mortibus persecut. 2, 6; ML 7, 195.

34) Chron. 2, 29, 3 s; ML 20, 145 c.

35) Hist. 7, 7, 10; ML 31, 1078 A.

(1) വി. ഇറനേയസ്. *

പാശ്ചാത്യസഭകൾക്കു എതിരായി എഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ റോമമായിലെ സഭയോടു എല്ലാ സഭകളും അവരും യോജിക്കണമെന്നും, ഈ സഭ വി. പത്രോസ്, വി. പൗലോസ് എന്നീ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ച വിശ്വാസ സത്യങ്ങളെ അഭംഗമായി സഭാ പരിപാലിച്ചുവരുന്നെന്നും പറഞ്ഞശേഷം വി. ഇറനേയസ് റോമംസഭയിലെ അപ്പസ്തോലിക പിൻതുടർച്ചയെ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: "സഭയെ സ്ഥാപിച്ചു പഠിപ്പിച്ച അന്ത്യമായിത്തന്നെ അപ്പസ്തോലന്മാർ സഭയെ ഭരിക്കുന്നതിനായി ലിനോസിനു മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകി. ഈ ലിനോസിനെ തിമോത്തിയോസിനു് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പൗലോസ് അനുസ്മരിക്കുന്നു (36). അനക്ലൈതസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ക്ലീമീസ് (37) മൂന്നാമതായി അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ നിന്നു മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം അപ്പസ്തോലന്മാരെ തന്നെ കാണുകയും, അവരോടു സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പ്രസംഗം മുഴക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവർ ഭരമേല്പിച്ച വിശ്വാസം കൺമുന്യാകെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്ത അക്കാലത്തു് ഇദ്ദേഹം മാത്രമല്ല അപ്പസ്തോലന്മാരോടു പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട അനേകംപേർ അപ്പോഴും ജീവിച്ചിരുന്നുഎവരിസ്തുസ് (Evaristus) ഈ ക്ലീമീസിന്റെ അനന്തരഗാമിയായിത്തീർന്നു....ഇപ്പോൾ പത്രോസാമതായി എലെവുത്തേറിയസിനു് (Eleutherius) അപ്പസ്തോലന്മാരിൽനിന്നു മെത്രാൻസ്ഥാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ക്രമവും പിൻതുടർച്ചയും വഴിയായി തിരുസഭയിൽ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽനിന്നുള്ള ആ

* വി. ഇറനേയസിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ മുകളിൽ 3-ാം അക്കത്തിൽ കാണുക.

36) 2 തിമോ. 4, 21. 37) വി. ക്ലീമീസിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ മുകളിൽ 1-ാം അക്കത്തിൽ കാണുക.

പാരമ്പര്യവും സത്യ പ്രഘോഷണവും നമ്മുടെ കാലവരെ വന്നു നന്നായിരിക്കുന്നു". (38) എലവുത്തേരിയസ് വി. ഇര നേയസീന്റെ കാലത്തു റോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്ന മാർപ്പാപ്പായായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലവരെ വാണ മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പേരുകൾ ഉദ്ധരിച്ച ഈ പട്ടിക സംവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

(2) വി. എജസിപ്പസ് (+ 180). പൌരസ്ത്യഭൃ

ശീയൻ — ഒരു പക്ഷേ പാപസ്തിനാ സ്വദേശി-ആയ ഇദ്ദേഹം കൊറിന്ത്യായിലും റോമ്മായിലും ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിക്കുകയും റോമ്മാസിംഹാനത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലംവരെ വാണ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു. (39). സഭാപരിത്രകാരനായ എവുസേബിയസ് എജസിപ്പസിനെയും അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കിയ പട്ടികയെയും സംബന്ധിച്ച ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "എജസിപ്പസ്" എഴുതിയതും നമ്മുടെ ചക്കൽ വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്നതുമായ അഞ്ചു വ്യംബ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏറ്റവും സൂഷ്മമായ സാക്ഷ്യങ്ങൾ നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു. റോമ്മായിലേക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അനേക മെത്രാന്മാരെ അദ്ദേഹം കണ്ടുമുട്ടുകയും അവർ എല്ലാവരിൽനിന്നും ഒരേ ഉപദേശം കേൾക്കുകയും ചെയ്തതായി അദ്ദേഹം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. കൊറിന്ത്യാക്കാർക്കു കൂട്ടിമ്മീസ് എഴുതിയ ലേഖനത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു എഴുതിയശേഷം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു..... റോമ്മായിൽ ഞാൻ ചെന്ന്പോൾ അനിസെറസ്" (157—168) വരെയുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ പട്ടിക ഞാൻ തയ്യാറാക്കി. അപ്പോൾ എലവുത്തേരിയസ് (Eleutherus) ഇദ്ദേഹത്തി

38) Adv. haer. 3, 3, 3; MG 7, 849 sqq; K, 126.

39) ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം "പൂർവ്വ..... പൊതു സൂനഹദോസുകളും" എന്ന ഗ്രന്ഥം 8-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ (ഹെഗസീപ്പസ്) ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

ഒൻപതാം പട്ടക്കാരനായിരുന്നു. അനീസെറസിന്റെ മരണശേഷം സോതെർ (Soter) അവന്റെ പിൻഗാമിയായി. അദ്ദേഹത്തെ എലെവുത്തേരസ് അനുഗമിച്ചു. (40) എലെവുത്തേരസ് മാർപ്പാപ്പാ (177-192) രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ 12-ാമത്തെ പിൻഗാമിയാണ്.

(3) ലിബേറിയസ് (352-366) മാർപ്പാപ്പായുടെ കാലത്തു സഞ്ചയിക്കപ്പെട്ട മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പട്ടികയിൽ വി. പത്രോസിന്റെ കാലം തുടങ്ങി ലിബേറിയസ് മാർപ്പാപ്പായുടെ കാലംവരെ രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ ഭരണം നടത്തിയ 35 മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണകാലവും, അവർ ഏതെല്ലാം രോമ്മൻ ചക്രവർത്തിമാരുടെ ഭരണകാലത്താണ് സഭാഭരണം നടത്തിയതെന്നുള്ള വിവരവും, ചില മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ സംക്ഷിപ്ത ജീവചരിത്രവും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (41)

(4) മാർസിയോൺ എന്ന പാഷണ്ഡികളെ എതിരായി ക്രിസ്തബദ്ധം 360-നും 370-നും മദ്ധ്യേ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ഗീതത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "പത്രോസ്" ജന്മനതായ രോമ്മായിലെ മറ്റാ സിംഹാസനത്തിൽ ആദ്യമായി ലിനോസ് ആസനസ്ഥനാകുവാൻ അവൻ (പത്രോസ്) ക്ലിപ്തം ജനനരം ക്ലേത്തസ് അജഗണത്തിന്റെ സംഘത്തെ ഭേദമാർ. ഇവന്റെ പിൻഗാമിയായി അനക്ലേത്തസ് * തെരെഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അപ്പസ്തോലന്മാരെ നന്നം

40) Euseb. H. E. 4, 22, 1-3; MG 20, 378 sq.; K, 69-70. 41) Chronogra. a. 354; Cf. K, 545.

* ക്ലേത്തസ്, അനക്ലേത്തസ്, ഒരാൾ തന്നെയാണെന്നു ഒരു മിക്ക ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. അവർ രണ്ടു മാർപ്പാപ്പാമാരാണെന്നു ചുരുക്കം ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അനക്ലേത്തസ് എന്ന നാമം ലോപിച്ചാണു ക്ലേത്തസ് എന്നു പറയുന്നതു്. പുരാതന പട്ടികകളിലെല്ലാം ലിനോസ്, ക്ലേത്തസ്, ക്ലിമീസ് എന്ന ക്രമത്തിലാണ് മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പേരുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്.

യി അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ക്ലീമ്മീസ് ഇവനെ അനുഗമിച്ചു.... ..
പിയൂസിനു ശേഷം അനിസെറാസ് ക്രോനസണോ ഒരു
ത്തെക്കപ്പെട്ടു." (42) അനിസെറാസ് (157-168) വി.
പത്രോസിന്റെ 10-മത്തെ പിൻഗാമിയാണ്.

(5) "മാർപ്പാപ്പമാരുടെ ഗ്രന്ഥം". ക്രിസ്തബ്ദം
530-ൽ ശേഖരിച്ചു തുടങ്ങിയതും, വി. പത്രോസിന്റെ കാ
ലം മുതൽ 15-ാം ശതാബ്ദം വരെ റോമാസീറോസനത്തിൽ
വ്യാപിപ്പിച്ച മാർപ്പാപ്പമാരുടെ ജീവചരിത്രം അടുക്കിയി
ട്ടുള്ളതും, "മാർപ്പാപ്പമാരുടെ ഗ്രന്ഥം" (Liber pontifi-
calis) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതുമായ പുസ്തകത്തി
ന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു വി. പത്രോസിന്റെ ജീവചരിത്രം രേ
ഖപ്പെടുത്തുകയിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "അപ്പസ്തോ
ലരും അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ തലവനുമായ അഗ്രഹീതനായ പ
ത്രോസ് നേടാൻ കേസറിന്റെ കാലത്തു റോമാനഗരത്തിൽ
പ്രവേശിച്ചു 25 സംവത്സരം അവിടെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തി
ന്റെ സിറോസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ണനായി.....റോമാ ന
ഗരത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കും അവിടെ വന്നു ചേരുന്നവർക്കും
പൗരോഹിത്യസംബന്ധമായ സകല കർമ്മവും ഫലവത്താ
യിട്ടു ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ലിനോസ്, ക്ലോത്ത
സ് എന്നീ രണ്ടുപേരെ അവൻ മെത്രാന്മാരായി വാഴിച്ചു....
അനുഗ്രഹിതനായ ക്ലീമ്മീസിനെയും മെത്രാനായി വാഴി
ക്കയും, സിറോസനെ അഥവാ സഭ മുഴുവനെയും ഭരിക്കു
വാൻ ഭരണത്തിനെയും ചെയ്യുകൊണ്ടു അവൻ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താ
വിച്ചു: ഏന്റെ നാമനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്നു ഭരിക്കുന്നതിനും
കൊടുക്കുന്നതിനും അഴിക്കുന്നതിനുമുള്ള അധികാരം എനിക്കു

42) Poema adv. Marc. 3, 9; ML 2, 1077, R, 897.

നൽകിയതുപോലെ ഞാൻ നിനക്കും നൽകുന്നു". (43) വി. പത്രോസ് അപ്പസ്തോലൻ നേരിട്ട ലിനോസ്, ക്ഷേത്രസ് ക്ഷീമ്മീസ് എന്നീ ആദ്യത്തെ മൂന്നു മാർപ്പാപ്പമാർക്കു മെത്രാൻ പട്ടം നൽകിയ കാര്യമാണല്ലോ ഇവിടെ പറയുന്നത്.

(6) തെന്തുല്യൻ * ഏഴുതീയ "പാഷണ്ഡികളുടെ അനുശാസനങ്ങൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പാഷണ്ഡികൾക്കു അപ്പസ്തോലിക പിൻതുടച്ചയില്ലെന്നു കാണിക്കുവാൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "അവരുടെ സഭകളുടെ ഉല്പത്തിയെ അവർ വെളിപ്പെടുത്തട്ടെ. അവരുടെ മെത്രാന്മാരുടെ പിൻതുടർച്ചയെ അവർ ഏറ്റുപറയട്ടെ.....അപ്പസ്തോലിക സഭകൾ ഈ വിധത്തിൽ തങ്ങളുടെ കണക്കുകൾ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണമായി പോളിക്കാർപ്പിനെ യോഹന്നാൻ നിയമിച്ചതായി സ്മിർണാക്കാരുടെ സഭ പ്രഘോഷിക്കുന്നു; ക്ഷീമ്മീസിനെ പത്രോസ് വാഴിച്ചതായി റോമ്മാക്കാരുടെ സഭ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.....പാഷണ്ഡികൾ ഇതുപോലെ വല്ലതും കാണിച്ചു തരട്ടെ". (44)

(7) വി. സിലിയൻ (200-258). അസാമാന്യ പണ്ഡിതനും, കരേന്തളിലെ മെത്രാനുമായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം അന്തോനിയാനുസ് എന്നയാൾക്കു ഏഴുതീയ ലേഖനത്തിൽ ഫബിയാനോസ് മാർപ്പാപ്പയുടെ (236-250) മരണശേഷം കൊർണേലിയസ് റോമ്മായിൽ വി. പത്രോസിന്റെ

43) Lib. Pontif. 1, 1-6; ML 127, 1003 sq; K, 1002-1004.

* മുകളിൽ 6-ാം അക്കത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണുക. 44) De praescrip. haer.; 32; ML 2, 44; R, 296.

സീഹോസനത്തിൽ മാർപ്പാപ്പായായി ഭരണത്തടക്കപ്പെട്ട തിനെപ്പാറി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “ഹബീയാനോ സീൻറാ സ്ഥാനം, അതായതു പത്രോസിൻറാ സ്ഥാനവും പൌരോഹിത്യപരമായ സീഹോസനത്തിൻറാ പദവിയും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവർക്കുവെച്ചായിട്ടും ക്രിസ്തുവിൻറായും വിധിയായ് സകല വൈദികരുടെയും പരിപൂർണ്ണമായ സാക്ഷ്യത്താൽ കൊർണേലിയസ് മെത്രാനായിത്തീർന്നു”. (45) റോമ്മായിലെ സീഹോസനത്തിൽ മാർപ്പാപ്പാ ഭരണത്തടക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാൻ വി. പത്രോസിൻറാ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയായിത്തീർന്നു എന്നുണ്ടല്ലോ വി. സിപ്രിയൻറാ ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നു തെളിയുന്നതു്.

(8) വി. മിലേവീസസ് (+370). മിലേവീസിലെ (Milevis) മെത്രാനും, തിരുസഭയിലെ ഏറ്റവും വിശുദ്ധരായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ ഒരാളായി വി. ആഗസ്റ്റിനോസ് പരിഗണിക്കുന്നവനുമായ വി. മിലേവീസസ് ഡോണാറ്റിസ്റ്റിംഗിനു ശീശ്മക്കാരനായ പർമേനിയൻറാസിനു് ഏതീരായിക്കൂടിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വി. പത്രോസിൻറാ പിൻഗാമികളായി റോമ്മാ സീഹോസത്തിൽ വാഴുന്ന മാർപ്പാപ്പാമാരോടു കൂട്ടിച്ചേർത്തവർ ശീശ്മക്കാരും പാപികളും ആണെന്നു സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു വി. പത്രോസിൻറാ കാലത്തുടേടി തൻറ കാലംവരെ റോമ്മാ സീഹോസനത്തിൽ വാണിട്ടുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ പേരുകൾ നൽകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “റോമ്മാനഗരത്തിൽ ആദ്യമായി മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിനു് അനുയോജ്യമായ സീഹോസനം പത്രോസു സ്ഥാപിച്ചു എന്നും, അതിൽ കൂട്ടാ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും തലവനായ പത്രോസു് വന്നു എന്നും ഉള്ള സംഗതി നിഷേധിക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കയില്ലെന്നു നി അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ.... ഈ ഏക സീഹോസനത്തിൽ കൂട്ടായതും കൂട്ടും പരിപാലിക്കണം

45) Ep. 55. ad Anton. 8; ML (ep. 52) 3, 770; R, 575.

.....ഈ ഏക സിംഹാസനത്തിൽ എതിരായിരിക്കാൻ നന്നാകുന്നവൻ ശീശ്മക്കാരനും പാപിയുമായിത്തീർന്നു എല്ലാറ്റിലുംവെച്ചു മുഖ്യമായ ഈ ഏക സിംഹാസനത്തിൽ ആദ്യമായി പത്രോസു വാങ്ങി. ലിനോസു അവൻ പിൻഗാമിയായി. ക്ലീമീസു ലിനോസിന്റെ അനുഗാമിയായി. ഇക്കാലത്തു സിരീച്ചിയസു മോന്ത്യസിന്റെ പിൻഗാമിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു..... അവനോടു കൂടി ഏക സമുദായത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ നാം യോജിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധ സഭയുടേതല്ലാത്തതെന്തെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ സിംഹാസനങ്ങളുടെ ഉൽഭവത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുവിൻ". (46) ഒപ്പോത്തസിന്റെ കാലത്തു വാങ്ങുകൊണ്ടിരുന്ന സിരീച്ചിയസു (385—398) മാർപ്പാപ്പാവരെയുള്ള 37 മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പേരുകൾ വി. ഒപ്പോത്തസു തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നൽകുന്നുണ്ട്. വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയായി, ഏക സത്യസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായി റോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന മാർപ്പാപ്പായോടു ഐക്യമില്ലാത്തവരെല്ലാം ശീശ്മക്കാരനും പാപികളുമാണെന്നുള്ള വി. ഒപ്പോത്തസിന്റെ ഉപദേശം അകത്തോടുകൂടി സഭാഭരണങ്ങൾ ചിന്താവിഷയമാക്കേണ്ടതാണെന്നും സന്ദർഭപ്രകാരം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

(9) വി. ആഗസ്തിനോസു (354—430). ആഫ്രിക്കയിലുള്ള ഹിപ്പോവിലെ മെത്രാനും, ഹാർമോത്യ പിതാക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനും, അഗാധ ചിന്തകനും, നീശ്ചല പണ്ഡിതനും, "സൗഭാഗ്യജീവിതം", "ആത്മാവിന്റെ അനുഭവം", "ഭവനഗരം", "വി. ത്രിത്വം", "പ്രസാദവരം", "ആത്മപ്രഖ്യാപനം" (Confessions) ഇത്യാദി തത്ത്വീകവും ഭവദശാസ്ത്രപരവും സാഹിത്യരസസുന്ദരങ്ങളുമായ നിരവധി ഉൽകൃഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർതാവുമാണ്, ഡൊനാറ്റിസ്റ്റ്, മനിക്കേയൻ, പെലാജിയൻ എന്നീ പാഷണ്ഡതകളോടു ധീരധീരം

46) Contra Parmen. Donat. 2, 2; ML 11, 947 sq; K, 583—584; Cf. R, 1242.

പോരടി വിജയപതാക പാഠിച്ചു സഭാ ചരിത്രത്തിൽ അനശ്വരയശസ്ത്രം നാട്ടി പരിചരിക്കുന്നവനുമായ ഈ മഹാസിലൻ ജനരോസസ് എന്നയാൾക്കു എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ രോമ്മാ സീറോസനത്തിന്റെ അപ്പസ്തോലിക പിൻതുടർച്ചയെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “മെത്രാന്മാരുടെ അനുസൃതമായ അനുകൂലത്തെ * സംബന്ധിച്ചു പത്രോലോചിക്കയാണെങ്കിൽ പത്രോസു മുതൽ എണ്ണിച്ചറയുന്നതിനേക്കാൾ സുനിശ്ചിതവും സുഖപ്രദവുമായി മറ്റൊരുണ്ടു? സഭമുഴുവന്റെയും പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന അവനോടു 'ഈ പാഠമേൽ എന്റെ പള്ളി ഞാൻ പണിയും; നരകവാതിലുകൾ അതിന്മേൽ പ്രബലപ്പെടുകയില്ല' (മത്താ. 16, 18) എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്തു. പത്രോസിനെ ലിനോസും, ലിനോസിനെ ക്ലീമീസും, ക്ലീമീസിനെ അനക്ലൈത്തസും... സിറീച്ചിയസിനെ അനസ്താസിയസും അനുഗമിച്ചു.” (47) വി. പത്രോസിന്റെ കാലത്തുണ്ടായി തന്റെ കാലത്തുള്ള അനസ്താസിയസ് (398-402) മാർപ്പാപ്പാവരെ രോമ്മാ സീറോസനത്തിൽ വാണ 38 മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പേരുകൾ വി. ആഗസ്റ്റിനോസു ഈ ലേഖനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടു്.

(10) വി. പത്രോസ് ക്രിസോളഗോസ് (406-450).

നിസ്തലമായ വാഗ്‌വൈഭവത്താൽ “പാശ്ചാത്യസഭയിലെ ക്രിസോസ്തോം” അഥവാ “സ്വർണ്ണനാവുകാരൻ” (മുകളിൽ 11-ാം സാക്ഷ്യം കാണുക) എന്നു വിഖ്യാതി നേടിയിട്ടുള്ളവനും, റാചെന്നായിലെ മെത്രാന്മാരായ ഇദ്ദേഹം മിശിഹായിൽ ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമേ ഉള്ളു എന്നു് അബലോപഭേദം പഠിപ്പിച്ചു എടുത്തിടക്കാനിന് സഭപേരും നൽകിക്കൊണ്ടു അയച്ചു ലേഖനത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ പിൻ

* അനുസൃതമായ അനുകൂലം = ഇടവീടൊതെയുള്ള പിൻതുടർച്ച.

47) Ep. 53. Generoso, 1, 2; ML 33, 196; R, 1418.

ഗാമിയായി റോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന മർപ്പാപ്പായുടെ തീരുമാനത്തെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ബഹുമാന്യ സഭാഭരണാ! ഏല്പാരിലും ഉപരിയായി റോമ്മാ നഗരത്തിലെ അനുഗ്രഹീതനായ മർപ്പാപ്പാ ഏഴുതിയിട്ടുള്ള ഏല്പാ കർത്തൃങ്ങളിലും അനുസരണത്തോടുകൂടി ശ്രദ്ധപതിക്കണമെന്നു താങ്കളെ നാം ഉപദേശിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വസിംഹാസനത്തിൽ ജീവിച്ച ആല്യുകുടുംബത്തിൽ അനുഗ്രഹീതനായ പത്രോസ് അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ സമാധാനവും വിശ്വാസവും കർമ്മങ്ങളും റോമ്മാനഗരത്തിലെ മെത്രാന്റെ നമ്മതമില്ലാതെ വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങളും കേൾക്കുവാൻ നമുക്കു നീവുത്തിയില്ല.” (48) ഏല്പാത്തിലേക്കുവന്ന അന്വേഷണങ്ങൾ ഒരു പക്ഷേ സഭാഭരണാലും കരുതുന്നുണ്ട്. (49) എന്നാൽ മർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകരണത്തോടുകൂടി സമ്മേളിച്ചതും, ലെറാൻ മർപ്പാപ്പാ അയച്ച മൂന്നു പ്രതിനിധിമാരുടെ ആല്യുകുടുംബത്തിൽ ക്രിസ്തബാഹു 451-ൽ നടന്നതുമായ കർമ്മങ്ങളോടുകൂടി സൂനഹദോസോടുകൂടി ഏല്പാത്തിലേക്കുവന്ന പക്ഷേ സഭാഭരണാലും വിധികല്പിച്ച സഭയിൽനിന്നു ഏല്പാത്തിലേക്കുവന്ന അന്വേഷണങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ടോ?

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വിവിധ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നു വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോകുകയാൽമല്ല അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച സഭാസ്ഥാപിക്കയും, റോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ ദീർഘനാൾ ഭരണം നടത്തുകയും, അനന്തരഗാമികളെ വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും, പുരാതനകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന വിശുതന്മാരായ നിരവധി പിതാക്കന്മാരും ഗ്രന്ഥ

48) Ep. ad Eutyech. 2; M.L. 54, 741; R, 2178. 49) മതോപശേഖ സാരങ്ങൾ, 2-ാം ഭാഗം 27; “പുർവ്വീകസഭാ... പൊതുസൂനഹദോസുകളും” അദ്ധ്യായം 20.

കാര്യം റോമാസീഹാസനത്തിൽ വാണ മാർപ്പാപ്പാമാരെയോണ വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമികളായി പരിഗണിച്ചുവന്നിരുന്നതെന്നും, ഈ സീഹാസനത്തോടു യോജിക്കാത്ത സഭകളെയെല്ലാം ശീശ്മസഭകളും പാഷണ്ഡ സഭകളുമായിട്ടാണ് അവർ കരുതിവന്നിരുന്നതെന്നും (3, 6, 15-ൽ 7, 8, 9, 10, എന്നീ സക്യുണ്ടർ കാണുക) തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. ആകയാൽ വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ കാലുകുത്തുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും, അഥവാ റോമ്മായിൽ പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മരിക്കാൻ വേണ്ടിമാത്രമാണ് അവിടെ പേയ്തെന്നുള്ള വാദം ഏതാമാത്രം അടിസ്ഥാനരഹിതവും, അവസ്ഥാജടിലവും, വിദ്വേഷപ്രചോദിതവുമാണെന്നു കണ്ടാലും.

16. മറുതെളിവുകൾ

(1) പുരാതനകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളായ ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഭക്തിപരമായ പാരായണത്തിനുവേണ്ടിയും, പല ശീശ്മക്കാരും പാഷണ്ഡികളും സ്വാഭാപ്രായങ്ങളെയും, അബദ്ധോപദേശങ്ങളെയും നിഷ്പ്രയാസം പ്രചരിപ്പിച്ചു അവയ്ക്കു ജനതാമധ്യത്തിൽ പ്രാമാണ്യം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടിയും ക്രിസ്തുവിന്റെ വിഷ്വന്മാരുടെ പേരിലും കർത്താവിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന മറ്റാളുകളുടെ നാമത്തിലും ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇവയെ സന്ദിഗ്ദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങൾ (Apocryphal books) എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. (50) ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചിലതു ശരിയായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അനുകരിച്ച് ഏഴുതപ്പെടവയും, പലതിലും അനേക ഐതിഹ്യങ്ങളും മതസംബന്ധമായ തെറ്റുകളും ഉണ്ടെങ്കിലും അവ വിശ്വാസയോഗ്യമായ പല കാര്യങ്ങളെയും അടക്കിക്കൊള്ളുന്നവയുമാണ്. നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള നില സുവിശേഷങ്ങളെ അനുകരിച്ച ഏഴുതപ്പെട്ട

(50) Cf. Migne, Dictionnaire des Apocryphes, II, (Encyclop. theol. t. 24), Paris 1858.

ട്ട വി. പത്രോസിന്റെ സുവിശേഷം, വി. തോമ്മായുടെ സുവിശേഷം, പത്രണ്ടു അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ സുവിശേഷം, യേശുവിന്റെ സുവിശേഷം എന്നിങ്ങനെ പല സുവിശേഷങ്ങളുണ്ട്. അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടി പുസ്തകത്തെ അനുകരിച്ചു ഏഴുതപ്പെട്ട പത്രോസിന്റെ നടപടി, പൌലോസിന്റെ നടപടി, യോഹന്നാന്റെ നടപടി, തോമ്മായുടെ നടപടി, പീലാത്തോസിന്റെ നടപടി എന്നിങ്ങനെ പല നടപടി പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. തോമ്മായുടെ നടപടിയിൽ നിന്നു ഗുണ്ടഫർ രാജാവിന്റെ കാലത്തു തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നെന്നും, അദ്ദേഹത്തെയും രാജകുടുംബത്തെയും അന്വേഷിച്ചു പ്രജകളെയും വിശുദ്ധൻ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങൾ നാം അറിയുന്നു. (51) വി. പത്രോസിന്റെയും വി. പൌലോസിന്റെയും നടപടികളിൽ റോമയിൽ നടന്ന അവരുടെ പ്രേഷിതവൃത്തിയെയും മരണത്തെയും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. (52) രണ്ടാം ശതാബ്ദത്തിലാണ് ഈ രണ്ടു കൃതികളും എഴുതപ്പെട്ടത്. ഇവ സന്ദിഗ്ദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിലും വി. പത്രോസും വി. പൌലോസും റോമയിൽ പ്രേഷിതവൃത്തി ചെയ്തു മരണസാക്ഷികളായി മരിച്ച സംഭവങ്ങളും മറ്റും ഇവയിൽ വിവരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം അക്കാലത്തുള്ള ജനങ്ങൾക്കു പൊതുവെ ഈ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന് അനുമാനിക്കാം. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച അനിഷേധ്യമായ രേഖകളെ ആസ്പദമാക്കി വിചിന്തനം ചെയ്താൽ ഈ സന്ദിഗ്ദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വി. പത്രോസിന്റെ റോമവാസത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവാസ്തവമായിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് ഊഹിക്കാം.

(2) തോമ്മാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ വന്ന് എഴുപള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചു എന്നേകാലം ബ്രാഹ്മണരെ മാനസാന്തര

51) Cf. R. A. Lipsius, Die apokryphen Apostelgeschichten, I, 225—347. (52) Lipsius, o. c. II, 1. Braunschweig 1887, 85—284.

പ്പെടുത്തി ക്രിസ്തുവരത്തിൽ ചേർത്തശേഷം ഒടുവിൽ കുന്ദത്താൽ കുത്തപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷിയായി മരണം പ്രാപിക്കയും, ഞ്ഛേഹത്തിൻറെ മൃശശരീരം മദ്രാസിന് സമീപമുള്ള കൈലാപ്പൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നു കേരളത്തിലെ നസ്രാണിക്രിസ്ത്യാനികൾ പുരാതന കാലത്തുടങ്ങി വിശ്വസിച്ചു വരുന്നങ്ങളല്ലോ. ഇതുപോലെ വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സുപ്രഭാഷം പ്രസംഗിച്ചു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നുള്ളതു് അതിപുരാതനകാലത്തുടങ്ങി റോമ്മായിൽ സുദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു വരുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടത്തെ ഭരണസമിതിയിലെ അംഗങ്ങളിൽ ഒരാളായ പുദെൻസ് ഞ്ഛേഹത്തെ സ്വഭവനത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു സൽക്കരിച്ചതായി പുരാതന പാരമ്പര്യം പറയുന്നു. ഈ പുദെൻസ് തിമാത്തേയോസിന് വന്ദനം പറയുന്നതായി വി. പൌലോസ് തിമാത്തേയോസിന് അയച്ച രണ്ടാം ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു. (53) വി. പത്രോസ് പുദെൻസിൻറെ ഭവനത്തിൽ വസിക്കയിൽ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിച്ചു വലിയ ഒരു മേശ റോമ്മായിൽ വി. യോഹന്നൻ മാർമാനായുടെ നാമത്തിലുള്ള ബ്രഹ്മാണ്ഡഭവനത്തിൽ ഇപ്പോൾ ബഹുമാനപൂർവ്വം സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു. വി. പത്രോസിന് ഇരിക്കുന്നതിനായി പുദെൻസ് സമ്മാനിച്ചതും, ഭരണസമിതിയിൽപ്പെട്ട പ്രഭുക്കന്മാരും മാർ ഇരിക്കുന്നതിനു സാധാരണമായി അക്കാലത്തു് ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നതും, അതിവിശിഷ്ടമായ വിചിത്രപ്പണികളോടു കൂടിയതുമായ ഒരു സിംഹാസനം റോമ്മായിൽ വി. പത്രോസിൻറെ നാമത്തിലുള്ള മനോഹരഭവനത്തിൽ ഇപ്പോഴും ആദരപൂർവ്വം സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു.

(3) ക്രിസ്തബ്ദം 258-ൽ വലേരിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു നടന്ന മതപീഡനാവസരത്തിൽ വി. പത്രോസിൻറെയും വി. പൌലോസിൻറെയും തിരുശ്ശക്തിപ്പുകൾ

53) 2തിമ. 4, 21.

“അപ്പീയൻ പാത്”യ്ക്കു സമീപമുള്ളതു, ഇപ്പോൾ വി. സെ ബസ് സ്റ്റേഷനോടടുത്തു നാമത്തിലുള്ള ദേവാലയത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നതുമായ അന്തർഭൂമികളിടത്തിൽ (Catacombs) നിക്ഷേപിച്ചതായി പാമ്പെടുമുണ്ട്. പിന്നീട് വി. പത്രോസിന്റെ പുഷ്പാവശിഷ്ടങ്ങൾ വത്തിക്കാനിലുള്ള പുരാതന കവാടിത്തലിലേക്കു മാറ്റുകയുണ്ടായി. മറ്റൊന്നായ കേൺസ്റ്റൻഡിൽ ചക്രവർത്തി നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഈ കവാടിത്തലിനു മുകളിലായി വി. പത്രോസിന്റെ നാമത്തിൽ മനോഹരമായ ഒരു ദേവാലയം പണിയിച്ചു. ഈ ദേവാലയത്തെ 16-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മൈക്കേൾ ആൻജലോ, ബർനീനി, മദേർനോ, ജിയോട്ടോ ആദിയായ ഭവനപ്രസിദ്ധരായ ശില്പവിദഗ്ദ്ധന്മാരും ചിത്രകാരന്മാരും അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്തു ലോകത്തിലേക്കു വെച്ചു ഏറ്റവും ബ്രഹ്മാണ്ഡവും സുമനോഹരവുമായ ദേവാലയമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി *

(4) മതപീഡനകാലത്തു വി. പത്രോസിന്റെയും വി. പൗലോസിന്റെയും തിരുശ്ശേഷിപ്പുകൾ മുകളിൽ പ്രസ്തുതിച്ചതുപോലെ അന്തർഭൂമികളിടത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നതിന്റെ ഓർമ്മക്കായിട്ടു ദമാസ്കസ് മർപ്പാപ്പാ (366-384) ഒരു സ്തംഭം കെട്ടി വെച്ചു. ഈ സ്തംഭത്തിൽ അപ്പീയൻ പാത്

* ലോകത്തിലേക്കു വെച്ചു ഏറ്റവും ബ്രഹ്മാണ്ഡമായ ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ അകത്തെ വിസ്തീർണ്ണമുണ്ട് 5 ഏക്കറാണ്. പ്രധാന ബലിപീഠത്തിനു നേരെ മുകളിലായി ദേവാലയത്തിന്റെ മുഖ്യഭാഗത്തു ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന വൃത്താകൃതിയിലുള്ള താഴികക്കുടത്തിനു 142 അടി വീതിയുണ്ട്. താഴികനിന്നു 448 അടി ഉയരത്തിലാണ് ഇതു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. സ്വജീവിതത്തിന്റെ അവസാനത്തെ 16 വർഷം മൈക്കേൾ ആൻജലോ ഈ താഴികക്കുടത്തിന്റെ പണികഴിയിച്ചു ചെയ്തവെഴിച്ചു. ശില്പകലയുടെയും ചിത്രപ്രണയത്തിന്റെയും അത്യുൽഭവ സ്തംഭമായി ഇതിനെ ലോകം കൊണ്ടാടുന്നു.

യുക്തസമീപമുള്ള ആ അന്തർഭൗമിക മന്ദിരത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “ഇവിടെ പൗത്രാസേനം, പൗത്രലോസേനം പേരുള്ള വിശുദ്ധന്മാർ ഒരിക്കൽ വസിച്ചിരുന്നെന്നു നി മനസ്സിലാക്കണം.... ക്രിസ്തുവിനെ അന്തഗമിച്ചുകൊണ്ടു അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു, അഭയസ്ഥാനത്തേക്കു, ഭക്തന്മാരുടെ രക്ഷ്യത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു”. (54)

(5) റോമയിലെ വേദോ ചില അന്തർഭൗമിക മന്ദിരങ്ങളുടെ ഭിത്തികളിൽ “വി. പൗത്രാസേ!, വി. പൗത്രലോസേ! ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കണമേ” എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വി. പൗത്രാസേ! റോമയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച മരിച്ചു എന്നുള്ള സംഗതി റോമയിലെ സ്മാരകസ്തംഭങ്ങളും ശിലാരേഖകളും മാത്രം പരിശോധിക്കുന്നവർക്കുതന്നെയും മനസ്സിലാകുമെന്നു സുപ്രസിദ്ധ പുരാണവസ്തുശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ (Archaeologists) കെ റോസ്സി (55), ക്രോസ്സ് (56), വിൽപെർട്ട് (57), ഫെൽബാൻഡ് (58), മഗ്രുവി (59) മുതലായവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

54) Epigram. ad catacumb. Via Appia; ML 13, 382; K, 589.

55) De Rossi, “Roma sotterranea cristiana” (3Vols. Rome 1864—67)

56) F. X. Kraus, “Roma sotterranea,” p. 69, 336, 576.

57) Wilpert, Die Malereien der Katakomben Roms, p. 112—113.

58) Tafelband. Taf. 93, 94.

59) Marucchi, Nuovo Bull. 1901—1902, 1908.

പുരാണവസ്തുശാസ്ത്രവിഭാഗനായ ഗ്രേവി റോമ്മായിലെ അന്തർലൈമിക് മന്ദിരങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിച്ചതും, സ്വണ്ണം പുരിയിട്ടുള്ളതുമായ 340-ൽ അധികം കണ്ണാടിയില്ലാകർ പരിശോധിച്ചു നോക്കിയതിൽ 80 ഏണ്ണത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെയും വി. പൌലോസിന്റെയും ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചിട്ടുള്ളതായി കണ്ടു. ഈ ചിത്രങ്ങൾ ക്രിസ്ത്വബ്ദം 150-നും 220-നും മദ്ധ്യേ വരച്ചിട്ടുള്ളവയത്രെ. (60) കോബൺ (61), മഗ്രവി (62), ലബ്ബിയാനി (63), വിൽപ്ലെർട്ട് (64) എന്നീ സുപ്രസിദ്ധ വസ്തു, ശാസ്ത്രവിഭാഗന്മാരല്ലെങ്കിലും വി. പത്രോസും വി. പൌലോസും റോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതിന്റെ ഉത്തമലക്ഷ്യങ്ങളായി നിരവധി വസ്തുശാസ്ത്ര രേഖകൾ ഹാജരാക്കുന്നു. (65)

ഇവരിൽ ലബ്ബിയാനി പറയുന്നതു കേട്ടാലും "For the archaeologist, the presence and execution of SS. Peter and Paul in Rome are facts established beyond a shadow of doubt by purely monumental evidence". (66)

60) Hugh Pope o. p. The Catholic student's aids to the study of the Bible (Burns Oates, London, 1926) p. 297.

61) Cobern, The New Archaeological Discoveries, 2nd Ed., 1917, p. 520.

62) Marucchi, Elements d' Archeologie Chretienne, I, p. 330.

63) Lanciani, Pagan and Christian Rome, (London, 1892) pp. 122 & 212.

64) Wilpert, Le pitture delle catacombe Romane Tav. 48 & 252, 1903.

65) Cf. P. Albers S. J. Enchir. Hist. Eccl. I, 4.

66) Lanciani, o. c. p. 122.

“വി. പത്രോസും വി. പൌലോസും രോമ്മായിൽ അധിപാസം ചെയ്തന്നും അവിടെവെച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതു സംശയസ്വർഗ്ഗമില്ലാത്ത സംഭവങ്ങളായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് സ്വാഭേകമായും അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യുന്ന തെളിവുകൾകൊണ്ടു തന്നെ ഏതു പുരാണ വസ്തുതാസ്രു നിവൃത്തിയും ബോദ്ധ്യമാകും.”

(6) വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ എത്തിയപ്പോൾ താമസിച്ചിരുന്ന പുളിനാസിന്റെയും അക്വിലിയുടെയും ഭവനങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ പ്രാർത്ഥനാലയങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയതും, രോമ്മിലെ ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു പത്രോസെന്നും പൌലോസെന്നുമുള്ള നാമങ്ങൾ സർവ്വസാധാരണമായി കൊടുത്തതും, വി. പത്രോസിന്റെയും വി. പൌലോസിന്റെയും തീരനാൾ ജൂൺ 29-ാം തീയതി പുരാതനകാലം തുടങ്ങി രോമ്മായിൽ ആലോചിച്ചുവരുന്നതും, ചിത്രകാരന്മാരും ശില്പവിദഗ്ദ്ധന്മാരും നാണയ നിർമ്മാതാക്കളും ഈ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ഹായകളും, രൂപങ്ങളും രണ്ടാംശതാബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭമുതൽ രോമ്മാനഗരത്തിൽ വെച്ചു നിർമ്മിച്ചു തുടങ്ങിയതും മറ്റും വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന തെളിവുകളത്രെ.

(7) രോമ്മായിലെ പാരമ്പര്യംപോലെതന്നെ ഗ്രീസ്, ഫ്രാൻസ്, എജിപ്റ്റ്, പാലസ്തീനാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള അതിപുരാതന പാരമ്പര്യവും വി. പത്രോസ് പൌലോസ് ട്രിഹന്മാർ രോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു കേതസാക്ഷികളായി മരിച്ചെന്നു് ഉള്ളെന്തും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. (67)

(8) പത്രോസ് രോമ്മായിൽ അല്ലാതെ മറ്റൊരുകെങ്കിലും

67) J. A. Birkhaeuser, History of the Church, p. 19

സ്ഥലത്തു മരിച്ചതായി യാതൊരു ചരിത്രവേദികളിലും വി. യോഹന്നാൻ ഏഫെസുസിലും, വി. മത്തായി എത്തിയോപ്പി യായിലും, വി. തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിലും എന്തിങ്ങനെ അപ്പസ്തോലന്മാർ ഭാരതത്തിനും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും മരിക്കയും ചെയ്തസ്ഥലങ്ങൾ ക്രൈസ്തവരും അറിയുന്ന സ്ഥിതിയിൽ അപ്പസ്തോലപ്രധാനനായ വി. പത്രോസിന്റെ മരണസ്ഥലത്തെപ്പറ്റി പുരാതന സഭയ്ക്കു വേണ്ട അറിവില്ലാതെയെന്നും, പുരാതനസഭയുടെ അറിവു തെറ്റിപ്പോയെന്നോ വിചാരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. രോമ്മായി ചെയ്ത സഭയോട് കൂടാതെ സഭയ്ക്കും ആ വിശുദ്ധന്റെ ശ്മശാനസ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചു, പുഷ്പാവശിഷ്ടങ്ങളെയോ അവകാശപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്കു അദ്ദേഹം രോമ്മാക്കീഴിൽത്തന്നെ മരിച്ചു എന്നുള്ള ചരിത്രവേദികൾക്കു കൂടുതൽ പ്രാബല്യം സിദ്ധിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ കീഡ് എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് പണ്ഡിതൻ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധാർഹമത്രെ:— “പെരമസ്തുഭേശത്തോ, പാശ്ചാത്യമേശത്തോ ഉള്ള യാതൊരു സഭയ്ക്കും വി. പത്രോസ് (രോമ്മായില്ലാതെ) മരണവിടെയെങ്കിലും മരിച്ചതായോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്മശാനസ്ഥലം മരണവിടെയെങ്കിലും ഉള്ളതായോ ഒരിക്കലും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിന്റെ പരമാധികാരം ഒരിക്കലും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സഭകൾ രോമ്മാ വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനസ്ഥലമാണെന്നുള്ള പാരമ്പര്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്” (68)

(9) മൈഖായ്ലാർ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കബറിടം സന്ദർശിച്ചു അവിടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനായി പുരാതനകാലത്തു കേരളത്തിൽനിന്നു ധാരാളം കീർത്തികർ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നതായി ചരിത്രത്തിൽനിന്നു നാം അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതുപോലെ പുരാതന കാലത്തുണ്ടിട്ടുള്ളതായ ഒരു ചോക്തത്തിന്റെ നാശഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വി. പത്രോ

68) Ch. Hist. p. 57; Cf. Dollinger, First age of the Church, II pp. 164—6.

സിന്റെ കവറിലും സന്ദർശിച്ചു അവിടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു നേർച്ചകാഴ്ചകൾ അർപ്പിക്കുന്നതിനായി തീർത്ഥാടകസംഘങ്ങൾ രോഗശാന്തിലേക്കു പോയതായിരിക്കുന്നു. സാധാരണജനങ്ങൾ മാത്രമല്ല പാത്രിയർക്കീസന്മാർ, മെത്രാന്മാർ, ചക്രവർത്തിമാർ, രാജാക്കന്മാർ, പ്രഭുക്കന്മാർ എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ സ്ഥിതിയിൽപ്പെട്ടവരും തീർത്ഥയാത്രക്കായി രോഗശാന്തിയിൽ പോയിരുന്നെന്നും ഇപ്പോഴും പോകുന്നെന്നുമുള്ള വിവരം ഇക്കാലത്തു് ആർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. (69)

(10) രോഗശാന്തിയിൽ വാഴുന്ന മാർപ്പാപ്പായമാർത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായവർക്കുള്ള ബോധ്യത്താൽ പ്രേരിതരായിട്ടാണ് ക്രിസ്തുവർഷം 756-ൽ ഫ്രാൻസിലെ രാജാവായ ചെപ്പിനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ കാരൽമാൻ ചക്രവർത്തിയും "വി. പത്രോസിന്റെ പത്രോമനി" എന്ന പേരിൽ രോഗശാന്തിയിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടുള്ള ചില രാജ്യങ്ങൾ സംഭാവനയായി നൽകി - മാർപ്പാപ്പാമാരെ ബഹുമാനിച്ചതു്. അനേകം ക്രിസ്തീയ രാജാക്കന്മാർ രോഗശാന്തിയിൽ വന്നു വി. പത്രോസിന്റെ കവറിലും സന്ദർശിക്കയും, വി. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമികളായ മാർപ്പാപ്പാമാരോടുള്ള ബഹുമാനം നിമിത്തം തങ്ങളുടെ കിരീടധാരണകർമ്മം മാർപ്പാപ്പാമാരെക്കൊണ്ടു രോഗശാന്തിയിൽവെച്ചു നടത്തിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഫ്രാൻസിലെ രാജാക്കന്മാരായ കാരൽമാൻ (800), * ലൂയി (823), ചാൾസ് ചിതീയൻ (875), ചാൾസ് തൃതീയൻ (881), ജർമ്മനിയിലെ രാജാക്കന്മാരായ അർനാൾഡ് (896), ഒത്തോന്നോമൻ (962), ഒത്തോ തൃതീയൻ (999), ഹെൻറി ചിതീയൻ (1014), കൊൺറാട് ചിതീയൻ (1027), ഹെൻറി തൃതീയൻ (1047) എന്നിവരുടെയും റോം പല ചക്രവർത്തിമാരുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും കിരീടധാരണം മാർപ്പാപ്പാമാർ രോഗശാന്തിയിൽവെച്ചു നടത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

69) Cf. തിരുസീഹാസനാദരവു്, പുറം 76-81, 109-111.

* വഖയത്തിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്ന സംഖ്യ കിരീടധാരണം നടന്ന വർഷത്തെ കാണിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം തിരുസഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തോടും തുടങ്ങി
 ഏല്പാ ശതാബ്ദങ്ങളിലും ജീവിച്ചിരുന്ന വിശുതന്മാരായ പി-
 താക്കന്മാരും, ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെ
 ഏല്പാ ഭാഗത്തും അധിവസിക്കുന്ന ജനം മുഴുവൻ സംശയരഹി-
 തമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ചരിത്രസംഭവമത്രെ വി.
 പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു് രക്തസാക്ഷിയായ
 യിമരിച്ചു എന്നുള്ളതു്. അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിത്യം പ്രശോ-
 ഭിക്കുന്ന സൂര്യൻ ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ 20 ശതാബ്ദങ്ങൾ
 ക്കു മുന്പും അറുഭിന്നം ഉദിക്കയും അസ്തമിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു
 എന്നുള്ള കാര്യം എത്ര തീർച്ചയായി നമുക്കു പറയുവാൻ സാ-
 ധിക്കുമോ അത്രയ്ക്കു തീർച്ചയായി വി. പത്രോസ് റോമ്മാ
 സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു അവിടെ മെത്രാനായി വാണു എ-
 ന്നു് പുരാതനകാലം തുടങ്ങിയുള്ള ഈ ചരിത്രരേഖകളെ ആ-
 സ്പദമാക്കി നമുക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നു. വി. പത്രോ-
 സിന്റെ റോമ്മാവാരസത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പുരാതനങ്ങളും
 വിവിധങ്ങളുമായ ഈ സാക്ഷ്യങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി
 നോക്കുമ്പോൾ വി. തോമ്മാ ഇക്വിയയിൽ വന്നു സുവിശേഷം
 പ്രസംഗിക്കയും, കേരളത്തിൽ ഏഴു പള്ളികൾ സ്ഥാപി-
 ക്കയും ചെയ്തു എന്ന നമ്മുടെ പാരമ്പര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള
 ചരിത്രരേഖകൾ വളരെ വിശദവും, പ്രായേണ ഏകദേശീയവു
 മാണെന്നു പറയാം. എന്നിരുന്നാലും തോമ്മാശ്ലീഹാ കേരള
 ത്തിൽ പ്രേഷിതവൃത്തി ചെയ്തു് ഒടുവിൽ രക്തസാക്ഷിയായി
 മരിച്ചു് ദൈലാപ്പൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു എന്നു
 സുദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന അക്കോബായ, മാത്തോ-
 മ്മാ എന്നീ സഭകളിൽപ്പെട്ടു കോളിയ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാ-
 നികർക്കു വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയി സുവിശേഷം
 പ്രസംഗിച്ചു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ “ഓക്കാനം വര-
 ന്നതും”, ഇങ്ങനെ പറയുന്ന കത്തോലിക്കരോടു അവർ കയ-
 ക്കുകയും മുറുമുറക്കയും ചെയ്യുന്നതും പുതുയ്ക്കു എലിയോടും,
 ചെന്നായിക്കു ആട്ടിൻ കുട്ടിയോടും, സിംഹത്തിനു് ആന-
 യോടും എന്നതുപോലെ ഈ അകത്തോലിക്കസമോദരങ്ങൾ
 ക്കു കത്തോലിക്കരോടു സ്വാഭാവികമായി തോന്നുന്ന പകയും

ബിലേക്കുവേണ്ടി, വൈരാഗ്യബുദ്ധിയും കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മറ്റൊരു കൊണ്ടാണ്?

അദ്ധ്യായം 4.

വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാനിവാസത്തെ
പ്പറ്റി നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ,
യവനായ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മുതലായ
അകത്തേതാലിക്ക സഭകളിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ-

വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും, ദീർഘകാലം അവിടെ മെത്രാനായി വാഴുകയും ചെയ്ത എന്തെല്ലാ വിശ്വാസം നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ, യവനായ (ഗ്രീക്കു) മുതലായ പുരാതനങ്ങളായ അകത്തേതാലിക്ക സഭകളിലെ പല ഭൗദ്യോഗിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും, ഈ സഭകളിലും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭയിലുമുള്ള പേരുകേട്ട അനേക പണ്ഡിതന്മാരും പ്രസ്തുതമായി ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ഏതാനും സാക്ഷ്യങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. നെസ്തോറിയൻ സഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

1. ക്രിസ്തബുദ്ധി 431-ൽ സാമൂഹിക സഭയിൽ നിന്നു വേർപിരിഞ്ഞ നെസ്തോറിയൻ സഭയിൽ ഇപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമസ്കാരപുസ്തകത്തിൽ വി. പത്രോസ്, പൌലോസ് ശ്ലീഹന്മാരോടുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "വിശുദ്ധ ശൈമോൻ രോമ്മായിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവനും, ദുഷ്ടനുമായ കച്ചവടക്കാരൻ ശൈമോനെ കണ്ടെത്തി". (1)

1) Cf. തിരുശിഹാസനാഭരവ്, പുറം 64.

2. വി. പത്രോസിന്റെയും, വി. പൌലോസിന്റെയും തിരുനാളിൽ നെസ്തോറിയർ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ പറയുന്നു: “പത്രോസിനെയും പൌലോസിനെയും ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ നേരേ ഒരു സീഹത്തെപ്പോലെ ഗർജ്ജിച്ചു. എന്നാൽ വായുവിൽ പറക്കുന്ന ഒരു കൊതുക്കിനെപ്പോലെ അവർ അവനെ പരിഗണിച്ചു. രണ്ടു വത്സല സഹോദരന്മാരായ പത്രോസും പൌലോസും കൊല്ലപ്പെടണമെന്ന് ഏറേ ധിക്കാരിയും ശാപഗ്രസ്തനുമായ നേരേ കല്പിച്ചു.” (2) പൌലോസ് നേരോപക്രമത്തിയുടെ കാലത്തു രോമ്മായിൽവെച്ചു മരിച്ചതുപോലെ പത്രോസും രോമ്മായിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരണം പ്രാപിച്ചെന്നുണ്ടല്ലോ ഇവിടെ പറയുന്നത്.

3. നെസ്തോറിയൻ സഭയിലെ സുപ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതനായ നർസൈ സുവിശേഷകന്മാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ശൈഖാൻ രോമ്മാക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പുതിയ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു..... മീൻ പിടിക്കുന്ന മുക്കുവൻ ഒന്നാമതായി പുറത്തുകിട്ടെ പിടിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം വലയിറക്കി പട്ടണങ്ങളുടെ മാതാവിനെ പിടിച്ചു. ശിഷ്യന്മാരുടെ തലവൻ ഒന്നാമത്തെ പട്ടണത്തെ പിടിച്ചു അവളെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കോട്ടകൾക്കുള്ളിൽ സൂക്ഷിച്ചു. പുത്രൻ ദൈവപുത്രനാണെന്ന് ഒന്നാമതായി ഏറ്റുപറഞ്ഞ ആ ഒന്നാമൻ പുറത്തുകിട്ടുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി ഒന്നാമതായി ബലിയർപ്പിച്ചു..... അദ്ദേഹം രോമ്മായിൽ നില്പവിളിച്ചു. വിഗ്രഹാർച്ചനയുടെ ഭവനങ്ങൾ കല്ലുക്കുടി.....” (3). ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽ “പട്ടണങ്ങളുടെ മാതാവു”, “ഒന്നാമത്തെ പട്ടണം” എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് രോ

2) വി. പത്രോസ് പൌലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ തിരുനാൾ നമസ്കാരം.

3) Sermo de Evangelistis, D. 1.

മാപ്പട്ടണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നു് ഇതിനു മുകളിലുള്ള വാചകങ്ങൾ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

4. പെന്തിക്കോസ്തിയെ സംബന്ധിച്ച പഠത്തെ വേറൊരു പ്രസംഗത്തിൽ നർസൈ പറയുന്നു: “ശൈമോൻ രോമ്മാദേശത്തു് ഒരു പുതിയ ശബ്ദം മുഴക്കി. എകസ്രഷ്യറുവിന്റെ കർത്തൃത്വത്തിന്റെ ശക്തി അവൻ അവരെ (ജനങ്ങളെ) ഗ്രഹിച്ചിട്ടു. പട്ടണങ്ങളുടെ മാതാവു ശിഷ്യപ്രമുഖനെ സമീപിച്ചു. ശിരസ്സിൽ എണുപൊലെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ദൃഷ്ടികൾ അവൻ അവളിൽ ഉറപ്പിച്ചു”. (4)

5. നെസ്തോറിയൻ സഭയിലെ മറ്റൊരു പണ്ഡിതനായ എബദ്യേത്ര പറയുന്നതു കേട്ടാലും: “ആകയാൽ പരിശുദ്ധ ഗ്രീഹന്മാർ മുഖം പാത്രീയാക്കാസ്ഥാനം ക്രമപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ അഞ്ചു പട്ടണങ്ങളിലാത്ര രോമ്മായിൽ നാട്ടിയ രണ്ടു തൂണുകൾ മുഖം, അതായതു് ഗ്രീഹന്മാരുടെ തലവനായ പത്രോസും, വിജാതികളുടെ ഉപദേഷ്ടാവായ പൌലോസും വഴിയായി വലിയ രോമ്മായിക്കു പാത്രീയക്കാസ്ഥാനം ലഭ്യമായി. ഇതാണ് ആദ്യത്തേതും, പാത്രീയക്കീസന്മാരുടെ ശിരസ്സുമായ സിംഹാസനം: രണ്ടാമത്തെ സിംഹാസനം അലക്സാണ്ട്രീയാ അത്രേ ഇതിന്റെ കാരണം ഈ സിംഹാസനങ്ങളുടെ പണിക്കാരും സ്ഥാപകന്മാരായ ഗ്രീഹന്മാരുടെ, അതായതു് ശൈമോൻ കേപ്പായുടെയും, പ്രസംഗകനായ മക്കോസിന്റെയും സ്വകീയമായ വിഖ്യാതിയത്രെ”. (5) രോമ്മാസീംഹാസനം എല്ലാ സിംഹാസനങ്ങളിലും വച്ചു ശ്രേഷ്ഠം, എല്ലാ സിംഹാസനങ്ങളുടെയും ശിരസ്സും ആകുചാരങ്ങളു കാരണം ഗ്രീഹന്മാരുടെ തലവനായ പത്രോസു് അത്ര സ്ഥാപിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നും, പത്രോസു ഗ്രീഹായുടെ ശിഷ്യനായ മക്കോസു് സ്ഥാപിച്ചതുകൊണ്ടാണു് അലക്സാണ്ട്രീയാ സിംഹാസനത്തിനു രണ്ടാമത്തെ

4) Sermo de Pentecoste, D. 2.
5) Ebedjesus Sobensis, Nomo Canon I, 9, 2.

സ്ഥാനം ലഭ്യമായതെന്നും ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു റോമ്മാ സിംഹാസനത്തിന്റെ പരമാധികാരം നിഷേധിക്കുന്ന അക്രമോല്പാദക സഹോദരങ്ങൾ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കേണ്ട ഒന്നത്രേ.

2. യാക്കോബായ സഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ. *

1. വി. പത്രോസ് പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ തിരുനാൾ ദിവസത്തേക്കുള്ള പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയിൽ “ശൈമൗൻ ഹാള സായോഭോ” എന്നാരംഭിക്കുന്ന സുറിയാനിഗീതത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “വീച്ചുകാരനായ ശൈമോനെ മിശിഹാ വിശി. മിനിനുപകരം മനുഷ്യനെ ജീവകലയേക്കു വിശിയെടുപ്പാനായിട്ടുതന്നെ. അദ്ദേഹം തന്റെ വല റോമ്മായിൽ വിരിച്ചു. അതിന്റെ ക്രൗര്യത്തെ നീക്കി, അതിന്റെ സിംഹാസനത്തെ കുത്തൊടുപോലെയാക്കി അതിനെ തിരുസഭയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു”. (6) വിഗ്രഹാരാധനയിലും സകലവിധ ദുർഗ്ഗങ്ങളിലും ആണ്ടുകിടന്ന പുരാതന റോമ്മായിലെ പുരാതനതത്തിൽ നിന്നു് അനേകായിരംപേരെ വി. പത്രോസ് മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി ക്രിസ്തുജാതത്തിൽ ചേർത്ത സംഭവത്തെയാണു് ഈ ഗീതം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതു്. വി. പത്രോസ് പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ പെരുനാളിൽ വി. കുർബാനയിലെ സുവിശേഷവായന കഴിഞ്ഞു ഈ ഗീതം ചൊല്ലാറുണ്ടു്.

* യാക്കോബായക്കാർ വി. കുർബാനയിലെ 5-ാം “തുബ്” ഭേദിയിൽ അനുസ്മരിക്കുന്ന ക്ലീമ്മീസു്, ഇഗ്നാത്തിയോസു്, അപ്രോ, ഇൗവനിയോസു് എന്നിവരുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ 3-ാം അദ്ധ്യായം, 1, 2, 10, 11 എന്നീ അക്കങ്ങളിൽ കാണുക.

6) പെങ്കീസാ പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന. വലിയ സുറിയാനി ക്രമം പുറം 224; സുറിയാനി കുർബാനക്രമം, വലുതു് (കോനാട്ടു മല്ലാൻ പാമ്പാക്കുട പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുതു്), പുറം 218.

2. സുറിയാനി കുർബാനക്രമത്തിൽ “കുട് ന്ഫാക്” ട്രീഹോ എന്നൊരുകീടുന്ന ഗീതത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ട്രീഹന്മാർ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ചിട്ടിയിട്ടു. അതിൻപ്രകാരം നാലുഭാഗത്തേക്കും പുറപ്പെട്ടു. ശൈമോൻ രോമ്മായിലെത്തി. തോമ്മാ ട്രീഹോ ഇൻഡ്യയിലും, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനായ യോഹന്നാൻ എഫേസ്യസിലും.....എത്തി”. (7) ഏതെങ്കിലും ഒരു അപ്പസ്തോലന്റെ തീരുനാളിൽ ചൊല്ലുന്ന കുർബാനയിൽ ക്രൂരശ്ചെയ്ത അപ്പം വിഭജിക്കുമ്പോൾ ഈ ഗീതം പാടാറുണ്ട്.

3. പെങ്കീസാ നമസ്കാരക്രമത്തിലുള്ള പെന്തിക്കോസ്തി തീരുനാളിലെ രാത്രി 2-ാം കൌമയിൽ “ശൈമോൻ രോമ്മായിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടു. യോഹന്നാൻ എഫേസ്യസിലേക്കും, തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിലേക്കും.....” എന്നു പറയുന്നു.

4. ദൈവമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോപണത്തിരുനാളിന്റെ പെങ്കീസാ നമസ്കാരക്രമം രാത്രിപ്രാർത്ഥനയിൽ “വിശുദ്ധ മാതാവിന്റെ സംസ്കാരത്തിനായി വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽനിന്നും.....തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും..... വന്നെത്തി” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

5. ദൈവമാതാവിന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനായി ട്രീഹന്മാർ പല ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും അരുതകരമായി ജന്മശയലിൽ വന്നതിനെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു സുറിയാനിഗീതത്തിൽ വി. പത്രോസിനെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ശൈമോനേ! അവിടുന്ന് രോമ്മായിൽനിന്നും ജന്മശയലിൽ വന്നതു ഏങ്ങനെയാണു്” എന്നോടു പറയുക. ഏറ്റവും പരിപാകതയുള്ള കന്യകമാതാവിന്റെ സംസ്കാരത്തിനു വന്നുചേരവാൻ അങ്ങക്കു ആരു ക്ഷണിച്ചു? അദ്ദേഹം ഉത്തരമായിട്ടു്, ‘പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്നെ ക്ഷണിക്കയും, ഇതാ! നീന്റെ അമ്മ അരുതകരമായവിധം സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു്’ എന്നോടു പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പറ

7) സുറിയാനി കുർബാനക്രമം (വലുതു്) പുറം 237.

കുന്ന മിന്നൽപോലെ ഞാൻ വായുവിൽകൂടി ഗതം സൈമൻ
വരെയും വന്നുവെന്നു ഏന്നോടു പറഞ്ഞു. (8)

6. യാക്കോബായസഭ അംഗീകരിക്കുന്നതും, വി. പത്രോസി
ന്റെ ശിഷ്യനായ റോമ്മായിലെ ക്ലീമീസിനാൽ * ഏഴുതല്ലെ
ട്ടതായി ആ സഭവീശ്വസിച്ചുവരുന്നതുമായ ഏഴുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ
അവസാനത്തെ പുസ്തകത്തിൽ ശ്ലീഹന്മാരെ ക്രിസ്തു ഏവീടേ
ക്കു അയച്ചു എന്നും, അവർ എങ്ങനെ മരിച്ചു എന്നും പ്രതി
പാദിക്കുകയിൽ വി. പത്രോസിനെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയു
ന്നു: “ശൈമോൻ പത്രോസ്, അതായതു ശ്ലീഹന്മാരുടെ തല
വൻ ബെത്തസൈദാക്കാരനും, നപ്താലി ഗോത്രക്കാരന
മാകുന്നു. അവൻ അന്ത്യോക്യായിൽ ഒരു വർഷം പഠിച്ചി
ക്കയും, അവിടെ സഭ പണിയിക്കയും ചെയ്തു. അനന്തരം അ
വൻ റോമ്മായിലേക്കുപോയി അവിടെ 27 വർഷം പ്രസംഗിച്ചു.

പൌലോസ് അവന്റെ അടുക്കൽ ഏതറിയപ്പോൾ റോമ്മാ
യിൽ പ്രക്ഷോഭം (മതപീഡനം) ഉണ്ടായി. ഞാനോ (ചക്ര
വർത്തി) അവരെ രണ്ടുപേരെയും കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു.
തന്റെ നാഥന്റെ പാദങ്ങളെ ചുംബിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ര
ലകീഴായി തന്നെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കണമെന്നു പത്രോസ്
അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പൌലോസ് വാളാൽ ശിരസ്ഫേദനം ചെ
യ്ക്കപ്പെട്ടു. (9)

7. യാക്കോബായസഭ അംഗീകരിക്കുന്നതും, “ശ്ലീഹ
ന്മാരുടെ കാനോനാകൾ” എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത
മായ ജാതിപുരോഗത ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ക്രിസ്തു അപ്പസ്തോലന്മാർ
ക്കു പൌരോഹിത്യത്തിന്റെ കൈവെപ്പ് പ്രദാനം ചെയ്തു
കൊണ്ടു അവരെ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും അ

8) സുറിയാനി കുർബാനക്രമം (വലുതു്) പുറം 93.
* ഈ ക്ലീമീസിനെപ്പറ്റി 3-ാം അദ്ധ്യായം 1-ാം സാ
ക്ഷ്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണുക.

9) ക്ലീമീസിന്റെ ഏട്ടാം പുസ്തകം (കൈയെഴുത്തു പ്ര
തിയിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണി)

യക്കന്നതിനെ വിവരിക്കയിൽ വി. പത്രോസിനെപ്പറ്റി ജിപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “അന്തോക്യായും, സീറിയ മറ്റുവരും, കിഴക്കിയിലും, പുൻതോസ്ഖര ഗലാത്തിയായും ശൈമോൻ കേപ്പായിൽ നിന്നും ഗ്രീഹന്മാരുടെ പൌരോഹിത്യത്തിന്റെ കൈവെപ്പ് സ്വീകരിച്ചു. അവൻ (പത്രോസ്) അവിടെയുള്ള സഭയുടെ അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചു. (ക്ഷുദ്രക്കാരനായ) ശൈമോൻ കീമിത്തം രോമ്മായിലേക്കു പ്രയാണംചെയ്തു സമയംവരെ അവൻ അവിടെ പൌരോഹിത്യപരമായി അലിചെയ്തും പരികർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു രോമ്മാനഗരവും, ഇറാലി മുഴുവനും, സ്വെയിനരേ, ബ്രിട്ടനും, ഗോളും സമീപസ്ഥങ്ങളായ ഇതര പ്രദേശങ്ങളും അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നു പ്രയാണം ചെയ്തു ശൈമോൻ കേപ്പായിൽ നിന്നു ഗ്രീഹന്മാരുടെ പൌരോഹിത്യത്തിന്റെ കൈവെപ്പ് സ്വീകരിച്ചു. അവിടെ അവൻ പൺതസഭയിൽ അവൻ അധികരിച്ചു ഭരണകർത്താവുമായി”. (10)

8. യാക്കോബായ സഭയിലെ വലിയ ഒരു പണ്ഡിതനായ യാക്കോബ് സ്റ്റോഗ് അന്ത്യോക്യാ നഗരത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “മൈവപത്രന്റെ വെളിപാട് ശിഷ്യന്മാരുടെ തലവനിൽ നിവേശിച്ചു. ശൈമോൻ കേപ്പായോട് ‘നി എങ്ങനെ അന്ത്യോക്യാപട്ടണത്തെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നു? ഇതാ! ആ പട്ടണം നിന്നിൽനിന്നു ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നിന്നെ പ്രതിക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു’ എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശൈമോൻ മറുപടി നൽകി: ‘എന്റെ കർത്താവേ! എനിക്കു രോമ്മാപട്ടണം മതി. രണ്ടുപട്ടണങ്ങളിൽ പോയി ഞാൻ എങ്ങനെയാണു പഠിപ്പിക്കുന്നത്? എനിക്കു ഒരു കൂ

10) Consti. Apost. G. E. Kayyath, Syri Orientales seu Chaldaei Nestoriani et Romanorum Pontificum Primatus, Rom. 1870, p. 23-24.

ടുകാരനെ തരിക. അപ്പോൾ നീ എന്നെ അയക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു ഞാൻ പോകാം. കർത്താവു അവനോടു പറയുന്നു: 'ഞാൻ നിന്നെ പറ്റുണ്ടുപേരുടെ തലവനാക്കിയല്ലോ. നിനക്കു ഇഷ്ടമുള്ളവൻ നിന്റെ കൂടെ പോരട്ടെ'. (11) വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യായിൽ എവോദിയോസിനെ വഴിച്ചിട്ടു റോമ്മായിൽ തന്റെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ആ പട്ടണത്തിലേക്കു പോകൻ നിശ്ചയിച്ചു കർത്താവിന്റെ ഈ സംഭാഷണത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

9. മുസലിലെ യാക്കോബായ മെത്രാനായ മുശു ബർ കീപ്പോ ദേവാലയത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'കേപ്പാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ശൈമോൻ—യോനായുടെ പുത്രൻ, അതായതു ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവനായ പത്രോസ്— റോമ്മായിലേക്കു പോകയും, അവിടെ സഭ സ്ഥാപിക്കയും, അതിനെ ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവൻ സിംഹാനമാക്കുകയും 25 സംവത്സരം അതിനെ ഭരിക്കുകയും ചെയ്തു. (12)

10. യാക്കോബായസഭ ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന "ഹുദായ കാനോൻ" എന്ന വിശുദ്ധ നിയമഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവും യാക്കോബായസഭയിലെ പണ്ഡിതന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനുമായ ബർ എബ്രായ "വൈദിക നാളാഗമം" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ വി. പത്രോസിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: "ഓരോത്തിന്റെ മാലാഖമാ കാരാഗൃഹത്തിൽ നിന്നും പത്രോസിനെ മോചിച്ചശേഷം പത്രോസ് ജരതലേമിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു സുവിശേഷം പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു

11) Jacob Srog: Homil. de urbe Antioch. cod. Vati. (Syri) 177, p. 522, a tergo, col. 2.

12) Moses Bar kipo; de dedicatione Eccl. Homil. I, Cod. Vat. Syr. 159, p. 314; Cf. Jugie, Theol. Dogm. Christ. Orient. V, 1935, p. 393.

ണ്ടുവർഷം വഴിയാത്രയിൽ കഴിച്ചു. അനന്തരം അന്ത്യോക്യായിലേക്കു അവൻ പോയി. അവിടെ സഭയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനം ഇടുകയും, ബദ്ധിപീഠം സ്ഥാപിക്കുകയും, ഒന്നാമത്തെ മെത്രാനായി എവോദിയോസിനെ അവിടെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ നിന്നും രോമ്മായിലേക്കു പോയി. അവിടെ 25 (27?) വർഷം മെത്രാനായി ഭരിച്ചു. എവോദിയോസ് അന്ത്യോക്യായിലെ ഒന്നാമത്തെ പാത്രിയർക്കീസായി വാണം. പത്രോസ് അവിടെ സഭ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ ഭരണം നടത്തിയില്ല. എവോദിയോസിനു പട്ടം കൊടുത്തത് അവിടെ നിയമിച്ചു. പത്രോസ് രോമ്മായിലെ സിംഹാസനം ഭരിച്ചു. (13)

11. വിദേശത്തെ യാക്കോബായസഭ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും, കേരളീയ യാക്കോബായ സഭയിലെ പണ്ഡിതന്മാരായ ചില വൈദികർ സുറിയാനിയിൽനിന്നു മലയാളഭാഷയിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്ത ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടുകൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമായ അനേക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസത്തെയും സിംഹാസന സ്ഥാപനത്തെയും സംബന്ധിച്ച പ്രസ്തുതമായ സാക്ഷ്യങ്ങൾ നൽകുന്നു. “പുർവ്വിക സഭാപിതാക്കന്മാരും പൊതു സൂനഹദോസുകളും” എന്ന ഗ്രന്ഥം യാക്കോബായ സഭയ്ക്കുള്ളിൽ പാഠപുസ്തകമായി മേൽപ്പട്ടക്കാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകമാണ്. കിന്നംകുളം എ. ആർ. പി. പ്രസ്സിൽനിന്നു 1932-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 2-ാം പതിപ്പ് ഈ ഗ്രന്ഥകാർക്കു് കൈവശം ഇരിക്കുന്നു. ദിവ്യശ്രീ പി. പി. യൌസേപ്പ് കുത്തനാർ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യപുറത്തു “നി. വ. ദി. ശ്രീ. മലങ്കര ഇവകയുടെ മാർ ദിറന്നാസ്യാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ അനുമതിയോടുകൂടെ പി. പി. യൌസേപ്പ് ശെമ്മാശ്ശനാൽ 1905-ൽ രചിക്കപ്പെട്ടതു്” എന്ന് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നു. ദിവ്യശ്രീ പി. പി. യൌസേപ്പ് കുത്തനാർ കോട്ടയത്തു പ

13) Bar-Hebraeus, Ed. Klameth.

ഘടനയെത്തിനാരിയിൽ വളരെക്കാലം സുറിയാനിമല്ലാനായി
 യന്നിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം നല്ല ഒരു പ്രസംഗകനും, സുറിയാനി
 ഭാഷയിലുള്ള അസാമാന്യ പാണ്ഡിത്യത്താൽ മാർ ഗ്രീഗോ
 റിയോസ് മെമ്മോറിയൽ മെഡൽ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവനാമോ
 ണ്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താ
 വ് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “ഈ നൂതന പുസ്തക
 ത്തിൽ അടങ്ങിച്ചിരിക്കുന്ന മിക്കഭാഗങ്ങളും മാർ എബ്രോയോ,
 എവുസേബിയോസ്, യോസീപ്പോസ് ആമീയായ പിതാക്ക
 ന്മാരുടെ സർവ്വസമ്മതം സിലിച്ചിട്ടുള്ള കൃതികളിൽ നിന്നും
 മറ്റു പല മഹാനന്മാരുടെ വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളായ ചരിത്ര
 ങ്ങളിൽനിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്..... ഓരോറാശ്ശ പള്ളി
 ക്കുടങ്ങുമെ ഉദ്ദേശിച്ചു എത്രയും വേഗത്തിൽ ഈ പുസ്തക പ്ര
 സിദ്ധീകരണം ആവശ്യമായി വന്നു..... നി. വ. ടി. ശ്രീ
 മലങ്കരയുടെ മാർ ദിവന്നാസ്സോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരു
 മനസ്സുകൊണ്ടു ഈ പുസ്തകത്തെ വായിച്ചു കേൾക്കയും വളരെ
 സന്തോഷിക്കയും ഈ പുസ്തകം ഏല്ലാ ക്രിസ്തീയ സമുഹങ്ങൾ
 ക്കും പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുകയും
 ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു വളരെ അഭിനന്ദനീയംതന്നെ.”
 ഇങ്ങനെ യാക്കോബായക്കാർ വിശ്വാസയോഗ്യമായി പരിഗ
 ണിക്കുന്ന ചരിത്രരേഖകളെ ആശ്ശമോക്കി രചിച്ചിട്ടുള്ള
 തും, യാക്കോബായസഭയിലെ മേല്പട്ടക്കാർ പ്രത്യേകവിധം
 പ്രശംസിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 2-ാം അ
 ഖ്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “വി. പത്രോ
 സ്” അന്ത്യോക്യയിൽ സിംഹാസനം ഉറപ്പിച്ചശേഷം എവോ
 ദിയോസിനെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിച്ചുകൊണ്ടു റോമ്മാ
യിൽ പോയതായും, തന്റെ വേല അവിടെയും ഫലസിലി
 പ്രാപിച്ചതായും, ക്ലീമീസിനെ അവിടെത്തെ മേലദ്ധ്യക്ഷനാ
 യി നിയമിച്ചതായും പറച്ചിലുണ്ട്. ഈ സമയം വി.
 പൌലോസും റോമ്മായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.... വി. പത്രോ
 സിന്റെയും പൌലോസിന്റെയും മരണത്തിന് അപ്രതി
ക്ഷിതമായ കാരണം തങ്ങളുടെ ഉപദേശംമൂലം ക്രൂരനായ നി
 റോയുടെ ഒരു വെപ്പാട്ടിയെ മനസ്സുതിരിപ്പിച്ചു എന്നുള്ള

താണു്. പാറാവുകാവൽക്കാരിൽ രണ്ടുപേരെയും വേരേചീല രാജസേവകന്മാരെയും ഈ അവസരത്തിൽ അവർ മനസ്സു തിരിച്ചിട്ടു. മാമർട്ടിൻ എന്നു പേരുള്ളതായി വളരെതണുപ്പും നികൃഷ്ടവുമായ ഒരു കാരാഗൃഹത്തിലാണു പത്രോസിനെ ഇട്ടിരുന്നതു്. ഏകദേശം രണ്ടുമാസത്തോളം അവൻ ഈ ബന്ധനത്തിൽ പാർത്തു....മിശിഹാകാലം 68-ൽ നിരോകേസർ മുഖമുണ്ടായ പീഡയിൽ ഭാഗ്യവാന്മാരായ പത്രോസിന്റെയും പൌലോസിന്റെയും മരണം ഒരു ദിവസമായിരുന്നു എന്നു വി. ജെറോം പറയുന്നു....വി. പത്രോസിന്റെ ശ്മശാനസ്ഥലം വൃത്തികാണുന്നത്രെ പറഞ്ഞുവരുന്നുതു്. ഈ സ്ഥലത്തു കിസ്തന്തിനോസു രാജാവു അതിരമണിയമായ ഒരു പള്ളി പണികഴിപ്പിച്ചു. അവന്റെ രണ്ടു മക്കളെ ലേഖനം മരണത്തിനു മുമ്പായി രോമ്മായിൽ വെച്ചു ഏഴുതി". (14) വി. പത്രോസിന്റെ കാലത്തുതന്നെ ക്രിസ്തു മതം രോമ്മാസാമ്രാജ്യത്തിൽ പ്രചരിച്ചതു ഏല്പുകാരമാണെന്നു വിവരിച്ചുകൊണ്ടു 7-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "കാലക്രമത്തിൽ മിശിഹായുടെ ബാലസഭ സമുന്നതിയെ പ്രാപിച്ചു വന്നതിനാൽ അതിനെക്കുറിച്ചു ഗൗനിക്കണമെന്നു രോമ്മായിലെ നാട്ടുവാഴ്ചികളും വിശുദ്ധ പൌലോസിന്റെയും പത്രോസിന്റെയും ബ്രഹ്മശാസ്ത്രങ്ങളുമായ താരതമ്യം, അൽബീനോസു് ആദിയായ മഹാന്മാർക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങി.....നഗരങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും ഹെബ്രായസംഘവും രാത്രികൂട്ടവും പാടില്ലെന്നുള്ള നിയമത്തെ അനുസരിച്ചു അടിമകളും തൊഴിൽക്കാർക്കും പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ വന്നു സംബന്ധിച്ചാൻവേണ്ടി രാത്രി എത്രയും ശോച്യമായി സംഘത്തെ നടത്തി വന്നു. വി. പത്രോസിന്റെ കാലത്തു നടക്കുസോസു. എന്നു പേരുള്ള ഒരു കശീശായുടെ x ഭവനത്തിൽവെച്ചു സംഘം നടത്തിവ

14) "പുസ്തിക സഭാപിതാക്കന്മാരും, പൊതുസുനന്ദരോസുകളും" (വി. പി. യൌസേപ്പുകത്തനാർ), എ. ആർ. പി. പ്രസ്സ്, കുന്നംകുളം (1932) പുറം 32-35.
 X കശീശായ = പട്ടക്കാരൻ

ന്നും. അനന്തരം മക്ക്കലോസ് എന്നൊരു പ്രളവം, അൽ ഖീനോസ് നാടുവാഴിയുടെ ഭാര്യയായ ക്ലീമീഡിയും മനസ്സു തിരിഞ്ഞതിനാൽ സംഘം കരകൂടി ചിലപ്പെട്ടു." (15) അലക്സാണ്ടർ റിയാക്കാമനും ഒരു ഏബ്രായ തത്വജ്ഞാനിയു മായ ഫിലോ (Philo) രോമ്മായിൽ വെച്ചു വി. പത്രോസി ന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടിട്ടുള്ളതായി ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (16) "സകല ദുഷ്ടതകൾക്കും ഇരിപ്പിട മായിരുന്ന അജ്ഞാന രോമ്മാ അശേഷവും ക്രിസ്ത്യാനികളാ കുന്നതിനും, അവിടെ വി. പത്രോസിന്റെയും പൌലോ സിന്റെയും സ്മാരകമായി പ്രസിദ്ധാലയങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിനും കാരണമായതു രക്തസാക്ഷികളുടെ രക്തമണ്ണു" (17) എന്നും 7-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നു.

വി. പത്രോസിന്റെ മരണശേഷം ലീനോസ്, അനി ക്ലേത്തസ്, ക്ലീമീസ് എന്നിവർ രോമ്മാസിംഹാനത്തിൽ വാണതായും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. "ഗ്രീഹന്മാരു ടെ കാലത്തോടു അടുത്തു ജീവിക്കയും, അവരുമായി സംസ ക്കും ചെയ്യയും, അവരിൽ നിന്നു കേട്ടുപഠിക്കയും ചെയ്തവ റിൽ ഒരാളാണു ക്ലീമീസ്.....ലീനോസ് (യൂലിയാനോ സ്), അനിക്ലേത്തസ് എന്നീ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ മരണശേഷം രോമായിൽ ഓരോ വിടുകളിൽ സ്വകാര്യമായി കൂടിവ ണ്ണ സഭകൾ യോജിച്ചു വി. ക്ലീമീസ് എപ്പിസ്കോപ്പറ യാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. അദ്ദേഹം ഗ്രീഹന്മാരിൽ നിന്നും കണ്ടു പഠിച്ച ഓരോ പാരമ്പര്യന്യായങ്ങളെ ശരിയായി പഠ ലിച്ചുവന്നു". (18) വി. പത്രോസ് മരിക്കാൻ മാത്രമല്ല രോ മായിൽ പോയതെന്നും, അവിടെ ദീർഘനാൾ വസിച്ചു പ ലരെയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയെന്നും, പിൻഗാമികളെ വാ ഷിച്ചെന്നും ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു തെളിയുന്നു.

15) ഉദ്യോഗഗ്രന്ഥം (മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഗ്രന്ഥം) അ ഡ്യായം 7., പുറം 114-115. 16) പുറം 116. 17) പുറം 121.
 18) ഉദ്യോഗഗ്രന്ഥം, പുറം 123.

12. കേരളത്തിലെ യാക്കോബായക്കാർ സഭാസംഗ്രഹങ്ങളിൽ പാഠപുസ്തകമായി ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥമാണ് "പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാർ" എന്ന പേരിൽ പി. റി. ഇടുപ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പുസ്തകം. വൈദികനുമായി തിരുത്തലിടുകയും ചെയ്തു. എ. ആർ. പി. പ്രസ്സിൽ നിന്നു 1929-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ ഗ്രന്ഥകർതാവ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "പല സഭാസംഗ്രഹങ്ങളിലും ഇതരസമുദായക്കാരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ തന്നെ പാഠപുസ്തകങ്ങളായും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. സഭാ സംബന്ധമായ പുസ്തകങ്ങളുടെ കുറവിനെ ശക്തരസരണം പരിഹരിച്ചു നമ്മുടെ സഭാസംഗ്രഹങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചാൽ സ്വന്തമായ പുസ്തകങ്ങൾ ധാരാളം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നു കരുതുന്നതിനായിട്ടാണ് ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയ ആഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലമായി ഇപ്രകാരം ഒരു ചെറുപുസ്തകം കൂടി രചിച്ചാൽ ഇടയായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഈ പുസ്തകരചനയ്ക്കു വിശ്വാസയോഗ്യമായ പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും പുറമേ ഭിന്ദു ശ്രീ പി. പി. യേശുസേല്ലകന്യാമാർ അവർകളാൽ രചിക്കപ്പെട്ട "പുദ്മികസഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പൊതു സുന്നഹദോസുകളും" എന്ന ഗ്രന്ഥം വളരെ സഹായമായിട്ടുണ്ട്....നി. വ. ടി. ശ്രീമാൻ ഒസ്തോയോസ് ബാവ തീരുമനസ്സുകൊണ്ടു * ആത്മാർത്ഥ സിംഹാസനപ്പള്ളിയിൽ ഏഴുനേളിയിരുന്നപ്പോൾ ഇതിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി വായിച്ചു കേട്ടതിൽ അത്യന്തം രൂപപ്പെടുകയും, ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചാൽ സസന്തോഷം ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു". (19) ഈ പുസ്തകം പരിശോധിച്ച ഇതിലെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തി ഇതിനു "അവതരിക ഏഴുതിയിരിക്കുന്ന വ.

19) "പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാർ" (പി. റി. ഇടുപ്പ്), എ. ആർ. പി. പ്രസ്സ്, കുന്നംകുളം (1929). മുഖവുര, പാ. 3-4.

* അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധിയായി കുന്നംകുളത്തു് താമസിച്ചു് അവിടുത്തെ കവരട്ടെടിയവിലേറ്റിയനായ ഒരു യാക്കോബായ മെത്രാനാണു മാർ ഒസ്തോയോസ്.

ഭി. ശ്രീ കൊച്ചു പറമ്പിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാച്ചൻ തന്റെ അവതാരികയിൽ എഴുതുന്നു: “സഭാസംസ്കാരം അല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്യപകന്മാർക്കും എന്നുള്ള സഭാലക്ഷണപേർക്കും വളരെ പ്രയോജനകരമായ ഒരു പുസ്തകമാണ് ഇതു.” (20)

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ, ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവനായ മാർ പത്രോസു ശ്ലീഹാ എന്നു തലവനാലകം കൊടുത്തിട്ടുള്ള 1-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഉൾക്കൊള്ളിയ കർത്താവിന്റെ സഭാഭാവനായ വി. യോക്കോബിനെ നിയമിച്ചശേഷം പത്രോസു ശ്ലീഹാ അന്ത്യോക്യയിൽ ചെന്നു അവിടെ 7 സംവത്സരം താമസിച്ചു സഭയെ ഭരിച്ചു. അവിടെ വിതുല സിംഹാസനം ഉറപ്പിച്ച ശേഷം ഷബോളിയോസിനെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിച്ചുകൊണ്ടു താൻ റോമയിൽ പോയി. അവിടെയും തന്റെ വേല വളരെ സഫലമായിത്തീർന്നു. പൗലോസു ശ്ലീഹാ തടവിലാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്റെ സഹായത്തിൽ ഇരുന്ന ചിലസുകേളെ പത്രോസു ശ്ലീഹാ സന്ദർശിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്... രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം റോമയിൽ വച്ചു തന്റെ മരണ ത്തിന് അല്പം മുമ്പായി എഴുതി... ക്രിസ്തുവു 64-ൽ നിന്നു ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽ റോമയിൽ ഒരു അഗ്നിബാധയുണ്ടായി... ചക്രവർത്തിയുടെ ചാർജ്ജിൽ ചിലരെ ശ്ലീഹാ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ചക്രവർത്തിക്കു തന്നോടു പ്രത്യേക വൈരമുണ്ടായിരുന്നു. അഗ്നിബാധ കരണമാക്കി അനവധി ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിച്ച കൂടത്തിൽ പത്രോസു ശ്ലീഹായെയും പിടിച്ചു പൗലോസു ശ്ലീഹാടുകൂടെ ഒമ്പതുമാസത്തോളം തടവിൽ പാർപ്പിച്ചു... ശ്ലീഹാ തടവിൽ പാർക്കുമ്പോൾ കാരാഗൃഹപ്രമാണിയെയും, വേറെ പല തടവുകാരെയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. ക്രിസ്തുവു 68-ൽ ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനപ്രകാരം പൗലോസു ശ്ലീഹായെ ശിരശ്ശാലം ചെയ്യുകയും, അന്നുതന്നെ

20) ഉദ്യോഗാനന്ദം അവതാരിക, പുറം 5.

ഒന്നു പത്രോസു ശ്ലീഹായെ കൊരടാവുകൊണ്ടു അടിച്ചശേഷം കുരിശിൽ തറയ്ക്കുകയും... ചെയ്തു... ശ്ലീഹായുടെ ശ്മശാനസ്ഥലം വത്തിക്കാൻ ആണെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തു വി. ശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിൽ കസ്തന്തിനോസു (Constantine) രാജാവു വളരെ മനോഹരമായ ഒരു പള്ളി പണിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. (21) ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനുബന്ധത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെയും പൌലോസിന്റെയും മരണ വിവരത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ ഏഴുതീയിരിക്കുന്നു: “പത്രോസു ക്രിസ്തബുദ്ധം 68-ൽ റോമ്മായിൽ വെച്ചു നിരോധിക്കുവാൻ മുഖാന്തിരം കുരിശിൽ തലകീഴായി തറച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു. പൌലോസു റോമ്മായിൽ വെച്ചു ക്രിസ്തബുദ്ധം 68-ൽ വി. പത്രോസിനോടു ഒന്നിച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു”. (22)

13. കോളത്തിലെ മിക്ക യാക്കോബായ കുടുംബങ്ങളിലും ഭക്തിപൂർവ്വം വായിച്ചുവരുന്ന ഒരു പുസ്തകമാണു “പരിശുദ്ധവൈമതാവായ കന്യകമാറിയാമിന്റെ ജീവചരിത്രം.” കിന്നംകുളം എ. ആർ. പി. ലൂസ്സിൽ 1928-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 2-ാം പതിപ്പാണു് ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കൈവശമുള്ളതു്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യ പുറത്തു മലങ്കര സുറിയാനി ക്നാനായ ഇടവകയുടെ മാർ സെവേറിയോസു് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും ഗ്രന്ഥകാരനു 257-ാം നമ്പരായി നൽകിയിരിക്കുന്ന ആശീർവാദ കല്പനയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “നിങ്ങൾ കൊടുത്തയച്ച വി. വൈമതാവായവിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെയും വേദവായനകുറിപ്പിന്റെയും തർജ്ജിമകൾ നമ്മുടെ ബ. വികാരി ജനറലിനെക്കൊണ്ടു നാം പരിശോധിപ്പിച്ചതിൽ അവ മുഖതോട്ട യോജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ നാം അവയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തെ ഇതിനാൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ രണ്ടുമാക്കിയോടെ ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കു വൈവാഹികന്മാർ സ

21) ഉദ്യോഗഗ്രന്ഥം, പുറം 41-45. 22) ഉദ്യോഗഗ്രന്ഥം, അനുബന്ധം, പുറം 93, 95

ഓ ലഭിക്കുമാറാകട്ടെ." പിന്നാലെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന വിജ്ഞാപനത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ഒന്നുപോലെയോ പരമേശ്വരീസ്താനിയാൽ ക്രിസ്തപഞ്ചം 101-ാം ആണ്ടു സുറിയാനിഭാഷയിൽ ഏഴുതപ്പെട്ടതും, പരമേശ്വരീ നി. വ. ഭി. ശ്രീ മാർ സെവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ കൈവശമിരുന്നതുമായ മൂല ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്തതാണ് ഈ പുസ്തകം."

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 3-ാം പുസ്തകത്തിൽ, വി. അത്തനാസ്യോസ് പാഷണ്ഡികളിൽ നിന്നു വിവിധപീഡകൾ സഹിച്ചു 27 വർഷത്തോളം പലസ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റിപ്പറന്നു ചിറ്റി എന്നു പറഞ്ഞശേഷം ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "പിന്നെയും അദ്ദേഹം റോമ്മാപട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. മാർ പത്രോസ്, പൌലോസു എന്ന പരിശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ ശരീരങ്ങളിൽ നിന്നു വാമ് വ് കൈക്കൊള്ളുവാൻ യോഗ്യനായി ഭവിക്കയും, അവരുടെ പ്രസന്നമുഖത്തെ കണ്ടു അഭിമുഖമായി സംസാരിപ്പാൻ ഇടവരുകയും ചെയ്തു". (23)

പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥം 5-ാം പുസ്തകത്തിൽ കന്യകമറിയാമിന്റെ ചരമവാർത്ത അടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥം പലടത്തും അന്വേഷിച്ചിട്ടു കിട്ടാത്തതിനെപ്പറ്റി വിവരിക്കുകയും ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "വിശുദ്ധ മറിയാമിന്റെ ചരമവിവരം അടങ്ങിയ പുസ്തകത്തിനായി ജന്മശലേമിലെല്ലാം അന്വേഷിച്ചാറെ ലഭിച്ചില്ല... ആയതുകൊണ്ടു പത്രോസിനെയും പൌലോസിനെയും കബാടക്കിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലമായ റോമ്മിലേക്കു ഏഴുതി അയയ്ക്കണം; പക്ഷേ ആ പരിശുദ്ധ പുസ്തകം അവിടെ കണ്ടുകൊണ്ടു" (24)

ഘോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സുവിശേഷം പ്രസം

23) കന്യകമറിയാമിന്റെ ജീവചരിത്രം. (മ്സത്രോനാ ജോസഫ്) എം. ആർ. പി. പ്രസ്സ്, കുന്നംകുളം (1928) പാ. 25. 24) ഉദ്യോഗഗ്രന്ഥം, പാ. 66.

നീച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അപ്പസ്തോലന്മാർ തങ്ങളുടെ ഗൃഹവിൻറെ മതാവായ കന്യകമാരിയം മരണാസന്നയായി കിടക്കയിൽ അതുതകരമായി സ്വർഗ്ഗീയ രഥങ്ങളിൽ ബത് ലഹേമിൽ വന്നെത്തിയ സംഭവത്തെ ഈ പന്ത്രണ്ടുതീർത്ഥ വിവരികുന്നുണ്ടു്. രോമ്മായിൽ വി. കുർബാന ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്ന വി. പത്രോസിനെ പരിശുദ്ധാത്മാവു വിവരം അറിയിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ശൈലോൻകീഴ് വെറുപ്പു കർബാന ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു നീല്ക്കുമ്പോൾ ആകുന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു അവനെ അറിയിച്ചതു്. അവിടെ പുരോഹിതരുടെ കുർബാന ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ മദ്ബഹായുടെ മുമ്പാകെ രഹസ്യപുരമന കഴിക്കുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു അവനോടു ‘നിൻറെ ഗൃഹവിൻറെ മതാവു മരിക്കുന്നതിനു സമയമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കുർബാനാസന്നരം ഉടൻ ബേത് ലഹേമിലേക്കു പോകണം’ എന്നു പറഞ്ഞു”. (25)

അപ്പസ്തോലന്മാരെല്ലാം ബേത് ലഹേമിൽ വന്നുചേർന്നപ്പോൾ വി. പത്രോസ് അവരോടു ഏതെല്ലാം സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു അവർ വന്നെത്തി എന്നും, പരിശുദ്ധാത്മാവു അവരോടു പറഞ്ഞ സന്ദേശങ്ങൾ എന്തെന്നും കന്യകമാരിയയിനെ അറിയിപ്പാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. വി. പത്രോസ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “ബുധനാഴ്ച രാവിലെ പരിശുദ്ധാത്മാവു രോമ്മായിൽവെച്ചു എന്നോടു ‘നി കുർബാന ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻ ബേത് ലഹേമിൽ നിൻറെ ഗൃഹവിൻറെ മതാവീൻറെ സമീപത്തേക്കു പോക, അവർ മരിക്കാറായിരിക്കുന്നു’ എന്നു പറഞ്ഞു. കുർബാന കഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ ഞാൻ പ്രകാശമുള്ള മേഘങ്ങളിൽ കുരോറി ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കും മദ്ധ്യേ മരുന്നിടുന്നതരമെടുത്തുകൊണ്ടു നിന്നു”. (26)

14. “പത്രോസ് ശ്ലീഹായും നീറോ രാജാവും” എന്ന

25) ഉദ്യോഗഗ്രന്ഥം, പുറം 79. 26) ഉദ്യോഗഗ്രന്ഥം, പുറം 82.

പേരിൽ സുറിയാനിയിൽ നിന്നു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ലഘുഗ്രന്ഥം കേരളീയ യാക്കോബായക്കാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരപ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നു. ഈ ലഘുഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഭാഷകനായ ദിവ്യശ്രീ എം. റീ. ഇട്ടിരുകത്തനാർ ഒരു സുറിയാനിഭാഷാപണ്ഡിതനെത്ര. ഇദ്ദേഹം പാമ്പാക്കട കോന്നാട്ടു മാത്തൻമല്ലാന്റെ സഹായിയായി ശമരശ്ശന്മാരെ വളരെക്കാലം സുറിയാനി പഠിപ്പിക്കുകയും, മല്ലാന്റെ മരണശേഷം അവിടുത്തെ സെമ്മിനാരിയിൽ അതേജോലി തുടർന്നുനിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച അനേകരെ മാനസാന്തപ്പെടുത്തിയ വിവരം അറിഞ്ഞു നേരേ ചക്രവർത്തി കോപിച്ചു വി. പത്രോസിനെയും വി. പൌലോസിനെയും തന്റെ മുമ്പിൽ വരുത്തി. നേരേ ചക്രവർത്തിയും വി. പത്രോസും തമ്മിൽ അപ്പോൾ നടന്ന സംഭാഷണമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്. അതിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ അദ്ധ്യക്ഷനും ചേർക്കുന്നു.

“നേരേ:—നമ്മുടെ പട്ടണത്തെ കലക്കിയവർ നിങ്ങൾ അല്ലയോ? അടുത്തുവന്നു നിങ്ങളുടെ ഉപദേശം എന്തെന്നും, നമ്മുടെ പട്ടണത്തിലേക്കു നിങ്ങളെ അയച്ചത് ആരെന്നും നമ്മോടു അറിയിക്കുക....

പത്രോസ്:--ഞാൻ ഈ പട്ടണത്തിലേക്കു വന്നത് ഇവിടെ വേല ചെയ്യാനും ഇവിടെയുള്ള മിള്ളികളെ പഠിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെ യജമാനന്റെ ഉപദേശം ഇവിടെ വിതപ്പാൻ മായിട്ടാകുന്നു. അതു വിതച്ചിട്ടു ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളും....

നേരേ:—ഭാഷകനായ വൃദ്ധാ! മരണവും ജീവനും എന്റെ കൈകളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നില്ലയോ? എന്നെ നീ പരിഹസിക്കുന്നുവോ? നിന്റെ അവസാനം അടുത്തു എന്നു നീ കരുതിക്കൊള്ളുക.

പത്രോസ്:—അവിടുന്ന് പറഞ്ഞതു ശരിതന്നെ. ഞാൻ വൃദ്ധനാകുന്നു. എല്ലാവർക്കും പിതാവും ഉപദേഷ്ടാവും ആ

യിരിപ്പാനും, കുത്താവികളേക്കു എല്ലാവനേയും തിരിപ്പിച്ചാ
രും ആയിട്ടും, താനാണു എന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തു് അയച്ചി
രിക്കുന്നതു്.

നേരോ:-നി അയക്കപ്പെട്ടതു ഞങ്ങൾക്കായി മാത്രമാ?
എല്ലാ ജാതികളോടും നിനക്കു പ്രസംഗിക്കേണ്ടയോ? റോമ്മാ
യിലേക്കു മാത്രമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ റോമ്മാ നിന്നെ കൈക്കൊ
ള്ളുന്നില്ല.

പത്രോസ്:-ലോകത്തിൽ ചിതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സകല
ജാതികൾക്കുമായി പന്ത്രണ്ടുപേരേയാണു് എന്റെ യജമാനൻ
തെരഞ്ഞെടുത്തു് അയച്ചതു്. എന്നിങ്ങ റോമ്മായിലേക്കു ചി
ട്ടികിട്ടി. അതുകൊണ്ടത്രെ ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു വന്നതു്.....

നേരോ:- നി വീച്ചുകാരനല്ലായിരുന്നുവോ? ഭോഷാ!
നിന്റെ നല്ല ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു നിന്റെ ജീവഹാനിക്കാ
യി ഈ ജോലി നി തെരഞ്ഞെടുത്തുവല്ലോ. നിനക്കു കഷ്ടം!

പത്രോസ്:-അങ്ങു പറഞ്ഞതു ശരിതന്നെ. ഞാൻ വീ
ച്ചുകാരനായിരുന്നു. വളരെ മത്സ്യങ്ങളെ ഞാൻ വീശിപ്പിടി
ച്ചിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ എന്നെ അയച്ചുവരൻ്റെ ഇഷ്ടം
ചെയ്യാനായി ഞാൻ മനുഷ്യരെ വീശിപ്പിടിക്കുകയാകുന്നു....

നേരോ:-റോമ്മാ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാ
കുന്നു. അതീത ചുറ്റുമുള്ള രാജ്യങ്ങൾ അതീത കീഴ്പ്പെ
ട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അചിടെയെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ഉപദേശ
ത്തെ നിങ്ങൾ നിറച്ചു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ മരണം ഇ
വിടെത്തന്നെ. ഏതു മണേതെത്തയാണു നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെ
ടുത്തിരിക്കുന്നതു്.

പത്രോസ്:-അവിടുന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെ റോമ്മാ ഈ
രജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാകുന്നു. എങ്കിലും അതിൽ നല്ല
വിത്തു വിതച്ചതു ഞാനാണു്. അതിന്റെ കൃപിയായി അങ്ങു
മുമ്പു പറഞ്ഞ കുരിശുമരണം തന്നെ എന്നിങ്ങ യോഗ്യമാകുന്നു.

നീറോൻ രാജാവു വി. ശ്ലീഹായുടെ വചനപ്രകാരം തല

കീഴോട്ടായി അവനെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുകയും, വി. പൌലോസിന്റെ കഴുത്തു വാളുകൊണ്ടു കണ്ടിക്കയും ചെയ്തു". (21)

15. മലങ്കര യാക്കോബായ സഭയിലെ വലിയ ഒരു ചരിത്രകാരനായ ഇടുപ്പ് റൈട്ടർ ഏഴുതീയ സഭാചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നു: "പത്രോസ് ഗ്രീഹാ യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രത്യേകം ഏറിയകാലം അറിയിച്ചു ഫലപ്രാപ്തികളുണ്ടാകും അന്ത്യോക്യയിലേക്കു ചെന്നു അവിടെ ഏഴു സംവത്സരംവരെയും താമസിച്ചു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ അവരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി, പള്ളിയും പള്ളിയ്ക്കടുത്തു മറ്റുള്ളും ക്രമപ്പെടുത്തി, ഏവോമിയോസ് എന്ന മേല്പട്ടക്കാരനെയും അവിടെ നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ ശേഷം, ക്ഷുദ്രക്കാരൻ ശൈമോൻ മാഗുസ് രോമ്മായിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ ചില ഏടത്തു കൂട്ടാലെ തട്ടിക്കുന്നു എന്നു വർത്തമാനം കേട്ടു അവിടെ എത്തി. അവിടെ പൌലോസുമായി തമ്മിൽകണ്ടു ഇരുവരുടെയും യാത്രാലോകണവിവരവും ഫലവും തമ്മിൽ പറഞ്ഞു ക്രിസ്തുവിൽ സന്തോഷിക്കയും, അവിടെ തൽക്കാലം ഉണ്ടായ ഏടത്തുടനീനെ നിക്കിലീനോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായെ സഭാകൗൗൺ വിചാരിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അവിടെവെച്ചു പൌലോസ് ഗ്രീഹായെപ്പോലെ തന്നെ ക്രിസ്തബദ്ധം 64-ൽ മരണത്തിന്റെ കീരീടത്തെ പത്രോസ് ഗ്രീഹായും ഏറ്റും". (28) ഇടുപ്പ് റൈട്ടരുടെ ഈ സഭാചരിത്രം മെത്രാൻ ബാവാക്കു ക്കി കേസിൽ ഒരു വിശിഷ്ട രേഖയായിട്ടാണ് "റോയൽ കോർട്ട്" വിധിയിലും മറ്റും പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പ്രസ്താവമത്രെ.

16. അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധിയായി കേരളത്തിൽ (മഞ്ഞനിക്കര) താമസിച്ചിരുന്ന മാർ

27) "പത്രോസ് ഗ്രീഹായും നീറോ രാജാവു" (എം. റി. ഇട്ടിരാകത്തനാർ) എ. ആർ. പി. പ്രസ്സ്, കുന്നംകുളം (1930), പാ. 2-8.

28) "മലങ്കരയുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഭാചരിത്രം", പാ. 20-21.

ജൂലിയോസ് ടെത്രാപ്പേർലിത്തം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സമുദായക്കേസിൽ മൊഴികൊടുക്കയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “.....ക്ലീമീസ് റോമ്മായിലെ രണ്ടാമത്തെ യേശു, മൂന്നാമത്തെ യേശു എപ്പിസ്ക്കോപ്പോ ആയിരുന്നുആദ്യമായി റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചതു വി. പൗലോസാണ്. പിന്നീട് വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ വന്നു. അതുകൊണ്ടു രണ്ടു പേരുകൂടി സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു അന്ത്യോക്യം സിംഹാസനവും റോമ്മാസംഹാസനവും പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനമാണ് റോമ്മായിലെ സഭയുടെ ആദ്യസ്ഥാപകൻ വി. പൗലോസാണ്. എന്നാൽ പിന്നീട് വി. പത്രോസ് അവിടെ ചെന്നതിനാലും, അദ്ദേഹം അപ്പസ്തോല ശ്രേഷ്ഠനായാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിംഹാസനമായി റോമ്മാ അറിയപ്പെടുന്നുണ്ട് പത്രോസ് റോമ്മായിൽ വെച്ചു മരിച്ച കാലം മുതൽ ഇതറിയപ്പെടുന്നു.” (29)

വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മാ നിവാസത്തിനും, സഭാസ്ഥാപനത്തിനും ഇത്ര ധാരാളമായ രേഖകൾ അക്കോബായ സഭയിൽ ഉണ്ടായിട്ടും, അന്തരീനമെന്നപോലെ ആ സഭയിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ഇക്കാര്യങ്ങൾ കൊട്ടിപ്പോക്കിച്ചിട്ടും സ്ഥാനവും മാനവുമുള്ള എത്രയോ അക്കോബായക്കാരാണു വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ കാലുകുത്തുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു വാതിക്കോടെ വാദിച്ച സാധുക്കളായ കത്തോലിക്കരുടെ തല തല്ലിക്കീറാൻ ശ്രമിച്ചുവരുന്നതു്. “കുഞ്ഞാങ്ങളെ ചത്താലും വേണ്ടുകയില്ല, നാത്തുന്റെ കണ്ണനീരു കാണണം” എന്ന നീച മനഃസ്ഥിതിപോലെ, അങ്ങളുടെ സഭയും പിതാക്കന്മാരും പഠിപ്പിക്കുന്നവയ്ക്കു എതിരായാലും വേണ്ടുകയില്ല, കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഒരു വിശ്വാസസത്യം സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള വാതിയും വൈരാഗ്യബുദ്ധിയുമല്ലെ അക്കോബായ സഹോദരങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു്?

29) പൗരലാപനി (സമുദായക്കേസു്), 117 മിഥുനം 8.

3. യവനായ (ഗ്രീക്ക) സഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

1054-ൽ കുന്തോലിക്കാസഭയിൽ നിന്നു വേർപിരിഞ്ഞ യവനായ ശീശ്മസഭക്കാർ ഇപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആരാധനകൂട്ടങ്ങളിൽ പല സ്ഥലത്തും വി. പത്രോസ് റോമ്മാസീഹാസനത്തിലെ ആദ്യമെത്രാനാണെന്നു ഏറ്റുപറയുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു്, ചില സാക്ഷ്യങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. വി. പത്രോസിന്റെ "ചങ്ങലയുടെ തിരുനാളിൽ" ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ പത്രോസിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നു: "നീ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ മുഖ്യ അടിസ്ഥാനമാകുന്നു.....നീ റോമ്മായിലെ ആദ്യമെത്രാനാകയും ചെയ്യൂ". (30)

2. വി. പത്രോസ് പെത്രോസ് സ്റ്റീഫനോരുടെ തിരുനാളിൽ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "റോമ്മായുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും, രാജ്യത്തിന്റെ കോശാധിപനും, വിശ്വാസത്തിന്റെ പാഠവും, സാർവ്വത്രികസഭയുടെ അടിസ്ഥാനവുമായ അവൻ (പത്രോസ്) വീരൂല കീർത്തനങ്ങളാൽ പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ടെട്ടു". (31)

3. ജൂൺമാസം 30-ാംനു സകല അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും ബഹുമാനാർത്ഥം ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "അല്ലയോ പത്രോസേ! റോമ്മായിലെ ആദ്യമെത്രാനായി നിയമിതനായ നീ ഏല്പാ നഗരങ്ങളിലും വല്ല ഏറ്റവും വലിയ നഗരത്തിന്റെ സ്തൂപിയും മഹത്വവും, സഭയുടെ അടിസ്ഥാനവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു പ്രവചിച്ചതു പോലെ നരകവാതിലുകൾ ഒരിക്കലും അതിന്മേൽ പൂഞ്ചലപ്പെടുകയില്ല". (32)

30) Cardinal Pitra, "Hymnographie" p. 57; Cf. S. H. Scott, The Eastern churches and the Papacy, p. 13-14.

31) Ibid., p. 120. 32) Ibid., p. 37.

4. ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിൽ റോമ്മാസിയോസനത്തെ കേൾച്ച വി. മത്തിനോസ് മാർപ്പാപ്പായെ (649-655) ഏപ്രിൽ 13, സെപ്റ്റംബർ 15, 20 എന്നീ തീയതികളിൽ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടു യവനായസഭിക്കാർ ഇപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നു: "ഓ! മത്തിനോസേ! എത്ര നാളായിലാണു നിന്നെ ഞാൻ വിളിക്കേണ്ടതു്? സകലർക്കും സത്യവിശ്വാസം നൽകുന്ന വിശുദ്ധ നേതാവെന്നു നിന്നെ ഞാൻ വിളിക്കട്ടെയോ? അഥവാ സത്യമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും സംസാരിക്കാത്തവരും, ദൈവിക വിശ്വാസങ്ങളുടെ ദിവ്യപ്രമാണിയും, പ്രമാദത്തെ ഏതയും ശരിയായി ഭർത്സിക്കുന്നവരും എന്നു നിന്നെ ഞാൻ വിളിക്കട്ടെയോ? നീ മെത്രാന്മാരുടെ അടിസ്ഥാനവും, സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ തൂണും, മതത്തിന്റെ ഗുരുവുമായിരുന്നെന്ന് ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു..... പത്രോസിന്റെ ദൈവിക സിയോസനത്തെ നീ അലങ്കരിച്ചു. അവന്റെ ദൈവിക പാരമ്യം നീ സഭയെ അപഞ്ചലമായി അന്നു പരിരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ നീ അവനോടു (പത്രോസിനോടു) കൂടി മഹത്വം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു." (33) റോമ്മാസിയോസനത്തിൽ വാഴുന്ന മാർപ്പാപ്പാ വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയും, മെത്രാന്മാരുടെയെല്ലാം പരമാദ്ധ്യക്ഷനമാണെന്നു യവനായ ശീശ്മ സഭ ഇക്കാലത്തും സമ്മതിച്ചു പറയുന്നതു കണ്ടാലും!

4. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ *

16-ാം ശതാബ്ദം തുടങ്ങി ഇക്കഴിഞ്ഞ ശതാബ്ദം

33) Nilles, Kalendarium, 1, 137-138; Cf. S. H. Scott, o. c., p, 274-275.

* Cf. Our Sunday Visitor, 24 th June 1934; "വി. പത്രോസ് റോമ്മാ സഭർശിച്ചിട്ടുണ്ടോ?" (ഗ്രീമൻ എ. പീലിജ്ചാസ് എ. എ, ബി. ഏ.) സി. ഇ. ജി. ല. ഷുപരിക, നമ്പർ 17, തിരുവല്ല (1935); കിരസിയോസനാഭവു്, പുറം 60, 63.

വരെ ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മ വാസത്തെ നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആധുനികകാലത്തെ മിക്കവാറും ഏല്ലാ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതന്മാരും കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ബല വൈരികളായ യുക്തിവാദികളും ഇക്കാര്യം നിസ്സംശമായി സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലും, ഫ്രാൻസിലും, ജർമ്മനിയിലുമുള്ള 40 പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതന്മാരുടെ പേരുകളും, അവരിൽ ചിലരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളും താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. ബരാത്തിയോ (Baratier)
2. ബാസ്നാഗ് (Basnag)
3. ബ്ലേക്ക് (Bleck)
4. ബ്ലേ Bleey 34)
5. ബ്ലേൻകിൻ (Blenkin)
6. ബ്ലോൻഡൽ (Blondel)
7. കാൽവിൻ (Calvin)
8. കേവ് (Cave)
9. ക്ലഡിയസ് (Cladius)
10. ക്രെഡ്നർ (Credner)
11. ഡെ വെറ്റ് (De Wette)
12. ഇ. എച്ച്. ചെയിസ് (E. H. Chase) 35
13. എഫ്. ജെ. ജാക്സൺ (F. J. Jackson) 36
14. ഫ്രീഡ്രിക്ക് സ്പിത്ത (Friedr. Spitta) 37
15. ഗീസെലർ (Gieseler)
16. ഗ്രോസിയസ് (Grotius) 38

34) Studien U. Kritiken 9, 2 (1836) 1061-4.
 35) Dictionary of the Bible 3 (1905) 769-79.
 36) Evidence for the Martyrdom of Peter and Paul in Rome, Journal of Biblical Literature 46 (1927) 74-8.
 37) 2 Petr. U. Judas, Halle 1885, P. 4.
 38) In 1 Petr. 5, 13, Critici sacri 1731.

17. ഗുവെറിക്കു (Guerike)
18. ജി. വോളെൻബർഗ് (G. Wohlenberg) 39
19. ഹെയിൽസ് (Hales)
20. ഹെയിസ് (Hase)
21. ഹിൽഗെൻഫെൽഡ് (Hilgenfeld) 40
22. ഹുൻഡ്ഹൗസൻ (Hundhausen) 41
23. ഹെല്ല്. ലിയറ്റ്മാൻ (H. Lietzmann) 42
24. ലാർഡ്നർ (Lardner)
25. മാക്നൈറ്റ് (Macknight)
26. മോൻഗോൾഡ് (Mangold)
27. മെയർ (Meyer)
28. മിൻസ്റ്റർ (Mynster)
29. നീയാൻഡർ (Neander)
30. പിയേഴ്സൺ (Pearson)
31. സീഫെർട്ട് (Sieffert) 43
32. സ്റ്റൈഗർ (Steiger)
33. ഉഗോ ഡെ ഗ്രോത്ത (Ugo de groot)
34. അസ്സർ (Usser)

39) 1. 2 Petr. Jud. Komentar zum N. T. 15, Leipzig. 1915, P. XX.

40) Einleitung in d. N. T. Leipzig 1875, P. 620—5; Petrus in Rom, Zeitschr. f. wiss. Theologie 15 (1872) 349—72 (Contra F. C. Banr); ib. 19 (1876) 57—80 (Contra E. Zeller) et 20 (1877) 486—508 (Contra R. A. Lipsius)

41) Die beiden Pontifical hereiben des Apostelfrusten Petrus (Mainz, 1878)

42) Petrus und Paulus in Rom, Bonn 1915, 2 ed. Berlin 1927, praesertim p. 226-38.

43) Protest. Realenzyklopadie 11, 524-8; 15, 199-203.

- 35. വിസിലർ (Wieseler) 44
- 35. വിസ്റ്റൺ (Whiston)
- 37. വിറ്റ്ബി (Whitby)
- 38. സാൻ (Zahn) 45
- 39. ലിപ്സിയസ് (Lipsius)
- 40. ഹർണാക്ക് (Harnack) 46

1. ഇവരിൽ കേവ് ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു: “വി. പത്രോസ് രോമാനഗരത്തിൽ പോയിട്ടുണ്ടെന്നും, ചിരകാലം അവിടെ താമസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രാചീനന്മാരുടെ നിരവധി സംഘടനകളുടെ അഭിപ്രായം സമ്മതിക്കുന്നു. ഇതിലേക്കുള്ള തെളിവായി ഒരു വിധത്തിലും നിഷേധിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതും, ഏറ്റവും പുരാതനവുമായ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഏതൊക്കെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?” വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ്, പപ്പിയാസ്, ഇരനേയസ്, കൊറിന്ത്യായിലെ ഭിമനാസ്യോസ്, അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ ക്ലീമീസ്, തെറ്റുപുസ്, രോമയിലെ കാഴസ്, ഒറീജൻ എന്നിവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ * ഉദ്ധരിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: “ആകയാൽ ഇത്ര ബഹുമാനാർഹമായ നാമങ്ങളുടെ ശേഷം, വിശുതങ്ങളായ ഇത്രയധികം സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ ശേഷം, ഇത്ര സ്വപ്നമായും അനുസ്മൃതമായും സാക്ഷ്യങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സംഗതിയെ ആർ സംശയിക്കുമൊക്കും?” (47)

44) Chronologie des apostolischen zeitalters, Gottingen 1848, p. 552-93.

45) Einleitung in das N. T. 1, 454-61.

46) Chronologie der altchristl. Literatur. I, 240-43, 703-10.

* ഈ സാക്ഷ്യങ്ങൾ 3-ാം അദ്ധ്യായം, 2 മുതൽ 8 വരെയുള്ള അക്കങ്ങളിൽ കാണുക. (പുറം 29-36)

47) Dr Cave, Script. Eccl. Hist. Lib. 5.

2. ഗ്രോസിയസ് പറയുന്നു: “പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയതിനെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു ക്രിസ്ത്യാനിടം വാസ്തുവത്തിൽ സംശയം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല”. (48)

3. ലാർഡ്നർ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “ഇക്കാര്യം (അതായത് പത്രോസ് രോമ്മയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളത്) ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള യവനായക്കാടം, ലത്തീൻകാടം, സുറിയാനിക്കാരുമായ പുരാതന ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പൊതുവായും, അനീഷേഡുമായും നിഷ്കലഭമായും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.”

4. വിസ്സൺ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “പത്രോസ് രോമ്മയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു പുരാതന ക്രിസ്തീയ ചരിത്രത്തിൽ എത്രയും സ്പഷ്ടമായി പ്രശോഭിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയായിരിക്കെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരൻ അതിനെ നിഷേധിച്ചെന്നു സമ്മതിക്കുന്നത് എല്ലാ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർക്കും ലജ്ജാവഹമായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു”.

5. പിയേഴ്സൺ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “പത്രോസ് രോമ്മിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച അവിടെ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നുള്ള വിശ്വാസം ആരംഭകാലം തുടങ്ങി പരമ്പരയാ നമുക്കു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പത്രോസോ പൌലോസോ വേറെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തു രക്തസാക്ഷിമാർക്കും പ്രാപിച്ചതായി ഇതുവരെ ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഈ വാദത്തെ (പത്രോസു രോമ്മയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന വാദത്തെ) പുണ്യ ഉറപ്പോടുകൂടി സമ്മതിക്കാമെന്നു ഞാൻ വിലാപിക്കുന്നു. ഏതെന്നാൽ ഇത്ര വലിയ അപ്പസ്തോലൻ (പത്രോസു) ആർക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണസ്ഥലം രേഖപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ലാത്തവിധം അത്ര അജ്ഞാതമായി മരിച്ചിരിക്കും എന്ന് ആർക്കു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയും??”.

48) Grotius, o. c.

6. വോളൻ ബർഗ് പറയുന്നു: “പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയെന്നും, അവിടെ പ്രേക്ഷിതവൃത്തി ചെയ്യുന്നും, രക്തസാക്ഷിത്വം കൈവരിച്ചു എന്നും ഉള്ള സംഭവിക്കാത്തതും നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടവിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ വിലയുള്ളതായി കരുതുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.” (49)

7. യോക്കീലെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും, ഡോക്ടർ ഏലിക്കോട്ടിന്റെയും, മറ്റു ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ 2-ാം അദ്ധ്യായം 9ൽ 7, 8 എന്നീ അക്കങ്ങളിൽ കാണുക. (പുറം 18-21)

8. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മതപരിവർത്തകന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ കാൽവിൻ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “പത്രോസു രോമ്മായിൽ വച്ചു മരിച്ചു എന്നുള്ളതു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ക്രൈസ്തവബോധത്തെ സമ്മതം നീമിത്തം അനിഷേധ്യമായ ഒരു വസ്തുതയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.” (50)

9. ബാരത്തിയേ എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതൻ എഴുതുന്നു: “വി. പത്രോസ്” രോമ്മായിൽ വസിച്ചു എന്നുള്ളതു പുരാതനലോകം മുഴുവൻ സാക്ഷീകരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമായിരിക്കെ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരിൽതന്നെ ചിലർ ഇതിനെ സംശയസ്ഥാനത്തേക്കു വലിച്ചിടിച്ചു എന്നു സമ്മതിച്ചു പറയേണ്ടിവരുന്നതിൽ ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു”.

10. ബ്ളെൻകീൻ എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതൻ “സൂട്ടുകർക്കും കോളേജുകർക്കുമായുള്ള കെയിംബ്രിഡ്ജ് ഗ്രീക്കനിയമം” എന്ന അഭിധാനത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മായിലെ പ്രേക്ഷിതവൃത്തിയും രക്തസാക്ഷിത്വവും പാപ്പാമാരുടെ അവകാശങ്ങളുടെ ഒരു ബലാവേരികളുപോലും തക്കിച്ചു ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ജയം നേടുവാൻ സഹായിക്കാത്തവിധം അത്ര പ്രാചീനവും, അത്രമാത്രം പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും, അത്ര സർവ്വസമ്മുഖമായ തെളിവുനാൽ

49) G. Wohlenberg, o. c.
50) Calvin, Lib. instit. C. 6, 18.

സാക്ഷികരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു". (51) രോമ്മായിലെ ക്ലീമീസ്, ജൂനാത്തിയോസ്, പപ്പിയാസ്, കൊറിന്ത്യായിലെ ദിവന്നാസ്സോസ് ആദിയായി ആദിമകാലങ്ങളിലെ പലരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ (52) അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്.

11. ഗീസ്ലർ എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതൻ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: "മദ്ധ്യശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവനും, പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെ ശത്രുവുമായിരുന്ന ഏതോ ഒരാളുടെ *അവാസ്തവപ്രസ്താവനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു വാദപ്രതിവാദത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണു ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സത്യത്തെ നിഷേധിച്ചിട്ടുള്ളതു". (53)

12. ചെയിസ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "The strength of the case for St. Peter's visit to and martyrdom at Rome lies not only in the absence of any rival tradition, but also in the fact that many streams of evidence converge to this result". (54) "രോമ്മാ നഗരത്തെ വി. പത്രോസ് സ

51) Blenkin, Cambridge Greek Testament for schools and Colleges, p. XVI.

52) മുകളിൽ 3-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 1 മുതൽ 222 അക്കങ്ങളിൽ ഈ സാക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുക (പുറം 22.)

* പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലായ മർസിലിയസിന്റെ കാൽപ്പാദം ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് (1-ാം അദ്ധ്യായം കാണുക).

53) Gieseler, Lehrb. der Kirchengesch., 2ed., I, 89.

54) F. H. Chase (afterwards Bishop of Ely) in Hasting's Dicionary of the Bible, iii, 777 (Cf. P. 21, n. 1)

ദർശിക്കയും അവിടെ വെച്ചു് അദ്ദേഹം രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കയും ചെയ്തു എന്നുള്ള പ്രതിപാദ്യ വിഷയത്തിന്റെ പ്രാബല്യം, അതിനു വിപരീതമായ യാദൃച്ഛിക പാപവെച്ചു വിശ്വാസവുമില്ലെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല അടിക്കിടയിരിക്കുന്നതു്, പ്രത്യുത ഈ അനുമാനത്തിലേക്കു എത്തിച്ചേരുന്ന നിരവധി തെളിവുകളുടെ പ്രവാഹങ്ങൾ തന്നെ ഈ വിഷയത്തിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.”

13. കത്തോലിക്ക സഭയോടു ഒട്ടും അനുഭാവമില്ലാത്തവരും, ഒരു യുക്തിവാദിയുമായ ലിപ്സിയുസ് പറയുന്നു: “If ever the Prince of the Apostles set foot in the Eternal City he certainly did not go as a simple traveller, but in virtue of his Apostolic power; and his martyrdom, in that case, forms but the glorious ending of his official labour among the Romans. And if, as many Protestants also hold, the episcopate is of divine institution, then the claim of the Roman Church to trace her episcopal succession back to Peter is, after all, not so very absurd”. (55)

“അപ്പസ്തോല പ്രമുഖൻ നിത്യനഗരത്തിൽ (റോമ്മായിൽ) കാലുകുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും വെറും ഒരു വഴിമാർഗ്ഗക്കാരനായിട്ടല്ല, പ്രത്യുത അപ്പസ്തോലിക അധികാരം നിർവ്വഹിച്ചായിട്ടാണ് അവിടെ പോയതു്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം റോമ്മൻ ജനതയുടെ ഇടയിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഔദ്യോഗികപ്രവർത്തനത്തിന്റെ മംഗളകരമായ ഒരു പര്യാപ്തസംഗമത്രെ. പല പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും സമ്മതിക്കുന്നതുപോലെ മെത്രാൻ സ്ഥാനം

55) Quoted by Schanz in Apology, iii, 476 (Trans); Cf. 69, n. 1; Cf. H. S. Scott, o. c. p. 383.

ഭവൈകരമായ ഒരു സ്ഥാപനമാണെങ്കിൽ റോമ്മായിലെ കെ-
 ത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ പിന്തുടർച്ച പിറകോട്ടു എണ്ണി പ-
 ത്രോസിൽ സംഘടിപ്പിക്കാമെന്നുള്ള റോമ്മാസഭയുടെ അവ-
 കാശവാദം വാസ്തവത്തിൽ അത്ര അർത്ഥശൂന്യമല്ല. വി. പ-
 ത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ സഭ-
 സ്ഥാപിക്കുകയാ, മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തുകയോ ചെയ്തി-
 ടില്ലെന്നും, നേരേമറിച്ചു മരിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് അ-
 വിടെ പോയതെന്നും വാദിക്കുന്നവരുടെ കഷ്ടതികൾക്കു എ-
 ത്രയോ വിപരീതമാണ് ക്രിസ്തുമത വിഭാഷിതരായ ഈ യ-
 ക്തിവാദിയുടെ പ്രസ്താവന.

14. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ബലശതൃപ്യം, യുക്തിവാ-
 ദികളിൽ പ്രഥമഗണനീയനുമായ ഹർണാക്ക ഇങ്ങനെ രേഖ-
 ചെയ്തതുന്നു: "ഒന്നാമതായി പ്രതിഷേധിക്കുന്നതിനും, രണ്ടാ-
 മതായി വിമർശിക്കുന്നതിനുമുള്ള ആകാംക്ഷനിമിത്തം ഉദ്-
 ഭൃതമായ മുൻവിധികളുടെ ഫലമായിട്ടാണു റോമ്മായിൽ നട-
 ന്ന വി. പത്രോസിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം വാദപ്രതിവാദവി-
 ഷയമായി പരിണമിച്ചത്. ഈ രണ്ടു കാരണങ്ങളാലും അ-
 തീപ്രധാനങ്ങളായ ചരിത്രസത്യങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിന്
 അവസാവ പ്രസ്താവന സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ അവസാവ-
 വപ്രസ്താവന വാസ്തവത്തിൽ ഉപകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരി-
 ക്കൽ അവസാവ പ്രസ്താവനയായിത്തന്നെ ഇപ്പോൾ നി-
 ക്ഷ്ഠകുബുദ്ധ്യം സത്യം അന്വേഷിക്കുന്ന ആർക്കും പ്രസ്തുതമാ-
 യിരിക്കുന്നു. പുരാതന പാരമ്പര്യത്തിന് എതിരായി പോ-
 രാടിയ ബാറൂറിന്റെ (Baur) വിമർശന സന്നാഹമെല്ലാം *
 യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്നു യാതൊരു വിധയും ഇല്ലാത്തതായി പ-

* വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടു-
 ണ്ടെന്നുള്ള പുരാതനവിശ്വാസം തെറ്റാണെന്നു സ്ഥാപിക്ക-
 വാൻ ബാറർ എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ഗ്രന്ഥകാരൻ വളരെയധി-
 ക്കം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം പരാജയമടഞ്ഞ-
 കാര്യമാണു ഹർണാക്കു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

രിഗണിക്കപ്പെട്ടവരും. (56) ഹിൽജൻഫെൽഡ്, ഹെ
യിസ്, ഗുവെറിക്ക, നിയാൻഡർ, സാൻ ആദിയായ പ്രോ
ട്ടസ്റ്റൻറ പണ്ഡിതന്മാരെല്ലാം ഹർണാക്കിന്റെ ഈ അഭി
പ്രായേണോടു പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. (57)

മാന്യ വായനക്കാരേ, കത്തോലിക്കാസഭയെ ലോകീക
ണ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറ പണ്ഡിതന്മാർ മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തുമതത്തെ
തന്നെയും നാമാവശേഷമാക്കുന്നതിന് അക്ഷീണയത്നം ചെ
ച്ചിട്ടുള്ള യുക്തിവാദികളും, നിർമ്മത പ്രസ്ഥാനക്കാരും, നിരീ
ശ്വരന്മാരും കൈകൂപ്പി സമ്മതിക്കയും നിഷേധിക്കുന്നതിന്
ചെമ്മിക്കയും ചെയ്യുന്ന സത്യത്തെയാണ്—വി. പത്രോസ്
രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു അവിടെത്തന്നെ രക്തസാക്ഷി
യായി മരിച്ചു എന്നുള്ള ചരിത്രസംഭവത്തെയാണ്—ഇ
പ്പോൾ മുക്കിലും മൂലയിലും ഇരിക്കുന്ന ചില “മുറി വിദ്യാ
ക്കാർ” നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു സാധു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
“മിടുക്കലമ” എന്നത്. ഒരു പട്ടികടിച്ചു കടിച്ചു പൊട്ടി
ക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ മടുത്തു ഉപേക്ഷിച്ചു എല്ലാവരും
രൊരുപട്ടി എടുത്തു നിരൂപമരസപ്രീതിയോടുകൂടി കടിക്കാ
റുണ്ടു്. പതിനാറാം ശതാബ്ദമുതൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ ശതാബ്ദവ
രെ ചില പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ എടുത്തു ഉപയോഗിച്ചെങ്കിലും
ഭട്ടം ഫലിക്കാതെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള “പഴഞ്ചൻ ചരക്കുക
ളെ”—ആധുനികകാലത്തെ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറ പണ്ഡിതന്മാരെ
ടൊപ്പം യുക്തിവാദികൾ, നിരീശ്വരന്മാർ എന്നിവർപോ
ലും തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടുള്ള ചല്ലുപാവുകളെ—ആണു യാക്കോ
ബായ സഭയിലെ ഒരു പട്ടക്കാരനായ ബ. കെ. റി. സഖറി
യാസ് കുഗ്രാമങ്ങളിലെന്നപോലെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ചി
ല പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിലും അവരുടെ പരിസരപ്രദേശങ്ങളി
ലും നിർലജ്ജം കോരി വിട്ടുവെന്നതു്! ഇരിക്കുന്ന കൂട്ടിൽത
ന്നെ കാഷ്ടിക്കുന്ന ചില പക്ഷികളെപ്പോലെ യാക്കോബായ

56) Harnack, Gesch. der altchr. Lit.
Chronologie, II, 1, p, 244, n. 2. (57) Albers S.
J. o. c. p. 52.

സഭയെ തന്നെ ജനതാമധ്യത്തിൽ അവരോളനും പാത്രമാക്കി, ആ സഭയുടെ “നാട്ടും മൂടും” മാനുഷം—മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലും, യാക്കോബായസഭ സ്വീകരിച്ചവരെന്നതും, വി. കുർബാനയിൽപോലും ഏറ്റവുംപരമമായ നിരവധി പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെയും, പുരാതന ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും, ഭൗമപുരാണിക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും പ്രസ്തുതമായ സാക്ഷ്യങ്ങളെ നിശ്ശേഷം വിസ്മരിച്ചും സഭയെയും തട്ടിക്കളഞ്ഞും—പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി തിമിത്തുനടക്കുന്ന ഈ അയ്യനെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയ ഒരു മഹാ മൈവടുതനെപ്പോലെ യാക്കോബായ പട്ടക്കാരുടെ പ്രമാണികളും പരിഗണിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ അനേകസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുവാൻ എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതിന്റെ ഹേതുമായും എന്താണെന്നു മറുപുറായനക്കാർ തന്നെ സാവകാശം ചിന്തിച്ചു കണ്ടു പിടിച്ചാലും!

അദ്ധ്യായം 5.

എതിർ വാദങ്ങളും പ്രത്യുത്തരങ്ങളും.

വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നവരുടെ പ്രധാന വാദമുഖങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ള പ്രത്യുത്തരങ്ങളും താഴെ ചേർക്കുന്നു. (1)

1) Cf. “അന്ത്യംകൃത്യം രോമ്മായ്ക്കും” (എ. ആർ. പി. പ്രസ്സ്, കുന്നംകുളം, 1930) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും, മി. കെ. എൻ. മാനിയേലിന്റെ പാപ്പായുടെ ആധിപത്യം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും—1927 (പുറം 60-70), നിരണം ഇടവകയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ നി. വ. മി. ശ്രീ. മാർ തോമസ് ഭിവന്നാസ്സോസിന്റെ മെത്രാഭിഷേകാവസരത്തിൽ റാവുസംഹിത” ഐ. എൻ. ചെറിയൻ പറഞ്ഞ പ്രസംഗത്തിലും താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വാദങ്ങളിൽ മിക്കതും കാണാവുന്നതാണ്. (കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശ്വാസം യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകര്യമോ?, പുറം 1-21 കാണുക)

1. വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്നുള്ളത് പ്രധാനമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നാണ്. കത്തോലിക്കർ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ആകയാൽ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇതിനു് വളരെ സ്വച്ഛമായ സാക്ഷ്യങ്ങൾ കാണേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് യാതൊരു രേഖയും കാണുന്നില്ല. ആകയാൽ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. *

ഉത്തരം:- 1) വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയി സഭ സ്ഥാപിച്ചതിനെപ്പറ്റിയുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങൾ ധാരാളമായി വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണാത്തതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ള വാദം യുക്തിപൂർവ്വകമല്ലെന്നു് 2-ാം അദ്ധ്യായം 1 മുതൽ 8 വരെയുള്ള അക്കങ്ങളിൽ കാണുക (പുറം 4-13).

2) വി. പത്രോസിന്റെ 1-ാം ലേഖനം 5-ാം അദ്ധ്യായം 13-ാ വാക്യത്തിൽ നിന്നും, വി. മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ നിന്നും രോമ്മായിൽ വി. പത്രോസ് സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു സഭ സ്ഥാപിച്ചതായി തെളിയുന്നുണ്ടു്. (രണ്ടാമദ്ധ്യായം 9,10 എന്നിങ്ങനെയും കാണുക, പുറം 13, 21) ആകയാൽ വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാ വാസത്തെയും, സഭ സ്ഥാപനത്തെയും സംബന്ധിച്ചു് വേദപുസ്തകത്തിൽ തെളി വൊന്നുമില്ലെന്നു പറയുന്നതു് ശരിയല്ല.

3) സർവ്വ പ്രധാനമായ പല വിശ്വാസവിഷയങ്ങൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും വേദപുസ്തകത്തിൽ തെളിവൊന്നുമില്ല. ഉദാഹരണമായിട്ടു് പഴയനിയമത്തിൽ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ശനിയായ്ക്കു പകരം പുതിയനിയമത്തിൽ ഞാറായ്ക്കു തുല്യമായി ആചരിക്കണം; കുട്ടികൾക്കു മാമോരിസാനൽകണം; സ്ത്രീകൾക്കു പട്ടം കൊടുത്തുകൂടാ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സർവ്വപ്രധാനങ്ങളായ വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെയും, ആ

* അന്ത്യോക്യായം രോമ്മായം, പുറം 6, 70.

ചരങ്ങളെയും വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നും സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച് സ്ഥാപിക്കാൻ ഈ വിശ്വാസചരങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും, വേദപുസ്തകത്തെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏകധാരമായി പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർക്കു തന്നെയും സാധിക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, വേദപുസ്തകത്തിലെ ഓരോ ഗ്രന്ഥവും സാക്ഷാൽ വേദപുസ്തകമല്ലെന്നും വേദസാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നല്ല, പ്രത്യേക ഇതര ചരിത്രദരവകളിൽ നിന്നാണ് നാം അറിയുന്നത്. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം വേദപുസ്തകത്തിൽ ആകെ 73 ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ആകെ 66 ഗ്രന്ഥങ്ങളേ ഉള്ളൂ എന്ന വിശ്വാസം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർക്കു സർവ്വപ്രധാനമായ ഒന്നാണ്. ഇതിനും വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊരു രേഖയുമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്നുള്ളതു പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സംഗതിയാണെങ്കിലും വേദപുസ്തകത്തിൽ അതിനു സാക്ഷ്യമില്ല എന്ന കാരണത്താൽ അതു വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലെന്ന് വരുന്നതല്ല.

* * * *

2. വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു് അവിടെ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടി പുസ്തകത്തിൽ അക്കാര്യം പറയുകയില്ലായിരുന്നോ? (2)

ഉത്തരം:-അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ നടപടി പുസ്തകത്തിൽ ഇക്കാര്യം പറയാത്തതു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു് 2-ാം അദ്ധ്യായം, 6-ാം അക്കത്തിൽ കാണുക. (പുറം 8)

* * * *

3. വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അക്കാര്യം വി. പത്രോസ് തന്നെ എഴുതിയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളിലെങ്കിലും പറയുകയില്ലായിരുന്നോ?

2) അന്ത്യോക്യായും റോമ്മായും, പുറം 41-42, 70.

ഉത്തരം:- 1) വി. പത്രോസിൻറെ 1-ാം ലേഖനം, 5-ാം അദ്ധ്യായം 13-ാം വാക്യത്തിൽ ഇക്കാര്യം പറയുന്നുണ്ട്. (2-ാം അദ്ധ്യായം 7, 9 എന്നീ അക്കങ്ങൾ കാണുക പുറം 11, 13.)

2) വേദപുസ്തകത്തിലെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇന്നാർ ഇന്നസ്ഥലത്തു വെച്ച്, ഇന്നകാലം എഴുതി എന്നുള്ളതിന് തെളിവുകൾ അപരിഷ്കൃതമായി നാം കാണുന്നില്ല. സുവിശേഷഗ്രന്ഥങ്ങൾ പേരും എഴുതിയ ആളുകൾ, അവ എഴുതപ്പെട്ട സ്ഥലം, കാലം എന്നിവ ഇതര ചരിത്രരേഖകളിൽ നിന്നാണ് നാം അറിയുന്നത്. വി. പൌലോസ് എഴുതിയ കൊറിന്ത്യക്കുള്ള രണ്ടാം ലേഖനത്തിൻറെയും, ഗലാത്യക്കാർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൻറെയും, തിമോത്തിയോസിന് എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൻറെയും സ്ഥലകാലങ്ങളെപ്പറ്റി ഭിന്നഭിന്നപ്രായങ്ങളുണ്ട്. വി. യോഹന്നാൻറെ മൂന്നു ലേഖനങ്ങളിൽ ഒന്നിൻറെ പേരും സ്ഥലകാലങ്ങളെപ്പറ്റി സുനിശ്ചിതമായ അന്വേഷണമുണ്ട്. എഫെസ്യക്കും, പീലിപ്പോസ് കാർക്കും, കൊലൈസോസ് കാർക്കും, ഫിലിമോന്റുള്ള ലേഖനങ്ങളും തിമോത്തിയോസിന്റുള്ള രണ്ടാം ലേഖനവും റോമോയിലെ കുറേക്കാലം വാസത്തിനിടയിലാണ് വി. പൌലോസ് എഴുതിയതെന്ന് ഈ ലേഖനങ്ങളിലെ ചില വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കാം. (3) എബ്രായക്കാർക്കുള്ള ലേഖനം എഴുതിയത് ഇത്തരം ചിന്തയിൽ—റോമിൽ—വെച്ചാണ് സൃഷ്ടിയായി പറയുന്നത്. (4) വി. പൌലോസ് റോമോയിൽ നിന്നെഴുതിയ ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ ഒന്നിലെങ്കിലും റോമൻ സഭയെപ്പറ്റിയോ, തന്നെപ്പറ്റിയോ, റോമോയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മതപീഡനം നീമിത്തം അനുഭവിച്ചിരുന്ന പീഡനങ്ങളെപ്പറ്റിയോ ഉള്ള വിവരങ്ങൾ വിദഗ്ദ്ധരായ തന്റെ മക്കളെ അറിയിക്കുന്നില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള വിശേഷങ്ങളൊക്കെ ത

3) Cf. എഫെസ്യ, 3, 1; 4, 1; 6, 19; പീലിപ്പോ. 1, 7-14; കൊലൈ. 4, 10. 18; ഫിലിമോ. 9. 10. 13. 23; 2തിമോ. 4, 6-8.

4) എബ്രായ. 13, 25.

ന്റെ ലേഖനം കൊണ്ടുവരുന്നവരിൽ നിന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നത്രെ എഫെസ്യക്കാർക്കും കൊലൈസേസാക്കാർക്കും അയച്ച ലേഖനത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. (5) തന്റെ മക്കളെ വിശ്വാസത്തിലും ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലും ഉറപ്പിക്കുവാൻ ഉപയുക്തമായ കാര്യങ്ങളാണ് വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളെക്കാരും — ലോകവർത്തമാനങ്ങളെക്കാരും — അവരെ അറിയിക്കുന്നതിൽ വി. പൌലോസ് അഭിലഷിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ തന്നെ വിശുദ്ധ പത്രോസ് ഏഴുതീയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളിൽ ആ ലേഖനങ്ങൾ രോമ്മായിൽവെച്ച് ഏഴുതെറ്റപ്പെട്ടതാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയാത്തതുകൊണ്ടോ, രോമ്മിലെ സഭയെപ്പറ്റിയോ, അവിടത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റിയോ യാതൊരു വിവരവും വിദഗ്ദ്ധരായ വിശ്വാസികളെ അറിയിക്കത്തക്കതുകൊണ്ടോ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയി സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, അവിടെവെച്ച് ലേഖനം ഏഴുതീയിട്ടില്ലെന്നും അനുചിക്കുന്നത് ശരിയായിരിക്കുകയില്ല.

* * * *

4. വി. പത്രോസ് 25 വർഷം, അതായത് ക്രിസ്തുവു 42 മുതൽ 67 വരെ രോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ മെത്രാനായി വാണു എന്നാണല്ലോ കത്തോലിക്കർ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവു 50-ൽ ജരൂശലേമിൽ നടന്ന സൂനഹദോസിൽ വി. പത്രോസ് സംബന്ധിച്ചിരുന്നതായി നടപടിപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. (6) ഈ കാലഘട്ടത്തോടു കൂടുതൽ വി. പൌലോസ് ഗലാത്തിയാക്കാർക്കു ലേഖനം ഏഴുതുകയിൽ പത്രോസിനെ അന്വേഷിച്ചായിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം നേരിട്ടുകണ്ട് എതിർവാദം ചെയ്തതായി പറയുന്നു. (7) ആകയാൽ പത്രോസ് രോമ്മായിൽ 25 വർഷം മെത്രാനായി വാണിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല രോമ്മായിൽ പോയിട്ടുപോലുമില്ല. (8)

(5) Cf. എഫെസ്യ. 6, 21-22; കൊലൈ. 4, 7-9.

(6) നട. 15, 7-12. (7) ഗാലാ. 2, 11. (8) അന്വേഷിച്ചുവന്നു രോമ്മായും, പുറം 15-19.

ഉത്തരം:—വി. പത്രോസ് റോമ്മാസീഹൊസനത്തിലെ ആദ്യത്തെ മെത്രാനായിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കണമെന്നല്ലാതെ റോമ്മായിൽ ആദ്യമായി സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതു വി. പത്രോസാണെന്നോ, ഭീർഘകാലം അഥവാ 25 കൊല്ലത്തോളം അദ്ദേഹം റോമ്മായിൽ സഭാഭരണം നടത്തിയെന്നോ ഒരു കണ്ടെത്തലിനനു വിശ്വസിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനല്ല. വി. പത്രോസ് എന്നു റോമ്മായിൽ എത്തി, എത്ര കൊല്ലം റോമ്മായിൽ മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തി, എപ്പോൾ മരിച്ചു എന്നീ സംഗതികളെപ്പറ്റി ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ എങ്കിലുമൊന്നു ഉള്ളതു്. എന്നാൽ പത്രോസ് റോമ്മായിലെ ആദ്യമെത്രാനായിരുന്നെന്നും, അവിടെവെച്ചു് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചുനൂറുളള സംഗതികൾ ഏല്പാവരം സമ്മതിക്കുന്നു. (9) സഭാചരിത്രകാരനായ എവുസേബിയസും, വി. ജരോമും സാക്ഷിക്കുന്നതു്, വി. പത്രോസ് റോമ്മിൽ 25 സംവത്സരം ഭരണം നടത്തിയശേഷം അവിടെ വെച്ചു് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നാണ്. (10) അക്കോബായ സഭയിലെ പണ്ഡിതപ്രമുഖനായ മുശേ ബർക്വീപ്പാ വി. പത്രോസ് 25 വർഷം റോമ്മായിൽ ഭരണം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു സംശയരഹിതമായി പറയുന്നു. (11) എന്നാൽ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ എവുത്തിക്കിയസ് പറയുന്നതു് ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം കഴിഞ്ഞു 22-ാമത്തെ വർഷം വി. പത്രോസ് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നാണ്. (12) 24 കൊല്ലം വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ ഭരിച്ചതായി റഫീനു

9) മുകളിൽ 3, 4 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങൾ കാണുക. (10) 3-ാം അദ്ധ്യായം 9, 13 എന്നീ അക്കങ്ങളിൽ ഇവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുക (പുറം 36-37; 41-42).

11) മുകളിൽ 4-ാം അദ്ധ്യായം, 2-ൽ 9-ാം സാക്ഷ്യം കാണുക (പുറം 69).

12) Annales, PG (Patrologia Graeca) III, 938 C.

സ് പഠയന്നു. (13) സലോമോ (14), ബർ എബ്രായ (15) മുതലായ പല പൗരസ്ത്യ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും 27 കൊല്ലം വി. പത്രോസു രോമ്മായിൽ ഭരണം നടത്തിയതായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അക്കോഖായസഭ സ്വീകരിക്കുന്ന വി. ക്ലീമ്മീസിന്റെ എട്ടാം പുസ്തകത്തിലും പത്രോസ് 27 വർഷം രോമ്മായിലെ മെത്രാനായിരുന്നെന്നു പറയുന്നു. (16) എതായാലും എങ്ങോട്ടും പോകാതെ 25 കൊല്ലം തുടർച്ചയായി വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ തന്നെ വസിച്ചിരുന്നെന്നു യാതൊരു കത്തോലിക്ക ചരിത്രകാരനും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നില്ല. രോമ്മായിൽ പന്നശേഷവും പത്രോസു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു പ്രസംഗിച്ചതായി പുരാതന പാരമ്പര്യങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ടു്. വി. പൌലോസ് പല പ്രാവശ്യം കാരഗ്രേഹത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും, നിരവധി പീഡകൾ സഹിക്കയും, മൂന്നുപ്രാവശ്യം കപ്പൽ അപകടത്തിൽപ്പെട്ട് പടവുകൂടാതെ പകലും രാവും കടലിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും, അതിദീർഘമായ മൂന്നു പ്രേഷിത യാത്രകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു എന്നു നാം അറിയുന്നു. (17) വി. പൌലോസ് മിശിഹായിക്കു വേണ്ടി ഈ വിധത്തിൽ ക്രൈസ്തവർ സഹിച്ചെങ്കിൽ വി. പത്രോസ് എങ്ങോട്ടും യാത്ര ചെയ്യാതെയും ബുദ്ധിമുട്ടാതെയും രോമ്മായിൽ തന്നെ നല്ല ഭക്ഷണം കഴിച്ചും, തേച്ചുകുളിച്ചും 25 വർഷം സുഖമായി താമസിച്ചിരുന്നെന്നു വിചാരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ക്ലാവുദിയോസ് ചക്രവർത്തി യഹൂദന്മാരെ രോമ്മായിൽ നിന്നും ബഹിഷ്കരിച്ചതായി നട

13) PL (Patrologia Latina) 23, 608 D (638 D)
 14) Salamo Bostrensis, Apis 48, Anecdota Oxoniensia 1, 2. p. 104
 15) Bar—Hebraeus, Ed. Klameth.
 16) 4-ാം അദ്ധ്യായം 2-ൽ 6-ാം സാക്ഷ്യം കാണുക (പുറം 67); ബർ എബ്രായയുടെ സാക്ഷ്യംകൂടി കാണുക (പുറം 69).
 17) Cf. നട. 16, 22; 14, 18; 27, 41 , 2 കെറി. 11, 23—33.

പടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. (18) ചക്രവർത്തി ഈ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ 9-ാം വർഷം, അതായതു ക്രിസ്തുവു 49-നും, 50-നും ഇടയ്ക്കാണ്. ഒരോസിയസ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ സാക്ഷിക്കുന്നു. (19) വി. പത്രോസ് 42-ൽ രോമോയിൽ പോയെങ്കിൽ ക്രൂവുകിയോസിന്റെ ഈ കല്പനയനുസരിച്ച യഹൂദ വംശജനായ പത്രോസിനും ക്രിസ്തുവു 50-ൽ രോമാനഗരത്തിൽ നിന്നു പോകേണ്ടതായി വന്നിരിക്കണം. ഏതായാലും ഈ കാലഘട്ടത്തോടു് അടുത്തു ജന്മശലേമിൽ നടന്ന സൂനഹദോസിൽ പത്രോസ് സംബന്ധിച്ചതായി നടപടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. (20) ജന്മശലേം സൂനഹദോസിനു് മുമ്പും അതിനു ശേഷവും വി. പത്രോസ് പല സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റിപ്പറന്നിരിക്കുകയും അക്കൂട്ടത്തിൽ അന്ത്യോക്യായിൽ പോകുകയും ചെയ്തു എന്നുവരാം. പത്രോസ് പലപട്ടണങ്ങളിൽ ചുറ്റിപ്പറന്നിട്ടിരിക്കുന്നതായി നടപടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. (21) ഇങ്ങനെ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനിടയിലാണ് വി. പൌലോസ് ഗലാത്തിയാ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ വി. പത്രോസിനെ അന്ത്യോക്യായിൽ വച്ച് അടീമുഖമായി കണ്ട് ഏതിർവാദം ചെയ്തത്. (22)

മുട്ടയുടെ ചുറ്റത്തു പിടക്കോഴി പറയുന്ന ഇരിക്കുന്നതു പോലെയോ, അഥവാ തേൻകൂട്ടിൽ റാണി ഈച്ച ഇരിക്കുന്നതു പോലെയോ, രോമോയിൽ വന്നശേഷം എങ്ങോട്ടും പോകാതെ 25 സംവത്സരം രോമോസീഫോസനത്തിൽതന്നെ വി. പത്രോസ് ഇരുന്നതായി ചില അക്ഷരങ്ങൾലിപ്പിക്കർ സങ്കല്പിക്ക

18) ms. 18, 2.

19) Orosius, Historiarum 1. 7, 6, 15; PL. 31, 1075 A.

20) ms. 15, 7-12.

21) ms. 9, 32.

22) ഗാല. 2, 11.

നന്നുകൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തപുണ്യം 50-ൽ ജന്മശലം സൂനഹ
 ദോസിൽ സംബന്ധിച്ച പത്രോസ്—ആ കാലത്തോട്ട് അ
 ടത്തു അന്യോക്യയിൽ വെച്ച് വി. പൌലോസ് കണ്ട പ
 ത്രോസ്—രോമ്മായിലെ മെത്രാനായി വാഴുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന്
 അഭിപ്രായപ്പെട്ടുപോകുന്നത്. പത്രോസ് ജീവനുള്ള ഒരാൾ
 ആണെന്നും, രോമ്മായിൽ പോയാലും അദ്ദേഹത്തിന് പല
 സ്ഥലങ്ങളിലും ചുറ്റിപ്പറന്നുവരികാമെന്നും, അദ്ദേഹം തിരുസ
 ഭൂമിയിലെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പല
 സ്ഥലങ്ങളിലും വിശ്വാസികളെ ഔദ്യോഗികമായി സന്ദർശി
 ക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നെന്നും, ദൂരദേശത്തു പോകുന്ന
 തുകൊണ്ട് രോമ്മാസീഹാസനത്തിന്റെ ഭരണാധികാരമോ,
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാൻസ്ഥാനമോ നഷ്ടപ്പെടുകയില്ലെ
 ന്നും ഇക്കൂട്ടർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാ
 വായിരുന്ന ശ്രീ. ചിത്തിരകിരണൻ തിരുമസ്സുകൊ
 ണ്ട് യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ചുറ്റിപ്പറന്നപ്പോൾ
 “തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ്” എന്ന സ്ഥാനം തിരു
 മനസ്സിലേക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയോ? യൂറോപ്പിൽ തിരുമനസ്സു
 കൊണ്ട് താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തും അവിടുത്തെ തിരുവിതാം
 കൂറിലെ മഹാരാജാവായിരുന്നു. വിദേശത്തു ചെലവഴിച്ചുകാ
 ലവും തിരുമനസ്സിലെ ഭരണ കാലമായിട്ടാണ് എല്ലാവരും
 പരിഗണിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ നമ്മുടെ മെത്രാന്മാരും
 മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും വിദേശ പട്ടണത്തിനിയ്യ രോമ്മാ,
 അമേരിക്ക, ജർമ്മനി ആദിയായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഭിഷകാലം
 ചുറ്റിപ്പറന്നുവരികയോ, വന്നിടയോ ചെയ്തതുകൊണ്ട് അവ
 രുടെ ഭരണാധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നോ, ആ കാലഘട്ടത്തിൽ
 അവർ ഭരിച്ചുവന്ന രൂപതയുടെയോ അതിരൂപതയുടെയോ ഭ
 രണകർത്താക്കളല്ലെന്നും ആരോടും പറയുമോ? ഇപ്രകാരം
 ക്രിസ്തപുണ്യം 42-ൽ രോമ്മായിൽ പോയി സുവിശേഷം പ്രസം
 ഗിച്ച അവിടത്തെ സഭയെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പത്രോസ്
 ക്രിസ്തപുണ്യം 50-ൽ ജന്മശലയിൽ വന്നതുകൊണ്ടോ, അഥ
 വാ ആ കാലഘട്ടത്തോടുള്ള അന്യോക്യയിൽ പോയതു
 കൊണ്ടോ രോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നും, രോമ്മാസീ
 ഹാസനത്തിലെ മെത്രാനല്ലെന്നും വരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം
 പല യാത്രകൾക്കു ശേഷം വീണ്ടും രോമ്മായിൽ പോ

യി ക്രിസ്തുബുദ്ധം 67-ൽ അവിടെവെച്ച് കൈസാക്ഷി യായി മരിച്ചതുകണ്ടു് 42 തുടങ്ങി 67 വരെ, അതു യതു് 25 വർഷത്തോളം അദ്ദേഹം റോമ്മാ സിറഹാസന ത്തിൽ മെത്രാനായി വാണു എന്ന് പറയാവുന്നതാണ്. എ ന്നാൽ പത്രോസ് റോമ്മായിൽ ആദ്യമായി എത്തിയവർക്കും, കൈസാക്ഷിയായി മരിച്ച വത്സരവും എതാണെന്ന് ഖണ്ഡി തമായി പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. തന്മൂലം അദ്ദേഹം 25 വർഷത്തോളം അഥവാ ദീർഘകാലം അവിടെ ഭരണം നടത്തിയെന്നല്ലാതെ 25 വർഷം മുഴുവൻ റോമ്മായിൽ ത ന്നെ വസിച്ചു് സഭാഭരണം നടത്തിയിരുന്നെന്ന് യാതൊരു കത്തോലിക്ക ചരിത്രകാരനും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നില്ല.

* * * *

5. വി. പൌലോസ് റോമ്മാക്കാർക്കു് അയച്ചു ലേഖ നത്തിന്റെ അവസാന അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസിലതും അപ്ര സിലതും, പുരുഷനാതും സ്ത്രീകളും ആയ 23 റോമ്മൻ നിവാ സികൾക്കു വന്ദനം പറയുന്നുണ്ടു്. (23) പത്രോസ് റോമ്മാ യിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു് മെത്രാനായി വാണിരുന്നെങ്കിൽ പൌലോസ് റോമ്മാക്കാർക്കു ലേഖനം എഴുതുമായിരുന്നോ? അഥവാ എഴുതിയാലും ആ ലേഖനം വി. പത്രോസിന്റെ മേൽവിലാസത്തിൽ അയക്കുകയില്ലാഞ്ഞോ? അതുമല്ലെങ്കിൽ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം മറ്റു പലരുടെയും കാര്യം അന്വേഷിച്ചു കൂട്ടത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ കാര്യം അന്വേഷിക്കയും, അ ദ്ദേഹത്തിനു വന്ദനം പറയുകയും ചെയ്കയില്ലായിരുന്നോ? (24)

ഉത്തരം:—വി. പൌലോസ് റോമ്മാക്കാർക്കു ലേഖനം അയച്ചതു് ക്രിസ്തുബുദ്ധം 57-ൽ ആണു്. വി. പത്രോസ് റോ മ്മായിൽ ഏതതുകയും മരിക്കയും ചെയ്തുകാലം എതാണെന്നു ജ്ഞതിനെപ്പറ്റി ചരിത്രകാരന്മാർക്കു് ഏകാഭിപ്രായമല്ല ഉള്ളു

23) റോമ്മാ 16, 1-16.
 24) "അന്ത്യോക്യായും റോമ്മയും", പുറം 19-20, 71.

തന്നെ 4-ാം എതിർ വാദത്തിന്റെ ഉത്തരത്തിൽ പ്രസ്തുത വിദ്യകഴിഞ്ഞല്ലോ. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ വന്നശേഷം റോമ്മാവിട്ട് പല സ്ഥലത്തും ചുറ്റിപ്പറമ്പിയിട്ടുള്ളതായി തെളിയുന്നു. തന്നിമിത്തം വി. പൗലോസ് റോമ്മാക്കാക്ക് ലേഖനം എഴുതിയപ്പോൾ പത്രോസ് റോമ്മായിൽ ഇല്ലായിരുന്നെന്നും വരാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പൗലോസ് റോമ്മാക്കാക്ക് ലേഖനം അയക്കുമ്പോൾ പത്രോസ് റോമ്മായിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുള്ളതായി ആർക്കും തെളിയിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ക്രിസ്തുപണ്ഡം 51-ൽ പൗലോസ് റോമ്മാക്കാക്ക് ലേഖനം എഴുതുകയും, 61-ൽ പത്രോസ് റോമ്മായിൽവെച്ചു ഭരിക്കുകയും ചെയ്തുകിട്ടി, പത്രോസ് റോമ്മായിൽപോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചത് പൗലോസ് റോമ്മാക്കാക്ക് ലേഖനം അയച്ചു ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണെന്നും വരാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പത്രോസിന്റെ കാര്യം ഈ ലേഖനത്തിൽ ചോദിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. വി. പൗലോസിന്റെ പരിചയത്തിൽപ്പെട്ട ചിലരുടെ കാര്യങ്ങൾ ലേഖനത്തിൽ പ്രത്യേകം ചോദിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു് പത്രോസിന്റെ കാര്യവും അതുപോലെ ചോദിക്കണമെന്നു് യാതൊരു നിർബന്ധവുമില്ല. ഇക്കാലത്തു ഒരു പട്ടക്കാൽ, അഥവാ ഒരു മെത്രാൻ, ദൂരദേശത്തുള്ള ഒരു സ്നേഹിതനോ, പരിചിതനോ എഴുത്തുഴുപ്പുമ്പോൾ അവിടത്തെ മെത്രാന്റെ കാര്യംകൂടി എല്ലാ എഴുത്തിലും ചോദിച്ചിരിക്കണമെന്നു് വല്ല നിർബന്ധവും ഉണ്ടോ?

ആകയാൽ പൗലോസ് റോമ്മാക്കാക്ക് ലേഖനം എഴുതിയതിനോ, പത്രോസിന്റെ മേൽ ചിലാർത്തിൽ ആ ലേഖനം അയക്കാഞ്ഞതിനോ, പത്രോസിന്റെ കാര്യം ആ ലേഖനത്തിൽ പറയാതിരുന്നതിനോ നാം കുരുന്നങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇവയ്ക്കു കാരണങ്ങൾ പലതു

ണ്ടാവം. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്ന് ഇവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വാദിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല.

* * * *

6. പൌലോസ് അപ്പസ്തോലൻ രോമ്മായിലെ കാരാഗൃഹത്തിൽ നിന്നു തിമോത്തിയോസിനു ഏഴുതീയ രണ്ടാം ലേഖനത്തിൽ “ലൂക്കോസ്” മാത്രമേ എന്നോടുകൂടിയുള്ളൂ” (25) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സഭാഭരണം നടത്തിയെങ്കിൽ പത്രോസ് തന്നോടുകൂടിയുണ്ടായിരുന്നെന്ന് പൌലോസ് പറയുകയില്ലായിരുന്നോ? (26)

ഉത്തരം:— 1) വി. പൌലോസ് തിമോത്തിയോസിനുള്ള രണ്ടാം ലേഖനം ഏഴുതീയതു് രോമ്മായിലെ ആദ്യ കാരാഗൃഹവാസത്തിനിടയ്ക്കു്, അതായതു് ക്രിസ്തുവു 59-ൽ ആണെന്നു് ചിലർ പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഭൂമിപക്ഷം വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു് തന്റെ മരണത്തിനല്ല മുമ്പായി രോമ്മിയിലെ രണ്ടാമത്തെ തടവുകാലത്തു്, അതായതു് 67-ൽ ഈ ലേഖനം അദ്ദേഹം ഏഴുതീയെന്നാണു്. (27) പത്രോസും പൌലോസും രോമ്മായിൽ വെച്ചു് ഒരേ വർഷത്തിലെ ഒരേദിവസം, അതായതു് ജൂൺമാസം 29-ാം നാളെങ്കണുക്കുകൂളായി മരിച്ചെന്നു് കോറീന്ത്യായിലെ മിവാന്നാസ്സോസ് (28), വി. ജറോം (29), മഹാനായ വി. ലെഭര (30) എന്നീ പിതാക്കന്മാർ പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ വി.

- 25) 2 തിമോ. 4, 11.
- 26) “അന്ത്യോക്യായും രോമ്മായും” പുറം 19, 71, 72.
- 27) Cf. 2 തിമോ. 4, 6-8.
- 28) Apud Euseb. H. E. 2, 25, 8; PG 20, 209 AB; Schwartz 178.
- 29) De Viris illust. 5; PL 23, 617 A (647B).
- 30) Sermo 82 (In natale Ap. 1) 1; PL 54, 422.

ആഗസ്റ്റീനോസ് (31), വി. അംബ്രോസീസ് (32), എന്നീ പിതാക്കന്മാരും, നീല്യസ് (33), മലലാസ് (34), ഹമർ തോളോസ് (35) മുതലായ അനേകം ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും വി. പത്രോസും വി. പൗലോസും ജൂൺമാസം 29-ാം-നാ-മടിച്ചതായി പറയുന്നെങ്കിലും ഒരേ കൊല്ലത്തിലെ ജൂൺമാസത്തിലല്ല മരിച്ചതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇവരിൽ ആഗസ്റ്റീനോസും, അംബ്രോസീസും, നീല്യസും പറയുന്നത്, ആദ്യം വി. പത്രോസും, പിന്നീട് വി. പൗലോസും മരിച്ചു എന്നത്രെ. എന്നാൽ മലലാസും, ഹമർതോളോസും വി. പൗലോസ് ആദ്യം മരിച്ചതായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വി. പൗലോസ് തീമോത്തിയോസിന് രണ്ടാം ലേഖനം എഴുതുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ വി. പത്രോസ് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചെങ്കിൽ രോമ്മായിൽ തന്നോടു കൂടി വി. പത്രോസും ഉണ്ടെന്ന് ആ ലേഖനത്തിൽ പൗലോസ് എഴുതുകയില്ലല്ലോ. പൗലോസു ശ്ലീഹാ മരിച്ചു് ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണ് വി. പത്രോസ് മരിച്ചതെങ്കിൽ പൗലോസ് തീമോത്തിയോസിന് രണ്ടാം ലേഖനം എഴുതിയ കാലത്തിനും ശേഷം വി. പത്രോസ് രോമ്മായിലേക്ക് ഒന്നാമത്തെയും, രണ്ടാമത്തെയും യാത്ര ചെയ്തെന്നു വരാം. അഥവാ പൗലോസ് ലേഖനം എഴുതുമ്പോൾ പത്രോസ് രോമ്മായിൽ നിന്നു വല്ല സ്ഥലത്തേയ്ക്കും പോയിരുന്നെന്നും വരാം. പിടിച്ചുകെട്ടിയതുപേരേ പത്രോസ് എപ്പോഴും രോമ്മായിൽ തന്നെ ഇരിക്കണമെന്നോ; അഥവാ പത്രോസും പൗലോസും ഒരുമിതേന്താക്കുന്നൊരപ്പോലെ വേർപിരിയതെ എപ്പോഴും ഒരമി

31) Sermo 295 (in natale Petri et Pauli 1) 7; PL 38, 1352; Sermo 381, P L 39, 1683. (32) De Virginitate 19, 124; PL 16, 299A (313B).
 33) Photius, Bibl. codicum 276, PG 104, 256 B.
 34) Chronographia, PG 97, 389A.
 35) Chronicon 122, PG 110, 441-4

ച്ചു വസിക്കണമെന്നും അകത്തേക്കാലിപ്പർ സങ്കല്പിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് ഈ എതിർ വാദങ്ങളും മറുപടികളും തോന്നുന്നത്.

2) “ലൂക്കോസ് മാത്രമേ എന്നോടുകൂടിയുള്ളൂ” എന്ന് പൗലോസ് പറയുന്നത് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും, തന്നോടു കൂടി സുവിശേഷവേല ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുമായ ചിലരുടെ കാർഷ്ട്യങ്ങൾ പറയുമ്പോഴാണ്. ആ ഭാഗം മുഴുവനായി ഉദ്ധരിക്കാം:— “ദേവാ എന്നെ വിട്ടുപിരിയുകയും ഈ ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചിട്ട് തെസലോനിക്കായിലേക്ക് പോകുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്റ്റോസ് ഗലാത്തിയായിലേക്കും, തെത്തോസ് ദൈമാത്തിയായിലേക്കും പോയിരിക്കുന്നു. ലൂക്കോസ് മാത്രമേ എന്നോടുകൂടിയുള്ളൂ. മർക്കോസിനെ നിന്നോടു കൂടി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരിക. അവൻ എന്നിക്കു ശുശ്രൂഷ തക്കവനാണല്ലോ. തുകിക്കോസിനെ ഞാൻ ഏഹെസ്യായിലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നു”. (36) കൃതഘ്നതയോടുകൂടി തന്നോടു പെരുമാറിയ തന്റെ ചില ശിഷ്യന്മാരെപ്പറ്റി ഓരോരോ കാർഷ്ട്യപര്യായവും, തുകിക്കോസിനെയും മറുപടിയോടുകൂടി കാർഷ്ട്യനിർവഹിക്കുവാൻ ദുഃഖമനുഭവിക്കുകയും, തന്നോടു കൂടി സുവിശേഷവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി മർക്കോസിനെയും മറുപടിയോടുകൂടി വരണമെന്നും അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു തന്റെ വത്സലശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായ തിമോത്തിയോസിനു ലേഖനം എഴുതുന്ന വി. പൗലോസിന് ഈ ലേഖനഭാഗത്തു വി. പത്രോസിനെപ്പറ്റി പറയേണ്ട ആവശ്യം എന്താണുള്ളത്? അഞ്ചാറുവേലക്കാരുള്ള ഒരു വീട്ടിൽ നിന്നും ഒരു വേലക്കാരൻ ഒഴിച്ചു മറ്റുള്ളവരെല്ലാം ഓരോ ആവശ്യം പ്രമാണിച്ചു ഓരോരോ സ്ഥലത്തു പോയിരിക്കയാണെന്ന് ആ വീട്ടുമെസ്ഥൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതന് എഴുതുന്നെങ്കിൽ ആ വീട്ടുമെസ്ഥന്റെ ഭാര്യയും മക്കളും ആ വീട്ടിലെങ്ങും ഇല്ലെന്നും, ഒരു വേലക്കാരൻ മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്ന് ആരെങ്കിലും അനുമാിച്ചാൽ ആ അനുമാനം ശരിയായിരിക്കുമോ? ഇതുപോലെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒ

36) 2 തിമോ. 4, 9-12.

രാജ്യം തിമോത്തിയോസിനു വി. പൌലോസ് ലേഖനം
ഏഴുതുകയിൽ തന്റെ പല ശിഷ്യന്മാരിൽ ലൂക്കോസു മാത്രമേ
തന്നോടുകൂടി തൽക്കാലം ഉള്ളൂ എന്നു പറയുന്നതിൽ നിന്നു
വി. പത്രോസ് അപ്പസ്തോലൻ രോമ്മായിലെങ്ങും ഇല്ലായിര-
ന്നെന്നും, രോമ്മായിൽ ഒരിക്കലും പോയിട്ടില്ലെന്നും വാദി-
ക്കുന്നതു യുക്തിയുക്തമോ?

3) വി. പത്രോസിന്റെ ശിഷ്യനായ മക്കോസിനെ
പ്പറ്റി കൊലൈസോസ്കർക്കും, (37) ഫിലമോനും (38) ഏ-
ഴുതീയ ലേഖനങ്ങളിലും, രോമ്മാസീംഠാഴ്വനത്തിൽ വി. പ-
ത്രോസിന്റെ ആദ്യത്തെ പിൻഗാമിയായിരുന്ന ലിനോസി-
നെപ്പറ്റി തിമോത്തിയോസിനു ഏഴുതീയ ലേഖനത്തിലും
(39) വി. പൌലോസു പറയുന്നുണ്ട്. മക്കോസും ലിനോസും
രോമ്മായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണ് ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ
വി. പൌലോസ് പറയുന്നത്. ഗുരു പേരുകേട്ടിട്ടെന്താണ-
ല്ലോ ശിഷ്യന്മാരും പോകുമുള്ളത്. മക്കോസും ലിനോസും
രോമ്മായിൽ വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ ഗുരുവായ പ-
ത്രോസും രോമ്മായിൽ വസിച്ചു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചെ-
ന്നു ന്യായമായി അനുമാനിക്കാം.

* * * *

7. വി. പൌലോസ് ഗലാത്തിയാക്കാർക്കു അയച്ച
ലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “പരിമേദനത്തിന്റെ
സുവിശേഷം കേട്ടൊരു എല്ലിപ്പിരികുന്നതുപോലെ അത്ര-
ചർമ്മത്തിന്റെ സുവിശേഷം ഏനികു എല്ലിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
.....പരിമേദനത്തിന്റെ പ്രേക്ഷിതത്വത്തിനു കേട്ടൊ-
രു പ്രേരിപ്പിച്ചവൻ തന്നെ പുറജാതികളുടെ പ്രേക്ഷിതത്വ-
ത്തിനു ഏനെയും പ്രേരിപ്പിച്ചു. തുണകളാകുന്നു എന്നു

37) കൊലൈ. 4, 10.
38) ഫിലി. 24. 39) 2 തിമോ. 4, 21.

വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന യാക്കോബും, കേപ്പായും, യോഹന്നാനും എന്നിങ്ങനെ നൽകപ്പെട്ട കൃപയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞപ്പോൾ പുറജാതികളുടെ ഇടയിലും അവർ പരിമേദനത്തിലും (സുവിശേഷവേല ചെയ്തതുകൊണ്ടും) എന്നിങ്ങനെ ബർണബായിക്കും മദ്ധ്യയുടെ വലത്തുകൈ തന്നെ” (*39) ഈ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു വി. പത്രോസ് പരിമേദനക്കാരുടെ, അതായതു യൂദന്മാരുടെ ഇടയിലും, വി. പൌലോസ് പുറജാതികളുടെ ഇടയിലും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ വേണ്ട വഴിയ്ക്കൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരാണെന്നു തെളിയുന്നു. എന്നാൽ രോമ്മാ പുറജാതികളുടെ നഗരമായിരുന്നു. ആകയാൽ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോകുമ്പോൾ, പുറജാതികൾ വസിച്ചിരുന്ന അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. (40)

ഉത്തരം:-1) ലോകരക്ഷകനായ മിശിഹാ യഹൂദജനത്തിനാണു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതു്. തന്മൂലം ക്രിസ്തു തന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ പ്രധാനമായി യഹൂദന്മാരോടു പ്രസംഗിക്കുകയും അവരുടെ ഇടയിൽ അൽമുദങ്ങളുൾപ്പെടെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. “ഇസ്രായേൽ ഗോത്രത്തിൽ നിന്നു വഴിതെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്ന ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ ഞാൻ അയക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല” (41) എന്നു് അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്തുകൊണ്ടും പുറജാതിക്കാരായ കന്നാൻകാരി സ്ത്രീയുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ചു അവളുടെ മക്കളെ പിരമ്പു ബാധയിൽ നിന്നു വിമോചിക്കുകയും, (42) പുറജാതിക്കാരനായ ഭൃത്യന്റെ പക്ഷവാതം സുഖപ്പെടുത്തുകയും (43) ചെയ്തു. അപ്പസ്തോലന്മാരെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിന്നു് അയക്കുമ്പോൾ “പുറജാതികളുടെ വഴിയിൽ കൂടി നിങ്ങൾ പോകരുതു്”..... എന്നാൽ ഇസ്രായേൽ ഗോത്രത്തിൽ നിന്നു നഷ്ടപ്പെടുപോയ ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കു നിങ്ങൾ പ്രധാനമായി പോകുക

* 39) ഗാലാ. 2, 7-9.
 40) അന്ത്യോക്യായും രോമ്മായും, പുറം 20-21.
 41) മത്താ. 15, 24. 42) മത്താ. 15, 22, 28.
 43) മത്താ 8, 5-13.

വിൻ” (44) എന്നും ക്രിസ്തു അമ്മളിച്ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ യുദന്മാരുടെ അവിശ്വാസവും അന്തഃകാഹലഹിത്യവും നിമിത്തം അവരെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു പുറജാതിക്കാരെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുമെന്നു മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റേയും, കല്യാണവിരുന്നിന്റേയും മറ്റും ഉപമകൾ വശിയായി ക്രിസ്തു ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. “ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളിൽ നിന്നും എടുക്കപ്പെടുകയും ഫലങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ജന്മത്തിനു കെട്ടേക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും” “കീഴടക്ക നിന്നും പടിഞ്ഞാറു നിന്നും വളരപ്പേർ വന്നു” അബ്രാഹത്തിനോടും ഇസ്രായേലിനോടും യാക്കോബിനോടും കൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വിരുന്നിനിരിക്കും. രാജ്യത്തിന്റേ പൂത്രന്മാരോ പുറത്തുള്ള അന്ധകാരത്തിലേക്കു പുറപ്പെടും. അവിടെ കരച്ചിലും പല്ലകടിയും ഉണ്ടാകും”.

(45) സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു ക്രിസ്തു അപ്പസ്തോലന്മാരോടു “നിങ്ങൾ ലോകമെങ്ങും പോയി സകല സൃഷ്ടിയിലും എന്റെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവിൻ”, (46) “നിങ്ങൾ പോയി സകല ജാതികളോടും ഉപദേശിച്ചു... അവരെ പഠിപ്പിക്കുവിൻ” (47) എന്നും പറയുന്നു. ക്രിസ്തു ചെയ്യുന്നതുപോലെ എല്ലാ അപ്പസ്തോലന്മാരും ആദ്യം യുദന്മാരോടും പിന്നീടു പുറജാതികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു.

“സകല സൃഷ്ടിയിലും എന്റെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവിൻ”, “സകല ജാതികളോടും ഉപദേശിച്ചു അവരെ പഠിപ്പിക്കുവിൻ” എന്നു ക്രിസ്തു അപ്പസ്തോലന്മാരോടു അമ്മളിച്ചെയ്യുന്നപ്പോൾ വി. പത്രോസും അക്രട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. “പത്രോസ് യുദന്മാരോടു മാത്രമേ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാവൂ” എന്നു ക്രിസ്തു അപ്പോൾ പറയുന്നില്ല. ആകയാൽ വി. പത്രോസിനു പുറജാതിക്കാർ വഴിക്കണ രോമ്മയയിൽ സു

44) മത്താ. 10, 5-6
 45) Cf. മത്താ. 21, 33-43; ലൂക്കോ. 14, 16-24; മത്താ. 8, 10-12; യോഹ. 10, 16; Cf. രോമ്മാ. 15 9-12. (46) മക്കോ. 16, 15. (47) മത്താ. 28, 19-20.

വിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ പോകുന്നതിൽ എന്താണു പ്രതിബന്ധം?

2) വി. പത്രോസ് ശ്രീഹന്മാരുടെ തലവനായിരുന്ന തുകൊണ്ടു സഭ മുഴുവനിലും അദ്ദേഹത്തിനു ഭരണാധികാരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (48) തന്മൂലം യൂദന്മാരോടും പുറജാതിക്കാരോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരവും അദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

3) യോശ്വപട്ടണത്തിൽ വെച്ചുണ്ടായ അത്ഭുതകരമായ മർന്നത്താൽ പുറജാതിക്കാരോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു താൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു വി. പത്രോസ് മനസ്സിലാക്കി. (49) വി. പത്രോസാണ് ആദ്യമായി പുറജാതിക്കാരനായ കൊർണേലിയസിനെ സഭയിൽ ചേർക്കുന്നത്. (50) പുറജാതിക്കാരെ സഭയിൽ സ്വീകരിച്ചതിനെപ്പറ്റി യൂദന്മാർ പീഡപീഡത്തോടുകൂടി പത്രോസ് അവരോടു ന്യായവാദം ചെയ്തു തീർക്കുന്നു. (51) ജരുശലേം സൂനഹദോസിൽ വലിയ തക്കമുണ്ടായപ്പോൾ പത്രോസ് ഏഴുനോടു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ഞങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരായ മനുഷ്യരേ, പുറജാതികൾ എന്റെ വായിൽ നിന്നു സുവിശേഷവചനം കേട്ടു വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു ആദ്യനൂറ്റകളിൽ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ". (52) ആകയാൽ അകത്തേറ ചിക്കർ വാദിക്കുന്നതുപോലെ വി. പത്രോസ് യൂദന്മാരുടെ മാത്രം അപ്പസ്തോലനല്ല. പുറജാതികളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള അധികാരം—മറ്റു അപ്പസ്തോലന്മാർക്കുതന്നെയും ദൈവം ഒരിക്കൽ നൽകാതീരുന്ന പ്രത്യേകാധികാരം—അദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധിച്ചിരുന്നു.

48) Cf. മത്താ. 16, 18-19; ലൂക്കോ. 22, 32; യോഹാ. 21, 15-17. 49) നടപടി 10.

50) നട. 10.

51) നട. 11, 1-18. (52) നട. 15. 7.

4) രോമ്മായിൽ പുരാതീക്കാർ മത്രമല്ല യൂദന്മാരും ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. പെന്തിക്കോസ്തി ദിവസത്തിൽ രോമ്മായിൽ നിന്നുള്ള യൂദന്മാരും ജന്മശബ്ദിൽ വന്നിരുന്നതായി നടപടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു. (53) ആകയാൽ പുരാതീകളെ മാത്രമല്ല, യൂദന്മാരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയും പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയെന്നു കരുതാം.

5) വി. പൗലോസു പുരാതീകളോടു മാത്രമല്ല പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കെവുപ്രോസ്, അന്ത്യോക്യാ, ഇക്കോനേൺ, ലുസ്ത്ര എന്നിങ്ങനെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ച യൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചതായും അനേകം യൂദന്മാരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയതായും നടപടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. (54) അന്ത്യോക്യായിൽവെച്ചു യൂദന്മാർ വി. പൗലോസു് പറഞ്ഞിരുന്ന വചനങ്ങളോടു് ഏതീർക്കുകയും ദുഷണം പറയുകയും ചെയ്തു പ്പോൾ പൗലോസും ബർണബായും തെളിവായി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു: "ദൈവത്തിന്റെ വചനം നിങ്ങളോടാണു്" ആദ്യമായി പറയപ്പെടുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നതു്. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നിന്നു നിങ്ങൾ അതു തള്ളിക്കളയുകയും നിത്യായുസ്സിൽ നിങ്ങൾ യോഗ്യരല്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കുതന്നെ വിരോധമായി നിങ്ങൾ തിരുമാനിക്കയും ചെയ്തയാൽ ഇതാ! നിങ്ങൾ പുരാതീകളുടെ അടുക്കലേക്കു തിരിയുന്നു'. (55)

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വിവിധ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നു വി. പത്രോസു് യൂദന്മാരോടു മാത്രവും, വി. പൗലോസു് പുരാതീക്കാരോടു മാത്രവും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനല്ല, ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നിയമിക്കപ്പെട്ടീട

53) ms. 2, 10. (54) Cf. ms. 13; 14; 16; 17; 18. (55) Cf. ms. 13, 42-52.

ന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഈ രണ്ടു അപ്പസ്തോലന്മാരും യുദ്ധനാരോടും പുറജാതികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു് അനേകം പേരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച സാക്ഷ്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. പൌലോസ് പുറജാതികളോടു മാത്രമേ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിരുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ റോമ്മാക്കാർക്കുള്ള ലേഖനം എഴുതുകയില്ലായിരുന്നു. ഈ ലേഖനം അയച്ചതു റോമ്മായിൽ വസിച്ചിരുന്ന യുദ്ധനാരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായിരുന്നു. ഇവരിൽ ചിലർ പൌലോസിനോടുകൂടി ജോലി ചെയ്തവരും, ചിലർ അദ്ദേഹത്താൽ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവരും, ചിലർ ചാർച്ചക്കാരും പ്രീക്ഷിപ്പും, അക്വിലാ മുതലായവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉറപ്പുസ്സേഹിതരുമായിരുന്നു. (56) ആകയാൽ ഗലാത്തിയാക്കാരുടെ ലേഖനത്തിൽ പത്രോസിനെ യുദ്ധനാരുടെ ഇടയിലും, തന്നെ പുറജാതികളോടു ഇടയിലും പ്രേഷിതവൃത്തി ചെയ്യാൻ ദൈവം പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്നു പൌലോസ് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം പത്രോസ് മുഖ്യമായി യുദ്ധനാരോടും, പൌലോസ് പ്രധാനമായി പുറജാതികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു എന്നാണ്. പത്രോസ് പുറജാതികളോടും, പൌലോസ് യുദ്ധനാരോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ, അവർക്കു അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ അധികാരമില്ലായിരുന്നുവെന്നോ ഈ വാക്യത്തിൽ അർത്ഥമില്ല. തന്മൂലം പത്രോസ് റോമ്മായിലെ പുറജാതികളേക്കു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ പേരയിട്ടില്ലെന്നു് ഈ വാക്യത്തെ ആസ്പദമാക്കി വാദിക്കുന്നതു ശരിയല്ല.

6) പത്രോസ് റോമ്മായിൽവെച്ചു് നേരേ ചക്രവർത്തിയുടെ സേവകരെയും മറ്റു പലരെയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി

56) Cf. റോമ്മാ. 16, 3-16; നട. 18, 2, 26.

യതായി മുക്തിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (57) ഇവരെല്ലാം പുറംകാതിക്കാരായിരുന്നു.

* * * *

8. വി. ചെറുലോസ് റോമ്മാക്കാർക്കു അയച്ചു ലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “ഞാൻ അന്യ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയാതിരിക്കേണ്ടതിനു മിശിഹായുടെ നാമം വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെട്ട ഇടത്തിലല്ല, മറിച്ച് ‘അവനെപ്പറ്റി ആരോടു പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലയോ അവർ അവനെ കുറഞ്ഞു, കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ അനുസരിക്കും’ എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെയാത്ര സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്”. (58) അന്യ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ താൻ പണിയുകയില്ലെന്നും, സുവിശേഷം കേൾക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലത്തു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനാണു താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നും ചെറുലോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും റോമ്മായിൽ വി. ചെറുലോസ് പിന്നീടുപോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു കേൾക്കപ്പെടാതെ അവിടെ മരിച്ചെന്നു എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നതുകൊണ്ടും നേരത്തേ വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ പുണർകിട്ടിയില്ലെന്നും, അവിടെ പത്രോസോ, മറ്റാരെങ്കിലുമോ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നും തെളിയുന്നില്ലേ? (59)

ഉത്തരം:—1) ഒരാൾ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച സ്ഥലത്തു വേറെൊരാൾക്കു പ്രസംഗിക്കുവാൻ അനുവാദമില്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായം വേദപുസ്തകസാക്ഷ്യങ്ങൾക്കു അനുയോജ്യമല്ല. ക്രിസ്തു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച പാപസ്ഥാനം നാട്ടിൽകടന്നു ശ്ലീഹന്മാരും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരു അപ്പസ്തോലൻ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച സ്ഥലത്തു വേറെൊരു അപ്പസ്തോലൻ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളതായും നാം അറി

57) 4-ാം അദ്ധ്യായം, 1-ൽ 3-ാം സാക്ഷ്യവും, 2-ൽ 11, 12, 13, 14 എന്നീ സാക്ഷ്യങ്ങളും കാണുക പുറം 6), 70).

58) റോമ്മാ. 15, 20-21.

59) അന്ത്യോക്യായും റോമ്മയ്ക്കും, പുറം 21-23; 71.

യന്നു. ക്രിസ്തു 70 പേരേ തെരഞ്ഞെടുത്തശേഷം താൻ പേർ
 ക്കുവാനിരുന്ന എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും നഗരങ്ങളിലേക്കും
 തനിക്കു മുമ്പേ ജീവനെ ഇഴുരണ്ടുപേരായി സുവിശേഷം പ്രസം
 ഗിക്കുവാൻ അയച്ചതായി ലൂക്കോസ് സുവിശേഷകൻ പറയു
 ന്നു. (60) ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണശേഷം പത്രോ
 സും യോഹന്നാനും മറ്റു ശ്ലീഹന്മാരും ജന്മശലമിൽ തുണെ
 സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി അനേകം പേരേ മാനസാ
 ന്തരപ്പെടുത്തിയതായി നടപടി പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും നാം
 അറിയുന്നു. (61) എത്യപ്പാനോസ്, പീലീപ്പോസ്, ചൌ
 ലോസ്, ബർണബാ എന്നിവരെല്ലാം ജന്മശലമിലും സഭീപ
 പ്രദേശങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കുന്നു. (62) ജന്മശലം സുനഹ
 ഭോസിൽ പത്രോസും യാക്കോബും പ്രസംഗിക്കുന്നു. (63) അ
 ന്ത്യോക്യായിൽ വി. പത്രോസു മാത്രമല്ല മറ്റു പലരും പ്രസം
 ഗിച്ചതായി നടപടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു. (64) “ചൌ
 ലോസും ബർണബായും അന്ത്യോക്യായിൽ താമസിച്ചു മറ്റു
 പലരോടുംകൂടി ദൈവവചനം പഠിപ്പിക്കയും പ്രസംഗിക്കു
 യും ചെയ്തിരുന്നു” (65) എന്നു നടപടിപുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്തു
 തമായി പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ വി. പത്രോസു പ്രസംഗിച്ച
 അന്ത്യോക്യായിൽ വി. ചൌലോസിനും മറ്റുള്ളവർക്കും പ്ര
 സംഗിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു തെളിയുന്നു.
 ആകയാൽ റോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ
 ചൌലോസ് വളരെ ആഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടോ, പീന്നീടു സു
 വിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ അദ്ദേഹം അവിടെ പോയതുകൊ
 ണ്ടോ പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നോ, അവിടെ
 സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ പറയുന്നതു യുക്തിപു
 വ്വകമല്ല.

60) ലൂക്കോ. 10, 1-20. (61) Cf. ms. 2; 3; 4; 5.
 62) Cf. ms 6; 7; 8; 13; 14. (63) ms. 15, 7.
 13. (64) ms. 11, 19-21; 13, 1. (65) ms. 15, 34.

2) വി. പൌലോസ് റോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ പോകുന്നതിനു വളരെക്കാലം മുമ്പുതന്നെ റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെന്നും, റോമ്മായിലെ സഭ എത്രയും വിശുദ്ധമായിരുന്നെന്നും പൌലോസ് റോമ്മാക്കാർക്കു അയച്ച ലേഖനത്തിൽ നിന്നു തെളിയുന്നു. പെന്തിക്കോസ്റ്റി തിഭനാളിൽ വി. പത്രോസ് നടത്തിയ പ്രസംഗം കേട്ടവരുടെ ഗണത്തിൽ റോമ്മായിൽ നിന്നു വന്ന അളവു കൂടിയവരും ഉണ്ടായിരുന്നതായി നടപടി പുസ്തകം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. (66) ഇവരിൽ ചിലർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവിടെ എത്തി സുവിശേഷം അറിയിച്ചു ചിലരെ മാനന്മാന്മാരപ്പെടുത്തിയെന്നു വരാം. ഏതായാലും വി. പൌലോസ് ലേഖനം അയക്കുന്നത് റോമ്മായിലെ പുറജാതിക്കാർക്കല്ല, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കാണ്. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “ദൈവസ്നേഹിതന്മാരും, വിളിക്കപ്പെട്ടവരും, വിശുദ്ധന്മാരുമായി റോമ്മായിലുള്ള ഏവർക്കും എഴുതുന്നത്..... നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ലോകമെങ്ങും കേൾവിപെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങളേ വരേയും കീറിച്ചു് ആദ്യംതന്നെ ഈശോമിശിഹാമൂലം ഏറെൻ ദൈവത്തിനു ഞാൻ സ്നേഹം ചെയ്യുന്നു.... ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരേണ്ടതിനു ദൈവവഴുത്താൽ വല്ലപ്പോഴും എന്നിങ്ങു വഴി തുറക്കപ്പെടുവാൻ ഞാൻ കൃപ പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

....നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ പലപ്പോഴും ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു എന്നും ജപ്പാർവരെ എന്നിങ്ങു വില്ലും നേരിട്ടു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു”. (67) “നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതിനു പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ തടയപ്പെട്ടു .. നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വളരെ വൗശരങ്ങൾ മുമ്പു മുതൽ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു”. (68) ഈ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു വി. പൌലോസ് റോമ്മാക്കാർക്കു ലേഖനം അയ

65) നട. 2, 10.
 67) റോമ്മാ. 1, 7-14. (68) റോമ്മാ. 15, 22-23.

ച്ചകാലംവരെ റോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നും, അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചാൻ അദ്ദേഹം പോകുന്നതിനു അനേക സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ റോമ്മായിൽ ക്രിസ്തീയസഭ സ്ഥാപിതമായിരുന്നെന്നും തെളിയുന്നുണ്ട്. (69)

റോമ്മാക്കുടമുള്ള ഈ ലേഖനം ഏഴുതപ്പെട്ടത് ക്രിസ്തബന്ദം 57-ൽ ആണ്. ക്രിസ്തുബന്ദം 67-ൽ റോമ്മായിൽവെച്ചു മരണം പ്രാപിച്ച വി. പത്രോസ് 25 സംവത്സരത്തോളം റോമ്മെസീഹാസനത്തിൽ മെത്രാനായി വാണെന്നു പല ചരിത്രരേഖകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തബന്ദം 57-ൽ വി. പൌലോസ് റോമ്മാക്കുടമുള്ള ലേഖനം ഏഴുതുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പത്രോസ് റോമ്മായിലെ മെത്രാനായിരുന്നെന്ന് അനുമാനിക്കാം. (70) ആകയാൽ വി. പൌലോസ് റോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ പോയതു കൊണ്ടു അദ്ദേഹമാണ് റോമ്മെ സീഹാസനത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്നോ, പൌലോസ് പ്രസംഗിച്ച സ്ഥലത്തു പത്രോസ് പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഇടയില്ലെന്നോ ഉള്ള അനുമാനം മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചു വേദസാക്ഷ്യങ്ങൾക്കുതന്നെയും വിരുദ്ധമത്രെ.

3) “അന്യ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയാതിരിക്കേണ്ടതിനു കഴിയില്ലാത്തവരുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നു” എന്നു പൌലോസ് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം സഭ വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തു് എന്നതിനെക്കാൾ പുറജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്രധാനമായി ജോലി ചെയ്തു അവരെ മാതസാന്തരപ്പെടുത്താൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം വിളിച്ചു പ്രർത്ഥിക്കപ്പെടാത്ത

69) Cf. റോമ്മാ 1, 7-15; 15, 14-33.

70) 2-ാം അദ്ധ്യായം 6-ാം അക്ഷരവും, 3-ാം അദ്ധ്യായം 9, 11, 13 എന്നീ സാക്ഷ്യങ്ങളും, 4-ാം അദ്ധ്യായം 2-ൽ 6, 7, 9, 10 എന്നീ സാക്ഷ്യങ്ങളും കാണുക (പുറം 8; 36-42; 67-70)

സ്ഥലത്തും, ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലത്തും മാത്രമേ ജോലി ചെയ്യേണ്ടൂ എന്നു പൌലോസ് ദുഃഖനിയമം ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തു രോഗം മാനസാന്തരപ്പെട്ടുകഴിയുമ്പോൾ പൌലോസിന് ആ സ്ഥലം വിട്ടേണ്ടതായി വരുകയില്ലേ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സഭാ ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലാതെ ഒരേത്തരം കരം ഭിംസത്തേക്കെങ്കിലും താമസിച്ചു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുകയില്ലായിരുന്നോ?

4) അന്യ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയുകയില്ലെന്നും, ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം വിളിക്കപ്പെടാത്ത സ്ഥലത്തു പ്രസംഗിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും പറയുന്ന പൌലോസ് റോമയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലേഖനം എഴുതുന്നു; റോമയിലെ സഭയെ സന്ദർശിക്കുവാനും അവിടെയുള്ള പുറജാതികളോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 'നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ലോകമെങ്ങും കേൾവിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (71) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു റോമയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസം അദ്ദേഹം പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവർ റോമയിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നെന്നും, പൌലോസ് റോമയിൽ എത്തുന്നതിനു അനേക സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ സുവിശേഷം റോമയിൽ കേൾക്കപ്പെട്ടിരുന്നെന്നും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. അന്യ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയുകയില്ലെന്നും, അതായതു വേറൊരാൾ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു സഭസ്ഥാപിച്ച സ്ഥലത്തു പ്രസംഗിക്കുകയില്ലെന്നും, സുവിശേഷം കേൾക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലത്തു മാത്രമേ പ്രസംഗിക്കേണ്ടൂ എന്നും പൌലോസ് ദുഃഖനിയമം ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ റോമയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലേഖനം എഴുതുകയോ, റോമയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുകയോ, പിന്നീട് അതിനായിട്ടു അവിടെ പോകുകയോ ചെയ്തയില്ലായിരുന്നു. ആകയാൽ പൌലോസ് റോമയിൽ പോകയും സുവിശേഷം പ്ര

71) റോമം. 1, 8.

സംഗീതയും ചെയ്തുകൊണ്ടു പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയില്ലെന്നോ, അവിടെ സഭ സ്ഥാപിച്ചില്ലെന്നോ അനുമാനിക്കുന്നത് അബദ്ധമത്രെ.

* * * *

9. വി. പൌലോസ് രോമ്മാക്കാർക്കു അയച്ചു ലേഖനത്തിൽ "നിങ്ങളെ കാണുവാനും നിങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭാഗം നിങ്ങൾക്കു തരുവാനും നിങ്ങളുടെയും ഏന്റെയും വിശ്വാസംകൊണ്ടു നാം ഭക്തിയുണ്ടാക്കുന്നതു പ്രാപിക്കുവാനും ഞാൻ വളരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു" (72) എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു ഭരണം നടത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭാഗം കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വി. പൌലോസ് രോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അടുക്കലേക്കു പോരുകയുണ്ടാകുമായിരുന്നോ? (73)

ഉത്തരം:— 1) അപ്പസ്തോലന്മാർ ഓരോ സ്ഥലത്തു സഭ സ്ഥാപിച്ച ശേഷം അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ കൂടിക്കൂടെ സന്ദർശിക്കയും, അവരെ വിശ്വാസത്തിലും ഭക്തിയിലും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനും പീഡകളിൽ അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി പല ഉപദേശങ്ങൾ അവർക്കു നൽകുകയും, നേരിട്ട സന്ദർശനം നടത്തുവാൻ സാധിക്കാത്തപ്പോൾ അവർക്കു ലേഖനങ്ങൾ അയക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. (74) പൌലോസ് രോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലേഖനം എഴുതുന്നതും അവരെ സന്ദർശിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ്. പൌലോസ് രോമ്മാക്കാർക്കു ലേഖനം അയച്ചപ്പോൾ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ ഇല്ലായിരുന്നെ

72) രോമ്മാ. 1, 11-12. 73) അന്ത്യോക്യയും രോമ്മായും, പുറം 21.
74) Cf. നെ. 14, 20-24; 15, 35-40; 16; 20, 2.

ന്നു വരാം (75) ആകയാൽ രോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ സന്ദർശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കു വളരെ പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നു ശ്ലീഹൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. (76) മൗര്യമല്ല രോമ്മാ പുറജാതികളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. (77) യൂലന്മാരിൽ നിന്നു മാനസാന്തരപ്പെട്ടവരും, പൌലോസിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും പരിചിതരുമായി പല ക്രിസ്ത്യാനികൾ രോമ്മായിൽ വസിച്ചിരുന്നെന്നു രോമ്മാ ലേഖനത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ഓരോരുത്തർക്കും പേർ പറഞ്ഞു നൽകുന്ന വന്ദനോക്തികളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. (78) ഇവരെ സന്ദർശിക്കുന്നതിന്നു ശ്ലീഹൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടു കൂടിയാണു വിശുദ്ധൻ രോമ്മായിലേക്കു പോകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചത്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനം കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതു പല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമായിരുന്നു.

2) രോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ സന്ദർശിക്കുവാൻ വി. പൌലോസ് ആഗ്രഹിച്ചത് അവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനങ്ങൾ ഒന്നും കിട്ടാത്തല്ല. അപ്പസ്തോലനായതാൻ അവരെ സന്ദർശിച്ചാൽ അവർക്കു തനിക്കു സന്തോഷവും ആശ്വാസവും ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നതും. “നിങ്ങളുടെയും എന്റെയും വിശ്വാസംകൊണ്ടു നാം ഒരുമിച്ചു ആശ്വാസം പ്രാപിക്കുവാനും ഞാൻ വളരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.” (79) “ഞാൻ സ്വൈയിനിലേക്കു പോകുമ്പോൾ വന്നു നിങ്ങളെ കാണാമെന്നും, നിങ്ങളുടെ കാര്യംകൊണ്ടു ഏർക്കര-

ആനന്ദിച്ചശേഷം നിങ്ങൾ എന്നെ അവിടേക്കു യാത്ര അയയ്ക്കുമെന്നും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു”. (80) “ദൈവത്തിന്റെ

75) 5-ാം എതിർവാദത്തിന്റെ ഉത്തരം കാണുക (പുറം 103.)
 76) രോമ്മാ. 1, 11-55. 77) രോമ്മാ. 1, 15-16; 15, 8-24. 78) രോമ്മാ. 16; 79) രോമ്മാ. 1, 12. 80) രോമ്മാ. 15, 24.

ഇഷ്ടതാൽ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു നിങ്ങളോടുകൂടി ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനും തന്നെ”.

(81) റോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മാനങ്ങൾ ധാരാളം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു. പൗലോസ് തന്നെ തന്റെ ലേഖനത്തിൽ പലത്തരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വിശ്വാസത്തെയും കേന്ദ്രിയെയും ഗുണഗണങ്ങളെയും പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “ദൈവസ്നേഹിതന്മാരും, വിളിക്കപ്പെട്ടവരും, വിശുദ്ധന്മാരായി റോമ്മായിലുള്ള ഏവർക്കും എഴുതുന്നത്.... നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ലോകമെങ്ങും കേൾവിപ്പെടുത്തുന്നു എന്റെ സന്തോഷമാരോ, നിങ്ങൾ തന്നെ നന്മകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവരും സകല അറിവുകൊണ്ടും പുണ്യരും മറ്റാളുകളെയും കൂടി ഉപദേശിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരുമാകുന്നു എന്നു നിങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കും സമ്മതം വന്നിട്ടുണ്ട്”..... നിങ്ങളുടെ അനുസരണം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമോ വേഗത്തിൽ സന്തോഷനെ നിങ്ങളുടെ കാലുകളുടെ കീഴിൽ തകർത്തുകളയും.”(82) ഇതിൽ കൂടുതലായി റോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പ്രശംസിച്ചുപറയുന്നത് എങ്ങനെയാണു്? പൗലോസ് റോമ്മായിൽ പോകുന്നതിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നൽകലങ്ങൾ യാതൊരു കാര്യം കൂടാതെ അവിടുത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്നെന്നു് ഈ വാക്യങ്ങൾ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നില്ലേ? വി. പൗലോസിനെപ്പോലെതന്നെ, അഥവാ അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ വളരെ കൂടുതലായി നൽകലങ്ങളും യോഗ്യതകളുമുള്ള ഒരാളിൽ നിന്നാണു റോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സുവിശേഷം സ്വീകരിച്ചതെന്നു് ഈ വാക്കുകൾ തെളിയിക്കുന്നില്ലേ? “സന്തോഷമാരോ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചിലേക്കുള്ള അതിദൈവ്യമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു” (83) എന്നു

81) റോമ്മാ. 15, 32.
82) റോമ്മാ. 1, 7. 8; 15, 14; 16, 19-20.
83) റോമ്മാ. 15, 15.

ഇ പൌലോസിന്റെ വാക്യവും ചിന്തനീയമാണ്. വി. പത്രോസിൽ നിന്നു രോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സുവിശേഷം സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ പൌലോസിന്റെ ഈ പ്രശംസകൾക്കും അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കും അർത്ഥമില്ല. വി. പൌലോസിനു മുമ്പു പത്രോസല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു അപ്പസ്തോലനും രോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതായി ചരിത്രരേഖകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു രോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ പത്രോസാണെന്നുള്ള വിശ്വാസം പ്രബലീഭവിക്കുന്നു. പൌലോസ് അവർക്കു നൽകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭാഗം, തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾകൊണ്ടു വിശ്വാസത്തിൽ അവരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും, അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നല്ലാതെ വി. പത്രോസിൽ നിന്നു രോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല. ഒരു അപ്പസ്തോലന്റെ ദർശനം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വിശ്വാസവും ഭക്തിയും വർദ്ധിക്കുന്നതിനു പ്രേരകമാകാതിരിക്കയില്ല. അതിനെ സൂചിപ്പിച്ചാണ് "നിങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭാഗം നിങ്ങൾക്കു തരുവാൻ ഞാൻ വളരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു" (84) എന്നു പൌലോസ് പറയുന്നത്. യഥാർത്ഥം ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ഈ വാക്യത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോകുമ്പോ, അവിടെ സഭ സ്ഥാപിച്ചു അവിടെത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നൽകുവാൻ കൊടുത്തു സഭാഭരണം നടത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു വാദിക്കുന്ന അകത്തോടുകൂടെ ബുദ്ധി ക്രമ്തയെപ്പറ്റി എന്താണു പറയേണ്ടത്?

* * * *

10. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ക്രിസ്തു വി. പത്രോസിനോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ക്രമീകരിക്കുന്നു: "നി ചെറു പ്രായക്കാരനായിരുന്നപ്പോൾ..... നിനക്കു ഇഷ്ടമുള്ള സ്ഥലത്തേക്കു നടന്നിടുന്നു; നി വയസ്സൻ ആകുമ്പോഴോ..... നി ഇച്ഛിക്കാത്ത സ്ഥലത്തേയ്ക്കു

84) രോമ്മാ. 1, 11-12.

നിന്നെ കൊണ്ടുപോകും". (85) വി. പത്രോസ് മരിച്ച സ്ഥലം, അതായതു രോമ്മാ അദ്ദേഹത്തിനു ഇഷ്ടമില്ലാത്ത സ്ഥലമാണെന്നു ക്രിസ്തുതന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ അവിടെ പത്രോസ് സഭ സ്ഥാപിക്കയോ, മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.

ഉത്തരം:- ഫാദർ കെ. റി. സഖറിയോസിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പ്രത്യേഗിക്കാറുള്ള ഒരു കയ്യെഴുത്തു കൃതിയും ദർവ്യാ വ്യാനവുമാണ് ഇത്. "നിങ്ങൾ പോയി സകല ജാതികളോടും ഉപദേശിച്ചു..... അവരെ പഠിപ്പിക്കുവിൻ (86); "നിങ്ങൾ ചോരകളെല്ലാം പോയി സകല സൃഷ്ടിയീലും എന്റെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവിൻ" (87) എന്നീ ഭാഗങ്ങളെ വി. പത്രോസിനോടും മറ്റു അപ്പസ്തോലന്മാരോടും ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾ, "രോമ്മാ എന്നിങ്ങനെ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത സ്ഥലമാണ്; അവിടെ ഞാൻ പോകയില്ല" എന്നു പത്രോസ് കർത്താവിനോടു പറഞ്ഞിരിക്കുമോ? പത്രോസിനു രോമ്മാ ഇഷ്ടപ്പെടതീരിക്കുവാൻ ഒരു കാരണവുമില്ല. വിശ്വാസത്തിൽ നിമഗ്നമായതും വിഷസർപ്പങ്ങൾ നിറഞ്ഞതുമായ ഇൻഡ്യയിൽ പോലും വി. തോമ്മാസ്റ്റീററു വന്ന സ്ഥിതിക്കു ധീരനായ പത്രോസിനു രോമ്മായിൽ പോകുവാൻ ഭയമായിരുന്നോ? പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ സകലവും പരിത്യജിച്ചു, എവിടെയും ഭിത്തിഹാരയെ അനുഗമിക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധനായിരുന്ന പത്രോസിനു ഏതെങ്കിലും സ്ഥലം ഇഷ്ടപ്പെടാതെ വരുമോ? (88). സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു അപ്പസ്തോലന്മാർ ചിട്ടിയിട്ടപ്പോൾ പത്രോസിനു രോമ്മായണേകീട്ടിയതെന്നും, "എന്നിങ്ങനെ രോമ്മാ പട്ടണം മതി" എന്നു പത്രോസ് പറഞ്ഞു അന്ത്യോക്യയിലേക്കു പോകുവാൻ വിസമ്മതിച്ചെന്നും, ദീർഘകാലം പത്രോസ് രോമ്മായിൽ

85) യോഹ. 21, 18. (86) മത്താ. 28, 19-20.
87) മക്കോ. 16, 15. (88) മക്കോ. 10, 28-30;
മത്താ. 26, 33-35; ലൂക്കോ. 22, 33.

സുവിശേഷവൃത്തി ചെയ്തു ഭരണം നടത്തി അവിടെ മരിച്ചു ന്നും യാക്കോബായക്കാർ സമ്മതിക്കുന്ന സഭാ പിതാക്കന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും ആ സഭയിലെ പണ്ഡിതന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നു തെളിയുന്നു (3-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ സാക്ഷ്യങ്ങളും, 4-ാം അദ്ധ്യായം 2-ൽ 6 മുതൽ 12 വരെയുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങളും കാണുക).

താൻ സഹിക്കാനിടയ്ക്കുന്ന അത്യഗ്രമായ പീഡകളെ ദർശിച്ചു മരണമുണ്ടെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുനന്ദൻ സംഭവിച്ചു “എന്റെ പിതാവേ! കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പാപപാത്രം എന്നെ കടന്നുപോകട്ടെ”. (89) എന്നു മുന്നപ്രാവശ്യം പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്നാൽ സ്വപിതാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു പരിവൃണ്ണമായി കീഴ്വശങ്ങളിക്കൊണ്ടു “എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതുപോലെയാല്ല, മറിച്ചു നി ഇച്ഛിക്കുന്നതുപോലെ” എന്നു പറഞ്ഞു അവിടുന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. (90) മരണമുണ്ടെന്ന നിലയിൽ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുപോലും പീഡകളിൽ നിന്നൊഴിവാൻ ഇച്ഛിച്ചെങ്കിൽ കേവലം മരണമുരായ അപ്പസ്തോലന്മാർ സ്വാഭാവികമായി പീഡകൾ സഹിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മിശിഹായോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം അവരല്ലാം പീഡകൾ സഹിക്കയും, ജീവനെ ബലികഴിച്ചു രക്തസാക്ഷികളായി മരിക്കയും ചെയ്തു. വി. പത്രോസിന്റെ ഈ വീഡത്തിലുള്ള രക്തസാക്ഷിത്വത്തെ സൂചിപ്പിച്ചാണു കർത്താവു മേൽ ഉദ്ധരിച്ചു വാക്യം അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു വി. യോഹന്നാൻ പ്രത്യേകിച്ചു പറയുന്നു: “എന്നാൽ ഇതു അവൻ എത്ര വീധ മരണത്താൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാനിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുവാൻ അവൻ അരുളിച്ചെയ്യും.” (91) ചെറുപുഴയത്തിൽ വി. പത്രോസ് സ്വരൂപമായി ജീവിച്ചിരുന്നെന്നും, എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനാൽ പ്രത്യേകവിധം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ തലവനായി നിയമിതനായ അദ്ദേഹം ദീർഘകാലം സുവിശേഷപ്ര

89) മത്താ. 26, 39.

90) മത്താ. 26, 39.

91) യോഹ. 21, 19.

വൃത്തി ചെയ്തു വൃദ്ധനായിത്തീരുമ്പോൾ ശത്രുക്കളാൽ ബന്ധി
 കപ്പെട്ടു സ്വാഭാവികമായി വെറുക്കുന്ന പീഡകളെ--ഏറ്റവും
 നിന്ദ്യമായ കുരിശു മരണത്തെത്തന്നെ--അനുഭവിക്കേണ്ടിവരു
 മെന്നും, പീഡകർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകാലുകൾ വലി
 ച്ചുനിട്ടി നിർദ്ദയമായി കുരിശിൽ തറയ്ക്കുമെന്നും, എന്നാൽ
 സ്വതന്ത്രവിനോടുള്ള നിസ്സീമ സ്നേഹം നിമിത്തം സന്ദന്തോ
 ക്കും ഈ പീഡകളെല്ലാം സഹിച്ചു രക്തസാക്ഷിയായി അദ്ദേ
 ഹം മരിച്ചു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും എന്നുമാണു ക്രിസ്തു
 അരുളിച്ചെയ്ത വാക്യത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം.

ഇഷ്ടമില്ലാത്ത സ്ഥലത്തു് ഓരോ സമാധാനത്തോടും സ
 ന്തോഷത്തോടുംകൂടി മരിക്കയില്ലല്ലോ. പത്രോസിനു രോമ്മാ
 ഇഷ്ടമില്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ അവിടെവെച്ചുണ്ടായ അദ്ദേഹത്തി
 ന്റെ മരണം സത്രപ്തിയും സമാധാനവും സന്തോഷവുമില്ലാ
 ത്ത ദുർമ്മരണമായിരുന്നെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടി വരും. എ
 ന്നാൽ പത്രോസു് സ്വമരണത്താൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടു
 ത്തുവാൻ തീർക്കുന്നു എന്നുണ്ടു കർത്താവു പ്രവചിച്ചിട്ടുള്ളതു്.
 ആകയാൽ "ഇഷ്ടമില്ലാത്ത സ്ഥലത്തേക്കു നിന്നെ കൊണ്ടു
 പോകും" എന്ന വാക്യത്തിനു സ്വാഭാവികമായി വെറുക്കു
 ന്ന പീഡകൾ നിറഞ്ഞ മരണത്തിനു-- കുരിശു മരണത്തിനു
 --പത്രോസിനെ പീഡകർ കൊണ്ടുപോകുമെന്നല്ലാതെ രോ
 മാനഗരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല ഇവിടെ "ഇഷ്ടമില്ലാത്ത സ്ഥലം"
 എന്നു പറയുന്നതു്. ജ്ഞാനവും ചിന്താശക്തിയും തൊട്ടുതേ
 ച്ചിട്ടില്ലാത്ത വല്ല "മുതുമണ്ടന്മാരെ"യും കബളിപ്പിക്കാമെന്ന
 ല്ലാതെ ഈ കുയുക്തിക്കും ദുർവ്യാഖ്യാനത്തിനും പണ്ഡിതദൃ
 ഷ്ടിയിൽ വിലയൊന്നുമില്ല.

* * * *

11. അപ്പസ്തോലന്മാർ വിശിഷ്ട പത്രോസും പൌ
 ലോസും ലോകം മുഴുവൻ ചുറ്റിപ്പറന്നുവെച്ചു പ്രവർത്തിപ്പാൻ
 ഇടവരായിരിക്കെ ഒരു പട്ടണത്തിന്റെ മെത്രാനുക്തവാൻ നി

വൃത്തിയില്ല. ആകയാൽ പത്രോസ് റോമ്മായിൽ മെത്രാനായിരുന്നില്ല. (92)

ഉത്തരം:—അപ്പസ്തോലന്മാർ ഒരു സ്ഥലത്തു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടു മറ്റൊരാളെ ആ സ്ഥലം ഏല്പിക്കുന്നതുവരെ അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യക്ഷികകാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അവിടെ മെത്രാനായി വർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമത്രെ. ഉദാഹരണമായി ചെറുചോസുസ്റ്റീഥാ സുവിശേഷവൃത്തി ചെയ്തശേഷം തിമോത്തിയോസിനെയും തീത്തൂസിനെയും യഥാക്രമം എഫെസുസിലും ക്രെതേയിലും നിയമിച്ചു. ഇങ്ങനെ നിയമിച്ചെങ്കിലും ആ സ്ഥലങ്ങളിലെ സഭയിന്മേലുള്ള അധികാരം പൂർണ്ണമായി അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചില്ലെന്ന് അവർക്കു പിന്നീടു ലേഖനങ്ങൾ അയക്കുന്നതിൽ നിന്നും നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. (93) ഇതുപോലെ ദൂരസ്ഥനായിരുന്നിട്ടും കൊറീന്ത്യാസഭയിലും ലേഖനങ്ങൾ വഴി അദ്ദേഹം അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നു. (94) ഇപ്രകാരം വി. പത്രോസും “ബാബെലി”ൽ (റോമ്മായിൽ) ആയിരുന്നിട്ടും (1 പത്രോ. 5, 13) മുമ്പു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായി ലേഖനം എഴുതുന്നു. (95) പത്രോസ് അന്ത്യോക്യായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു ഏഴു വർഷത്തോളം അതിനെ ഭരിച്ചശേഷം എവോമിയോസിനെ അവിടെ നിയമിച്ചിട്ടു റോമ്മായിലേക്കു പോയി. അവിടെ മരിക്കുന്നതുവരെ സുവിശേഷവൃത്തി ചെയ്തതിനാൽ മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ വർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നു നിസ്സംശയമത്രെ. റോ

92) Cf. മി. കെ. എൻ. ഭാനിയേൽ, പാപ്പായുടെ ആയിപത്യം പുറം 235.

93) I & II തിമോത്തിയോസ്, തീത്തൂസ് എന്നീ ലേഖനങ്ങൾ കാണുക.

94) I കൊറി. 1, 11; 11, 34; 4, 21; 5, 3; 2 കൊറി. 2, 10 കാണുക.

95) 1 പത്രോ. 1. 1.

മ്മായിലെ സഭയുടെ ഭരണം ആരെയെങ്കിലും ഏല്പിച്ചിട്ടു പത്രോസ് കുറോക്കാലം ചുററീസ്സഞ്ചരിച്ചെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെ മേല്പട്ടക്കാർ രൂപതാഭരണം ഏല്പിച്ചിട്ടു വീദേശങ്ങളിൽ ചുററീസ്സഞ്ചരിക്കുന്നതുപോലെയേ അതിനെയും പരിഗണിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. വീദേശത്തു പോയതുകൊണ്ടോ, വേറൊരാളെ ഭരണം കുറോക്കാലത്തേക്കു ഏല്പിച്ചിട്ടുകൊണ്ടോ അവരുടെ അധികാരമോ ഭരണമോ നഷ്ടപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്നു. സഭയുടെ രചനകൾ അഥവാ പരമാദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ പത്രോസിനു ലഭിച്ച അധികാരം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കെ വേറൊരാൾക്കു കൊടുക്കയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. അങ്ങനെ കൊടുത്തുകൊടുക്കുന്നതിൽ തന്മൂലം തുടങ്ങി സഭാദ്ധ്യക്ഷനായ പത്രോസ് വേറൊരാൾക്കു വിധേയനായി എന്നുവരും. ആകയാൽ പത്രോസിന്റെ മരണത്തോടുകൂടി മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു കൂടാതെ ആ ഭരണാധികാരം മുഴുവനായി ലഭിച്ചുള്ളൂ. അതുവരെ പട്രോസ് മാത്രമായിരുന്നു റോമ്മയിൽ സഭാദ്ധ്യക്ഷൻ.

* * * *

12. ഒരു ഭാഗ്യം പല ഭക്താക്കന്മാർ ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലാത്തതുപോലെ ഒരു രൂപതയ്ക്കു പല മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ പത്രോസിന്റെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ ഹിനോസ്, അനക്ലൈത്തസ്, ക്ലീമീസ് എന്നു മൂന്നു പേരെ റോമ്മാമെത്രാന്മാരായി അഭിഷേകം ചെയ്തതായി ചില പിതാക്കന്മാരും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും പറയുന്നുണ്ട്. ആകയാൽ പത്രോസ് റോമ്മയിലെ മെത്രാനായിരുന്നില്ല. (96)

ഉത്തരം:—ഒരു ഭാഗ്യം ഒന്നല്ലാതെ പല ഭക്താക്കന്മാർ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലാത്തതുപോലെ ഒരു രൂപതയ്ക്കു ഒരു മെത്രാനേ ഉണ്ടാകുവാൻ പാടുള്ളൂ എന്നു തത്വം മി. മാനിയേൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ റോമ്മാ മെത്രാന്മാരായി ഷാഗി

96) പാപ്പായുടെ ആധിപത്യം, പുറം 245-249.

ക്കപ്പെട്ട ആ മൂന്നുപേരും ഒരേ അർത്ഥത്തിൽ റോമ്മായിലെ മെത്രാന്മാർ ആകുവാൻ പാടില്ലല്ലോ. അവരിൽ ഒരാൾ മാത്രം യഥാർത്ഥത്തിൽ, അതായതു പരിപൂർണ്ണാധികാരം ലഭിച്ച റോമ്മാ മെത്രാന്മാരിൽ മാത്രം രണ്ടു പേരും ആ അർത്ഥത്തിൽ മെത്രാന്മാരല്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ വി. പത്രോസ് ജീവനോടെ റോമ്മായിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇവർ മൂന്നു പേരും യഥാർത്ഥമായ അർത്ഥത്തിൽ, അതായതു പരിപൂർണ്ണമായ അധികാരത്തിൽ റോമ്മാ മെത്രാന്മാരായിരുന്നില്ല, പത്രോസ് മാത്രമേ അങ്ങനെ റോമ്മാ മെത്രാന്മാരായിരുന്നുള്ളൂ എന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ എന്താണു കഴപ്പം?

റോമ്മായിലെ ക്രിസ്തുാനികളുടെ ആല്യാത്മിക വശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനു പത്രോസ് ജീവിച്ചിരിക്കെ മൂന്നു പേരെ അവിടെ അഭിഷേകം ചെയ്യുകയും, പത്രോസിനോടു കൂടി അവർ മൂന്നുപേരും സുവിശേഷവൃത്തി നിർവ്വഹിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നാൽ തന്നെയും അവരെല്ലാം വി. പത്രോസിനെപ്പോലെ പരമാധികാരം പ്രാപിച്ചവരായിരുന്നെന്ന് പുരാതന പിതാക്കന്മാരോ, ഗ്രന്ഥകാരന്മാരോ പറയുന്നില്ല. ഇക്കാലത്തും വിപുലമായ ഒരു രൂപതയെ ഭരിക്കാൻ പ്രധാന മേൽക്കൂക്കാരനെ കൂടാതെ സഹായ മെത്രാന്മാരോ, മെത്രാന്മാരോ ഉള്ളതുപോലെ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ കാലത്തും പലരും അവരെ സഹായിക്കാൻണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ സഹായിച്ചിരുന്നവർക്കു മെത്രാൻപട്ടം ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അപ്പസ്തോലന്മാർക്കുള്ള അധികാരമെല്ലാം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. പത്രോസിന്റെ മരണശേഷം പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമിയായി ഭൂപ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ലിനോസിനു പത്രോസിന്റെ അധികാരമെല്ലാം ലഭിച്ചു. ലിനോസ് മരിച്ചപ്പോൾ അനക്ലേത്തസിനും, പിന്നീടു ക്ലീമീസിനും ആ അധികാരം ലഭിച്ചു. ആകയാൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനം ലഭിച്ചെങ്കിലും ഒരേ സമയത്തു ഇവരെല്ലാം റോമ്മായിൽ പരിപൂർണ്ണമായ അധികാരത്തോടുകൂടി ഭരിച്ചിരുന്നില്ല. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴും, പല സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറാപ്പിസ്തോളിച്ചപ്പോഴും പത്രോസിനെപ്പോലെ പൂർണ്ണമാ

യ അധികാരത്തോടുകൂടിയല്ല ഇവർ രോമ്മായിൽ സഭാഭരണങ്ങൾ നിർവഹിച്ചത്. പത്രോസിന്റെ മരണശേഷം മുൻപു കാലം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരാൾക്കല്ലാതെ മൂന്നുപേർക്കും ഒരേസമയത്തു ഒരുപോലെ പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. (71, 73, 81 എന്നീ പുറങ്ങളും, മുകളിൽ 42-50 പുറങ്ങളിലുള്ള മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പട്ടികയും കാണുക).

* * * *

13. വി. പത്രോസ് രോമ്മായുടെ മേത്രാനായിരുന്നെന്ന് വി. ക്രിസോസ്റ്റോം (സ്വണ്ണനാഥകാരൻ ഈവാന്റിയോസ്) ഏവസെഖിയ് എന്നിവരാരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. (97)

— ഉത്തരം: ഈ രണ്ടുപേർ ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും പത്രോസ് രോമ്മായിലെ മേത്രാനായിരുന്നില്ലെന്നു വരുന്നില്ല. നാലു അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള അനേക പിതാക്കന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഇതു തെളിയിക്കുന്നു.

വി. പത്രോസ് അന്ത്യകൃതിയിൽ മേത്രാനായിരുന്നെങ്കിലും ദീർഘകാലം അദ്ദേഹത്തെ ആസ്വദിക്കുവാൻ ഇടയാക്കാതെ മഹനീയമായ രോമ്മാ നഗരത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നു എന്നു വി. ക്രിസോസ്റ്റോം പറയുന്നതുകൊണ്ടു ദീർഘകാലം അദ്ദേഹത്തെ ആസ്വദിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതു രോമ്മായിക്കാണെന്നു സ്പഷ്ടമല്ലേ? (മുകളിൽ, പുറം 39-40 കാണുക).

വി. പത്രോസ് 25 ക്കെല്ലും രോമ്മാ പട്ടണത്തിന്റെ മേത്രാനായി വാണെന്നു ഏവസെഖിയസ് സ്പഷ്ടമായി "നാളാഗമം" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. (98) അദ്ദേഹം ഏഴു

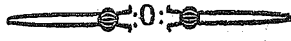
97) പാപ്പായുടെ ആധിപത്യം, പുറം 236-237, 238-242.

98) മുകളിൽ 3-ാം അദ്ധ്യായം 9-ാം അക്കത്തിൽ (പുറം 36-38) ഈ സാക്ഷ്യം കാണുക.

തീയ സഭാചരിത്രത്തിൽ വി.പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പ്രസംഗിച്ച കാര്യങ്ങളാണു വി മക്കോസ് സുവിശേഷത്തിൽ ഏഴു തിയിട്ടുള്ളതെന്നും, ദേവാലയങ്ങളിൽ വായിക്കപ്പെടുന്നതിനായി പിന്നീടു ആ പുസ്തകത്തെ തന്റെ അധികാരത്താൽ പത്രോസ് അംഗീകരിച്ചെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ അല്ലകാലത്തേക്കു മാത്രമല്ല വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ വസിച്ചിരുന്നതെന്നു അനുമാനിക്കാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അന്ത്യോക്യയിൽ എന്നതുപോലെ റോമ്മായിലും അദ്ദേഹം മെത്രാനായി വർത്തിച്ചിട്ടില്ലേ? (മുകളിൽ പുറം, 38 കാണുക)

ഒരോ സൃഷ്ടുമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു സ്വഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ധൈര്യപൂർവ്വം ഏഴുതി സത്യാന്വേഷകരായ വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചാൽ ഇരുട്ടുകൊണ്ടു കാട്ടി അടയ്ക്കുന്നതുപോലെ എന്നല്ലാതെ എന്തു ഗുണമുണ്ടാകുന്നതു്?

വി: പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോകയും, സഭ സ്ഥാപിക്കുകയും മെത്രാനായി രേണം നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്ന അകത്തോലിക്കരുടെ പ്രധാന വാദമുഖങ്ങളെ യെല്ലാം നാം പരിശോധിച്ചു് അവയിൽ എത്രമാത്രം യുക്തിയും ന്യായവും ഉണ്ടെന്നു കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. നാലു അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വേദപുസ്തകത്തിലെ സാക്ഷ്യങ്ങളോടും അനിഷേധ്യമായ നിരവധി ചരിത്ര രേഖകളോടും, വിവിധ പണ്ഡിതന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ കത്തോലിക്ക വിശ്വാസത്തിനു് എതിരായി അകത്തോലിക്കർ അജ്ഞാതയുമെന്നു പോലെ കൊണ്ടുവരുന്ന ഈ ക്രൂരീകരണ വാദങ്ങൾ എത്ര ബാധിതങ്ങൾ, എത്ര ദുർബലങ്ങൾ, എത്ര ലജ്ജാവഹങ്ങൾ!!

MALANKARA
LIBRARY